

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างการทำแบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษ

สำหรับนักเรียนไทยกับกระบวนการโคลซ

ปริญญาโท

ของ

มหาวิทยาลัย ค่ายสงคราม

๒๗ พ.ค. ๒๕๓๔

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ

มีนาคม ๒๕๓๔

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน

(รศ.ดร.ประพาศน์ พฤทธิประภา)

.....กรรมการ

(รศ.ปราณี วานิชเจริญธรรม)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(รศ.ดร.ประพาศน์ พฤทธิประภา)

.....กรรมการ

(รศ.ปราณี วานิชเจริญธรรม)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์อุไร สังขนันท์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่...๔...เดือน...เมษายน...พ.ศ. 2534

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ ความช่วยเหลือ ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จาก รศ.ดร.ประพาศน์ พุทธิประภา รศ.ปรางค์ วานิขเจริญธรรม และ อาจารย์อุไร สังขนันท์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของท่าน อาจารย์ดังกล่าวที่ให้ความเมตตาต่อผู้วิจัยตลอดมา จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.สมสรร วงษ์อยู่น้อย อาจารย์เพ็ญณี ดิสกะประกาย และ Mr.David Frank ที่ได้กรุณาตรวจเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ พร้อมทั้งให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ในหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ โรงเรียนชุมแพศึกษา โรงเรียนบ้านไผ่ และโรงเรียนบัวใหญ่ ที่อำนวยความสะดวกตลอดระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย ขอขอบพระคุณอาจารย์ประวิทย์ ลินสวัสดิ์ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือทางด้านสถิติและคอมพิวเตอร์ และขอขอบใจนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้อย่างยิ่ง

ขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ทุกคน โดยเฉพาะอาจารย์ทนาย สุริย์ฉาย อาจารย์สุนีย์ ประสมปลื้ม อาจารย์สุภาว สุวรรณ และอาจารย์เยี่ยมจิต บุรณโกคา ที่ให้คำแนะนำให้ข้อเสนอแนะและเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของคุณพ่อ คุณแม่ ที่ได้ให้กำลังใจและสนับสนุนเป็นอย่างดี และขอโน้มรำลึกถึง ครู อาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ให้การศึกษาและความรู้แก่ผู้วิจัยตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน

มลิวัลย์ คำยสงคราม

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน	8
	เอกสารเกี่ยวกับกระบวนการโคลส	14
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการโคลส	22
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	43
3	วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	44
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	44
	แบบแผนการวิจัย	45
	เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง	46
	การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ	46

การดำเนินการทดลอง	48
การวิเคราะห์ข้อมูล	50
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	50
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	54
ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล	54
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	55
5 สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ	58
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	58
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	58
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	59
การวิเคราะห์ข้อมูล	60
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	61
อภิปรายผล	61
ข้อเสนอแนะ	76
บรรณานุกรม	79
ภาคผนวก	89
ประวัติย่อของผู้วิจัย	162

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่ม ควบคุมก่อนและหลังการทดลอง	55
2	ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่ม ทดลองก่อนและหลังการทดลอง	56
3	ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุม	56
4	แสดงค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความเข้าใจ ในการอ่านภาษาอังกฤษ	158

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	แผนภูมิเปรียบเทียบสภาพการอ่านและกระบวนการโคลซ 8
2	ภาพประกอบเรื่องหลักของความสิ้นสุด (closure) 66

ภูมิหลัง

ทักษะในการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งสำหรับการเรียนในทุกๆระดับ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนในห้องเรียนหรือการศึกษาด้วยตัวเองนอกห้องเรียน ดังที่ฟินอคเชียโร (Finocchiaro, 1974 : 44) ได้ให้อัตราส่วนในการสอนทักษะทั้ง 4 ทางภาษาไว้ดังนี้ นักเรียนระดับ 1 จะต้องเรียนการฟัง 40% การพูด 40% การอ่าน 15% และการเขียน 5% ระดับ 2,3 จะต้องเรียนการฟัง - พูด 40% การอ่าน 40% และการเขียน 20% จากอัตราส่วนการสอนทักษะที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่าการอ่านมีความสำคัญมาก และยิ่งเรียนในระดับสูงขึ้นไป ความจำเป็นในการอ่านก็จะยิ่งสูงมากขึ้นด้วย

สำหรับภาษาอังกฤษซึ่งจัดเป็นภาษาสากลที่ใช้ติดต่อกันแพร่หลายทั่วโลกนั้น นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวเน้นถึงความสำคัญของทักษะการอ่านมากกว่าทักษะอื่นใด (Boey, 1976 : 14) การอ่านเป็นทักษะที่ให้ประโยชน์มากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศขาดโอกาสในการพูดภาษาอังกฤษ แต่ก็ยังมีความจำเป็นที่จะต้องมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนระดับสูง ส่วนเพทท์ (Pett, 1982 : 17) ได้กล่าวเสริมอีกว่า ทักษะในภาษาต่างประเทศที่นักเรียนยังคงมีอยู่ตลอดชีวิต คือ ทักษะการอ่านนั่นเอง

การอ่านที่นับว่ามีคุณค่าและเป็นสิ่งที่นักเรียนควรจะได้รับจากการฝึกฝนให้มีทักษะเพิ่มขึ้นก็คือ การอ่านเพื่อความเข้าใจ เพราะถ้านักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ก็จะได้รับความรู้จากการอ่านอย่างเต็มที่ดังที่ ทิงเกอร์ (Tinker, 1952 : 15) ให้แนวความคิดไว้ว่า ความเข้าใจเป็นเป้าหมายที่สำคัญที่สุดของการอ่านทุกชนิด เพราะถ้ามีความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งแล้ว ก็จะทำให้ผู้อ่านสามารถรวบรวมความคิดจากสิ่งที่อ่านได้ ดังนั้น สิ่งที่ควรเน้นมากที่สุดในการสอนอ่าน

คือ ควรจัดให้มีการส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านให้มาก ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของมิลเลอร์ (Miller. 1973 : 73) ที่ว่า การอ่านที่ปราศจากความเข้าใจย่อมไม่ใช่การอ่านที่แท้จริง เป็นเพียงการจดจำคำตามตัวอักษรเท่านั้น เพราะฉะนั้นความเข้าใจในการอ่านจึงเป็นลักษณะที่สำคัญที่สุดของกระบวนการอ่าน และควรจะได้รับการปรับปรุงส่งเสริมให้มากในโรงเรียนมัธยมศึกษา (ศิริรัตน์ นิละคุปต์. 2526 : 15)

ในด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนอ่านได้มีผู้นำเอากระบวนการโคลซ (cloze procedure) มาใช้ เนื่องจากเป็นวิธีการฝึกความเข้าใจวิธีหนึ่งที่สร้างขึ้นได้ง่าย มีความเชื่อมั่นสูง เที่ยงตรง และมีความเป็นปรนัย (Bormuth. 1979 : 291 - 299) ซึ่งคัลเฮน (Culhane. 1970 : 410) ได้อธิบายว่ากระบวนการโคลซเป็นวิธีการตัดคำออกจากข้อความโดยอัตโนมัติ ผู้เรียนจะต้องคิดหาคำมาแทนคำที่ถูกตัดออกไป แต่การเดาคำที่ถูกตัดออกไปนั้นผู้เรียนจะต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน ตัวชี้แนะภายในบริบท (context clues) ความรู้ในเรื่องการใช้คำและรวมถึงความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนด้วย

ด้วยเหตุนี้จึงมีการวิจัยเกี่ยวกับการใช้กระบวนการโคลซทั้งในต่างประเทศและในประเทศไทย แต่ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาถึงความสามารถในการวัดความเข้าใจในการอ่านของแบบทดสอบโคลซ (Taylor. 1953 ; Bormuth. 1967 ; Geyer. 1970 ; Oller. 1973 ; Anderson. 1979 ; นิรมล สถิตยทอง. 2516 ; ดาราวดี นิตยศรี. 2517 ; พิมพ์พรณ สมหอม. 2517 ; เตือนใจ วัฒนา. 2518 ; สมปรารถนา ลายกนก. 2522 ; จริยา จริยานุกุล. 2523 ; พรพรรณ ศิริจุญวงศ์. 2524 ; รัชนิกร สุทธจิตต์. 2524 ; กาญจนวัลย์ ชุ่มใจ. 2525.)

นอกจากนี้ยังมีผู้ศึกษาถึงวิธีการนำเอากระบวนการโคลซมาใช้ในการเรียนการสอนอ่าน เพื่อเพิ่มความเข้าใจในการอ่าน ดังเช่น บลูมเมอร์ (Bloomer. 1962 : 173 - 181) ได้วิจัยพบว่าผู้ที่ฝึกเติมคำในแบบฝึกโคลซมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคัลเฮน (Culhane. 1970) ออลเลอร์และคอนราด (Oller and Conrad. 1971) และ

โรบินเนต (Robinnett, 1980) ต่างก็ได้ชี้ให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกระบวนการโคลซที่นำมาใช้เป็นเครื่องมือในการสอน และในปัจจุบันยังได้มีนักวิจัยนำเอากระบวนการโคลซมาใช้ในการพัฒนาการสอนอ่านอย่างแพร่หลายเช่น เบล (Bell, 1981), วินเทอร์ส (Winters, 1982), มาร์เลย์ (Marley, 1982), และกรีน (Green, 1982) โดยเฉพาะอย่างยิ่งรอเจอร์ส (Rogers, 1982) ยังได้วิจัยพบว่า ผู้อ่านที่มีความสามารถต่ำได้คะแนนในการอ่านเพิ่มขึ้นรวมทั้งมีเจตคติและนิสัยในการอ่านดีขึ้นด้วย

การที่ผู้วิจัยหลายท่านดังกล่าวมาแล้วได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกหัดชนิดต่าง ๆ ก็เพื่อที่จะพัฒนาทักษะและความสามารถในการอ่านของนักเรียนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น เนื่องจากความสามารถในการอ่านหรือความเข้าใจในเรื่องที่อ่านเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในการเรียน นักเรียนที่ประสบปัญหาในการอ่านมักจะเกิดความเบื่อหน่ายต่อการอ่าน เป็นเหตุให้ประสบความล้มเหลวในด้านการเรียนไปด้วย ซึ่งเป็นปัญหาที่ครูมักจะประสบอยู่เสมอ ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทุกระดับต้องมีการฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการอ่านจับใจความของเนื้อหาที่อ่านได้ด้วย

จากการศึกษาถึงโครงสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษซึ่งเป็นวิชาเลือกของระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งหมด 24 รายวิชา เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียดของรายวิชาดังกล่าวแล้ว พบว่ามีรายวิชาที่เกี่ยวกับทักษะการอ่านถึง 9 รายวิชา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2520 : 40 - 71) แสดงให้เห็นว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น ทักษะการอ่านมีความสำคัญมากกว่าทักษะด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่ง สະรัช ญะ-รัตน์ (2524 : 25) กล่าวว่า การอ่านในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นั้นมีความสำคัญเพราะเป็นการปูพื้นฐานให้กับการอ่านในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งหมด และเป็นชั้นที่นักเรียนเริ่มต้นอ่านภาษาอังกฤษที่จริงจัง ๆ ดังนั้น แบบฝึกหัดที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านและแบบทดสอบที่จะใช้วัดความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนจึงมีบทบาทสำคัญและเป็นเครื่องมือที่ครูใช้ฝึกทักษะด้านการอ่านของนักเรียน จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับแบบทดสอบและแบบฝึกหัดแบบโคลซ

พอสรุปได้ว่า แบบทดสอบและแบบฝึกหัดดังกล่าวสามารถใช้ทดสอบความเข้าใจในการอ่านและช่วยฝึกการอ่าน มีประโยชน์ในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของตนเอง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกหัดแบบโคลสแก่นักเรียน เพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ทำแบบฝึกหัดการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยและนักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้กระบวนการโคลส
2. เพื่อทราบแนวทางในการสร้างสื่อการสอนอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบผลความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่ใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยและนักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้กระบวนการโคลส
2. ทำให้ทราบแนวทางในการสร้างสื่อการสอนอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียนที่ 1 (วิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์) โรงเรียนบัวใหญ่ อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 83 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling)

2. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มคัดเลือกมาจากแบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย (The English Reading Laboratory for Thai Students)

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้เวลาทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที รวมเวลาทดลองทั้งสิ้น 16 คาบเรียน

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แบบฝึกหัด 2 ชนิด คือ

4.1.1 แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย

4.1.2 แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลง

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียนที่ 1 (วิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์) โรงเรียนบัวใหญ่ อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 83 คน

2. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการแปลความ ตีความ ขยายความ จับใจความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งวัดได้จากความก้าวหน้าของคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามจุดประสงค์

รายวิชาและได้นำไปทดลองหาคุณภาพแล้ว

3. แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย หมายถึง แบบฝึกอ่านจำนวน 16 บท ที่คัดเลือกมาจากแบบฝึกหัดอ่านภาษาอังกฤษชุดโกลเดนเบอร์รี่ (The English Reading Laboratory for Thai Students by Ted Goldenberg) ซึ่งมีขอบข่ายของคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์พอเหมาะกับความรู้ความสามารถของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

4. แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซ หมายถึง แบบฝึกหัดจำนวน 16 บท ที่คัดเลือกมาจากแบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซนี้ ผู้วิจัยใช้หลักการสร้างดังต่อไปนี้

4.1 ความถี่ของการตัดคำ

ใช้หลักการตัดคำแบบผสม (mixed method) คือ จะตัดตั้งแต่คำที่ 5-10 ขึ้นขึ้นขึ้นอยู่กับความยาวของบทความและความยากง่ายของเนื้อเรื่อง

4.2 รูปแบบของการตัดคำ

4.2.1 แบบทดสอบโคลซแบบมาตรฐาน (standard format)

เป็นการเลือกข้อความที่น่าสนใจ เหมาะกับความสามารถของนักเรียน ตัดคำออกจากข้อความโดยคงประโยคแรกและประโยคสุดท้ายไว้ แล้วขีดเส้นใต้แทนที่ช่องว่างของคำที่ถูกตัดออกไป

4.2.2 แบบทดสอบโคลซแบบ reading - input format

วิธีนี้แทนที่จะให้นักเรียนหาคำมาเติม ก็ให้นักเรียนเลือกคำที่ให้ไว้

4.2.3 แบบทดสอบโคลซแบบ multiple - choice

วิธีนี้คล้ายคลึงกับแบบที่ 2 แต่ตัวเลือกจะมีถึง 3 หรือ 4 ตัวเลือก

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาแนวทางสำหรับการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแยกตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่านและการสอนอ่าน

- 1.1 ความหมายของการอ่าน
- 1.2 ความเข้าใจในการอ่าน
- 1.3 บทบาทของครูในการเรียนการสอนอ่าน
- 1.4 ทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิม
- 1.5 ทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา

2. เอกสารเกี่ยวกับกระบวนการโคลซ

- 2.1 เทคนิคการอ่านโดยกระบวนการโคลซ
- 2.2 กระบวนการอ่านและกระบวนการโคลซ
- 2.3 ชนิดของโคลซ
- 2.4 คุณสมบัติของแบบทดสอบโคลซ
- 2.5 การเลือกข้อความเพื่อทำแบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซ
- 2.6 ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการทำแบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซ

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการโคลซ

- 3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพของกระบวนการโคลซ
- 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดคำในแบบทดสอบโคลซ
- 3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตรวจและให้คะแนนแบบทดสอบโคลซ
- 3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำกระบวนการโคลซไปใช้ในการสอนอ่าน

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่านและการสอนอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการแสวงหาความรู้ การปรับปรุงบุคลิกภาพ อารมณ์ และการดำเนินชีวิต ดังนั้น การเรียนการสอนอ่านจึงถือว่าเป็นกระบวนการที่สำคัญ ผู้สอน ควรมีความเข้าใจในกระบวนการสอนอ่านอย่างถูกต้อง เพื่อจะได้เลือกยุทธวิธีในการสอนให้สอดคล้อง และเหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนต่อไป

1.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการที่มีแบบแผนประกอบด้วยความต้องการ รายละเอียด เป็นความเข้าใจที่เป็นไปตามลำดับขั้น และยังหมายถึงการพิจารณาตัวอักษร คำ การสะกดคำ และ หน่วยของภาษาที่กว้างออกไป (Goodman. 1976 : 126-135)

ความหมายของการอ่านนั้นมีมากมายหลายอย่างขึ้นอยู่กับสถานการณ์ เหตุการณ์ หรือบริบทที่แวดล้อมอยู่ ดังนั้น จึงเป็นการยากที่จะให้คำจำกัดความของคำว่า "การอ่าน" ได้อย่างถูกต้อง รัดกุม และชัดเจน การอ่านนั้นผู้อ่านอาจจะเข้าใจหรือไม่เข้าใจในสิ่งที่เขาอ่านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของภาษาที่ใช้ในการเขียน มิใช่ธรรมชาติของการอ่าน อย่างไรก็ตามเราควร จะมุ่งพิจารณาถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับ การอ่าน อันได้แก่ การยกตัวอย่าง (illustration), การพรรณนา (description) และการวิเคราะห์ (analysis) แทนที่จะให้ความสำคัญกับคำจำกัด ความของคำว่า "การอ่าน" ซึ่งเป็นคำที่ไม่สามารถหาข้อยุติได้ (Smith. 1978 : 100)

1.2 ความเข้าใจในการอ่าน

สิ่งที่นับได้ว่าเป็นหัวใจของการอ่านก็คือ ความเข้าใจในการอ่าน เพราะความ เข้าใจเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ และความเข้าใจจะเกิดขึ้นได้ก็ต้องอาศัยการคาดคะเน (prediction) เป็นหลัก การที่คนเราจะสามารถคาดคะเนได้ถูกต้องก็ต้องอาศัยความรู้เกี่ยวกับโลกโดยทั่ว ๆ ไป ดังนั้น จึงไม่มีความจำเป็นอันใดเลยที่จะสอนให้เด็กรู้จักการคาดคะเน เพราะเด็กทุกคน มีธรรมชาติที่จะเรียนรู้วิธีการดังกล่าวตั้งแต่เกิด และถ้าเราไม่รู้จักการคาดคะเนชีวิตเราก็จะเต็ม

ไปด้วยความไม่แน่ใจต่อทุกสิ่งทุกอย่างที่เราประสบ

การคาดคะเนมีความสำคัญต่อทุกคน เพราะในโลกที่เปลี่ยนแปลงไปทุกวันนี้ เรามักจะพะวงถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้ามากกว่าสิ่งที่กำลังดำเนินไปในปัจจุบัน บางครั้ง เราต้องการที่จะทำนายเหตุการณ์ในอนาคตเพื่อที่เราจะได้ป้องกันหรือหลีกเลี่ยงสิ่งอันไม่พึงประสงค์ ได้ ตัวอย่างเช่น การขับรถยนต์ ทุกครั้งที่เราขับรถ เราจะไม่คิดเลยว่า ขณะนี้เรากำลังอยู่ ณ จุดใด (ยกเว้นในกรณีที่จะต้องจอดรถ) แต่เราจะคิดถึงสถานที่ที่เราจะไปมากกว่า เราอาจจะคาดคะเนว่า รถบรรทุกที่กำลังแล่นมาทางซ้ายมือก่อนถึงสี่แยกข้างหน้าจะต้องแล่นตัดผ่านเส้นทางเดินรถของเรา และเลยสี่แยกไปก่อนที่จะไปถึงจุดตัดนั้น และนั่นก็แสดงว่ารถของเราและรถบรรทุกคันนั้นจะต้องไม่ไปถึงจุดเดียวกันในเวลาเดียวกันจนเกิดชนกันขึ้น หรือเราอาจจะคาดคะเนว่า คนเดินถนนที่กำลังข้ามทางม้าลายจะต้องเดินข้ามพ้นก่อนที่จะรถของเราจะไปถึง ณ ทางม้าลาย นั้น ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ความแตกต่างระหว่างคนขับรถที่เชี่ยวชาญและคนที่เพิ่งจะหัดขับรถอยู่ ตรงที่ว่า คนขับรถที่เชี่ยวชาญสามารถคาดคะเนได้ถูกต้องถึงสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ ส่วนคนที่กำลังหัดขับรถจะมัวพะวงอยู่เฉพาะกับพวงมาลัย การเหยียบคลัทช์ เหยียบเบรค จนไม่ได้ใส่ใจกับอุบัติเหตุที่กำลังจะเกิดขึ้น ในทำนองเดียวกับผู้อ่านที่เชี่ยวชาญและผู้อ่านที่กำลังฝึกอ่านหรือ ผู้อ่านที่ต้องอ่านข้อความซึ่งยากเกินความสามารถของตน ผู้อ่านที่เชี่ยวชาญนั้น สายตาของเขามักจะแลเลยไปข้างหน้าจากตัวหนังสือ ณ จุดที่สมองกำลังทำงาน เขาจะคาดคะเนและตรวจสอบความถูกต้องเพื่อความเข้าใจในสิ่งที่อ่านและเมื่อเขาพบอุปสรรค เช่น พบคำใหม่ที่ไม่เข้าใจ เขาก็จะใช้ประโยชน์จากบริบทหรือข้อความที่แวดล้อมเพื่อหาความหมายของคำ ๆ นั้นได้ เป็นกระบวนการตั้งสมมติฐาน รวบรวมข้อมูล ทดสอบสมมติฐาน และยืนยันความถูกต้องของสมมติฐานอยู่ตลอดเวลาที่เขา กำลังอ่าน ส่วนผู้ที่กำลังฝึกอ่านหรือผู้ที่ต้องอ่านบทความซึ่งยากเกินความสามารถของตัวเองนั้น เขาจะทุ่มเทความสนใจทั้งหมดไปยังหน่วยย่อย ๆ เช่น คำ การสะกดคำ ความหมายของคำ และอ่านไปทีละคำ ๆ ซึ่งเขาจะไม่สามารถเข้าใจความหมายโดยรวมได้เลย

กล่าวโดยสรุป ความเข้าใจในการอ่านขึ้นอยู่กับการคาดคะเน การคาดคะเนคือ

การตั้งคำถาม และความเข้าใจก็คือความสามารถในการตอบคำถามนั้นได้ (Smith. 1978 : 81-85)

1.3 บทบาทของครูในการเรียนการสอนอ่าน

ในการเรียนการสอนอ่านนั้น หน้าที่ของครูไม่ใช่การอ่านให้เด็กฟังหรือการหาบทความที่เต็มไปด้วยคำศัพท์ใหม่ ๆ แปลก ๆ หรือเนื้อหาที่เด็กไม่คุ้นเคยและยากเกินความสามารถของเด็กให้อ่าน เพราะนั่นเท่ากับเป็นการปิดกั้นหรือทำลายความสามารถในการอ่าน การจินตนาการ และการเจริญเติบโตทางความคิดของเด็ก

ห้องเรียนสำหรับการเรียนการสอนอ่านนั้น ควรเป็นสถานที่สำหรับจัดกิจกรรมการอ่าน (และการเขียน) ที่มีความหมายและมีประโยชน์ (meaningful and useful) สำหรับเด็ก เป็นสถานที่สำหรับให้เด็กทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างอิสระโดยปราศจากการบังคับหรือประเมินค่า ในเมื่อเด็กจะต้องอ่านอย่างมีความหมาย ดังนั้นครูจึงจำเป็นต้องจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องแน่ใจว่าสิ่งที่เด็กอ่านนั้นมีความหมายสำหรับเด็กจริง และไม่ยากเกินไปอันจะเป็นการทำลายกำลังใจและก่อให้เกิดความเบื่อหน่ายขึ้น ทั้งนี้เพราะวิธีที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการเรียนการสอนก็คือ "การอ่าน" นั่นเอง

ต่อไปนี้เป็นกฎ 9 ข้อ ที่ครูจะต้องละเว้นไม่กระทำ (Smith. 1978 : 139-143)

1. การมุ่งหวังให้เด็กรอบรู้กฎการอ่านเป็นเบื้องต้น (Aim for early master of the rules of reading)
2. แน่ใจว่าเด็กได้เรียนรู้และสามารถใช้ทักษะทางด้านเสียงได้ถูกต้อง (Ensure that phonic skills are learned and used)
3. สอนตัวอักษรและคำครั้งละ 1 ตัว และแน่ใจว่าเด็กเรียนรู้คำเหล่านั้นแล้วก่อนที่จะสอนคำอื่นต่อไป (Teach letters or words one at a time, making sure each one is learned before moving on)

4. ตั้งจุดประสงค์ไว้ที่ความสามารถในการอ่านคำได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์

(Make word - perfect reading a prime objective)

5. ไม่สนับสนุนให้มีการเดา : ยืนกรานว่าเด็กจะต้องอ่านอย่างระมัดระวัง

(Discourage guessing : insist that children read carefully)

6. ยืนกรานที่จะให้เด็กอ่านคำแต่ละคำได้ถูกต้องสมบูรณ์ (Insist upon

word - perfect reading)

7. แก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีทันใด (Correct errors immediately)

8. ชี้แนะแก้ไขผู้อ่านที่มีปัญหาเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ (Identify and

treat problem readers as early as possible)

9. ใช้เวลาทุกขณะในช่วงของการสอนอ่านเพื่อปรับปรุงการสะกดคำและการ

เขียน และยืนกรานที่จะให้เด็กใช้ภาษาพูดที่ดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ (Use every opportunity during reading instruction to improve spelling and written expression, and also insist on the best possible spoken English)

กฎ 9 ข้อ ดังกล่าวข้างต้นเป็นสิ่งที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษพึงละเว้น ส่วนกฎที่ครูควรปฏิบัติคือ ครูต้องทำบทอ่านให้ง่าย นั่นก็คือ การจัดประสบการณ์การอ่านให้เป็นสิ่งที่มีความหมาย มีความสนุกสนาน มีประโยชน์ และเป็นสิ่งที่ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

1.4 ทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิม (Schema Theory)

ทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิม เป็นทฤษฎีที่ชี้ให้เห็นความสำคัญของความรู้เดิมโดยอิงทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Carrell and Eisterhold. 1987 : 218) โครงสร้างประสบการณ์เดิมหมายถึง โครงสร้างของความรู้เดิม ซึ่งบันทึกไว้ในส่วนความจำของสมองในลักษณะเป็นลำดับขั้นและเกี่ยวโยงซึ่งกันและกัน ทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิมนี้มีแนวคิดว่า ในการทำความเข้าใจกับบทอ่านนั้นต้องอาศัยความรู้เดิมของผู้อ่านมาปฏิสัมพันธ์กับบทอ่าน ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องอาศัยความสามารถในการโยง

สิ่งที่อ่านให้สัมพันธ์กับความรู้เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่แล้ว การทำความเข้าใจในคำ ประโยค หรือบทอ่าน ทั้งหมดเป็นเพียงการทำความเข้าใจโดยใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์เท่านั้น สำหรับกระบวนการของการตีความนั้น ต้องอาศัยหลักการนำสิ่งที่อ่านมาพิจารณาทบทวนกับความรู้เดิม และการนำความรู้เดิมมาใช้ให้เหมาะสมจะสอดคล้องกับข้อมูลที่มีอยู่ในบทอ่าน

จากหลักการดังกล่าว เราสามารถเขียนแบบแผนของกระบวนการตีความหมาย สิ่งทีอ่านตามทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์ได้ 2 แบบ คือ

1. กระบวนการจากล่างขึ้นบน (bottom - up process) เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นจากการนำข้อมูลภายนอกที่มีอยู่ในบทอ่านมาใช้ในการคิดตัดสินใจเพื่อตีความสิ่งที่อ่าน ในกระบวนการนี้ ข้อมูลจากสิ่งที่อ่านจะเป็นตัวดึงความคิดหรือกระตุ้นให้เกิดกระบวนการอ่านขึ้น จึงเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่า กระบวนการยึดบทอ่านเป็นหลัก (text - based processing)

2. กระบวนการจากบนลงล่าง (top - down process) เป็นกระบวนการที่มีลักษณะตรงข้ามกับกระบวนการจากล่างขึ้นบน คือกระบวนการนี้จะใช้ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านหรือเนื้อหาในบทอ่านมาช่วยในการตีความ โดยเป็นตัวนำให้เกิดกระบวนการอ่านขึ้น จึงเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่า กระบวนการยึดความรู้เป็นหลัก (knowledge - based processing)

ปัญหาของการอ่านอยู่ตรงที่ว่า ความรู้เดิมที่มีอยู่ของผู้อ่านไม่ตรงกับสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ (Carrell and Eisterhold. 1987 : 222) ทำให้ผู้อ่านประสบปัญหาในการเลือกข้อมูลที่เหมาะสมจากความรู้เดิมที่มีอยู่มาใช้ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่วนหนึ่งมาจากผู้เขียนไม่ได้ชี้แนะไว้อย่างเพียงพอ กูดแมน (Carrell and Eisterhold. 1987 : 227-229 ; citing Goodman. 1979 : 658-663) ได้เสนอวิธีแก้ไขเพื่อให้บทอ่านมีความเหมาะสมกับนักเรียนที่เรียนภาษาในฐานะภาษาต่างประเทศดังนี้

1. ในด้านเกี่ยวกับบทเรียน กระทำได้โดยการเตรียมบทเรียนที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของผู้เรียน เพื่อเป็นการลดความยากของเรื่องลงและเพิ่มความเข้าใจให้มากยิ่งขึ้น

2. ในด้านเกี่ยวกับผู้อ่าน การเตรียมข้อมูลด้านประสบการณ์เดิมไว้ให้นักเรียน นับว่าเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะนักเรียนมักอ่านโดยการแปลตัวอักษรทีละคำ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ ครูควรฝึกฝนให้นักเรียนใช้กระบวนการบนลงล่าง (top-down process) ในการคาดคะเนความหมาย ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องโดยส่วนรวม ได้ดียิ่งขึ้น

1.5 ทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistic Theory)

ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาเป็นศาสตร์ที่พัฒนาขึ้นมาจากศาสตร์ 2 สาขา คือ จิตวิทยาจิตกรรม (cognitive psychology) และภาษาศาสตร์ (linguistics) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการคิดกับภาษาโดยอธิบายว่า การอ่านมีพื้นฐานมาจากความรู้ความเข้าใจที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างภาษาศาสตร์และจิตวิทยาจิตกรรม การอ่านจึงเป็นทักษะการประเมินผลข้อมูล (information processing) ที่มีความสลับซับซ้อน ผู้อ่านต้องเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นในการคิดที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ เป็นผู้ที่รู้จักวางแผน ตัดสินใจ สามารถนำทักษะและกลวิธีต่าง ๆ มาช่วยในการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ซึ่งกูดแมน (Goodman, 1967) นักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาที่มีบทบาทมากท่านหนึ่งได้แสดงความคิดเห็นขัดแย้งกับแนวคิดที่ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ละเอียดอ่อนพิถีพิถัน เป็นการรับรู้ข้อมูลที่แน่นอน และเป็นการรับรู้ส่วนปลีกย่อยอย่างมีลำดับขั้นตอน โดยต้องเรียนรู้จากการสังเกตตัวอักษร คำต่าง ๆ ตัวสะกด รูปแบบ โครงสร้าง และเรียนรู้หน่วยของภาษา กูดแมนได้เสนอแนวคิดว่าการอ่านเป็นกระบวนการเลือกสรรสิ่งที่ต้องการ โดยพิจารณาจากข้อมูลที่มีอยู่ในบทอ่านแล้วนำมาช่วยในการตัดสินใจ อีกนัยหนึ่งก็คือ การอ่านเป็นเกมการเดาทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (psycholinguistic guessing game) ซึ่งภาษาและความคิดของมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กันในลักษณะที่ผู้อ่านใช้ความคิดที่มีพื้นฐานมาจากประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับความรู้เชิงภาษาศาสตร์ และประสบการณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสิ่งที่อ่านนั้น เพื่อใช้ในการคาดการณ์เกี่ยวกับสิ่งที่อ่านและพยายามตรวจสอบว่าที่ได้คาดการณ์นั้นตรงกับเนื้อความในบทความที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อหรือไม่ กระบวนการเช่นนี้ จะดำเนินเกี่ยวเนื่อง

กันไปเป็นวงจรจนกระทั่งการอ่านสิ้นสุดลง

กล่าวโดยสรุป ในการอ่านแต่ละครั้งนั้น ได้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

(Goodman. 1978 : 164)

1. Sampling คือ การอ่านที่ผู้อ่านใช้ตัวชี้แนะจากข้อความที่เขาอ่าน และเลือกใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ของตน เพื่อหาความหมายจากข้อความที่อ่าน

2. Prediction เป็นการคาดคะเนหรือเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่อ่านนั้นเป็นอย่างไร จะดำเนินไปในลักษณะใด

3. Confirmation เป็นการหาข้อมูลยืนยันในสิ่งที่คาดคะเนไว้แล้วว่าถูกต้องหรือไม่

4. Correction เป็นการแก้ไขหรือจัดระดับความคิดอีกครั้งหนึ่ง เมื่อพบว่าสิ่งที่ตนคาดคะเนไว้ไม่ถูกต้อง

2. เอกสารเกี่ยวกับกระบวนการโคลซ

2.1 เทคนิคการอ่านโดยกระบวนการโคลซ (Cloze Procedure)

กระบวนการโคลซนี้ผู้ที่คิดและเริ่มนำมาใช้เป็นครั้งแรกคือ วิลสัน แอล เทเลอร์ (สุชา ฌ พัทลุง. 2516 : 4) โดยเขาได้ริเริ่มวิธีทดสอบการอ่านที่ใช้หลักทางจิตวิทยาขึ้นในปี ค.ศ.1953 และได้เรียกว่า วิธีทดสอบแบบโคลซ โดยดัดแปลงคำว่า cloze มาจาก closure ตามหลักจิตวิทยาของ Gestalt ซึ่งกล่าวไว้ว่า คนเรามีแนวโน้มที่จะทำความเข้าใจภาพที่เราคุ้นเคยให้สมบูรณ์ขึ้น โดยจะช่วยต่อเติมส่วนที่หายไปขึ้นมาในมโนภาพ การที่เราเห็นข้อความที่ไม่สมบูรณ์แล้วสามารถเติมคำลงในข้อความนั้นให้สมบูรณ์ได้ทันทีโดยอัตโนมัติ เป็นเพราะเราได้เห็นหรือได้ฟังข้อความนั้นเป็นประจำจนเกิดความคุ้นเคย เทเลอร์ได้นำหลักอันนี้มาประยุกต์กับการใช้ภาษา ใช้วัดความสามารถในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับแบบทดสอบการอ่านมาตรฐาน

กระบวนการโคลซเป็นวิธีตัดคำออกจากข้อความแล้วเว้นช่องว่างเพื่อให้หาคำมาเติม การตัดคำมี 2 ลักษณะ คือ การตัดคำในช่วงความถี่เท่า ๆ กัน เช่น การตัดทุกคำที่ 5 หรือทุกคำที่ 10 และการตัดคำบางชนิด เช่น คำนาม คำกริยา เป็นต้น โดยปกติจะคงประโยคแรก และประโยคสุดท้ายไว้ให้เป็นข้อความที่สมบูรณ์โดยไม่ตัดคำออก ด้วยวิธีการนี้ ผู้เรียนจะต้องเดา หรือทำนายคำที่ถูกตัดออกไปโดยอาศัยพื้นความรู้เดิม และความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่าน และข้อความแวดล้อมที่เป็นตัวแนะให้เดาคำที่หายไป ความรู้ในเรื่องการใช้คำ และความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนด้วย (Culhane, 1970 : 410)

การโคลซนั้นถ้าตัดคำทุก ๆ คำที่ 5 ออก ข้อความที่ใช้ควรจะมีควมยาวประมาณ 250 คำ (5 X 50) เพิ่มประโยคแรกและประโยคสุดท้ายที่ไม่ต้องตัดคำ ถ้าตัดทุกคำที่ 6 ข้อความจะมีควมยาวประมาณ 300 คำ (6 X 50) เป็นต้น (Oller, 1976 : 25) การตัดคำออกจากข้อความที่เป็นไปโดยอัตโนมัติก็คือ การตัดทุก ๆ คำที่ 5, 6, 7 หรือ 8 ออกเป็นระยะสม่ำเสมอ จัดเป็นวิธีการแบบปรนัย (objective procedure) เพราะคำที่ถูกตัดออกไปนั้น เป็นคำต่างชนิดกัน เช่น อาจจะเป็นคำนาม คำนำนานาม คำกริยา คำบุพบท คำวิเศษณ์ เป็นต้น (สุชา ๔ พัทลุง, 2516 : 4)

การโคลซนั้นเป็นการวัดความสามารถโดยส่วนรวมของผู้เรียน (Hinoftis, 1980 : 122) ในการทดสอบแบบโคลซจะคำนึงถึงทักษะทางภาษาในฐานะที่เกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน และเน้นถึงลักษณะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นสำคัญ วิธีการนี้ตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่าความสามารถในการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการสื่อสารนั้น มีความสำคัญมากกว่าความรู้เกี่ยวกับหน่วยย่อยของภาษา ในแบบทดสอบชนิดนี้ นักเรียนจำเป็นต้องเข้าใจบริบทนอกเหนือจากความเข้าใจความหมายของแต่ละประโยคให้ดี เพราะส่วนนี้มีความสำคัญมาก นอกจากนี้นักเรียนยังต้องรู้จักการใช้ตัวแนะจากบริบทให้เป็นประโยชน์อีกด้วย

การที่ผู้เรียนจะสามารถเติมคำลงในช่องว่างในแบบทดสอบโคลซได้ถูกต้องนั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่างด้วยกัน ทั้งที่เป็นองค์ประกอบภายในและภายนอกของผู้อ่าน ซึ่งสามารถถึง

คำแนะนำความหมาย (cues) ออกมาได้ คำแนะนำภายในตัวผู้อ่าน (clues inside the reader) ขึ้นพื้นฐาน ได้แก่ ประสบการณ์ และกฎของภาษาที่ผู้อ่านซึมซับไว้ภายใน ส่วนคำแนะนำภายนอกตัวผู้อ่าน ได้แก่ ระบบคำแนะนำในคำต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ ระบบความต่อเนื่องของภาษา รวมทั้งระบบคำแนะนำที่อยู่นอกเหนือตัวภาษาเอง

กระบวนการโคลงถือเป็นการทดสอบที่ใช้วัดประสิทธิภาพในการใช้ภาษาได้เป็นอย่างดี เหมือนการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน เพราะเมื่อเราอ่านข้อความที่ตัดตอนมา เราจะต้องพยายามหาคำแนะนำจากบริบทเพื่อใช้ในการเติมข้อความที่ว่างอยู่ จะต้องคาดหมายคำล่วงหน้าเหมือนกับที่เราฟังผู้ที่กำลังพูดในบทสนทนา กล่าวคือ เราต้องประมวลทักษะทางภาษาหลายอย่างเหมือนกับที่ใช้สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตจริง

การอ่านและกระบวนการโคลงในทัศนะของนักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยานั้น การอ่านเป็นเกมการเดาโดยอาศัยความรู้ทางโลกและความรู้ทางภาษามาประกอบกันอย่างมีระบบ กระบวนการโคลงก็เป็นการเดาอย่างมีเหตุผลและมีความรู้รอบคอบทางภาษาศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อการเดาหรือการคาดหมายล่วงหน้า ได้แก่ ความซ้ำซ้อนทางระบบวากยสัมพันธ์หรือโครงสร้าง (syntactic system) และระบบบรรดศาสตร์หรือความหมาย (semantic system) ข้อบังคับเรื่องการเกิดและชนิดของคำ รวมทั้งคำแนะนำจากบริบทด้วย

2.2 กระบวนการอ่านและกระบวนการโคลง

การอ่านเป็นกระบวนการที่ค่อนข้างซับซ้อน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรู้ความชำนาญในการจดจำคำ (word recognition) ความสามารถในการแยกตอบสนองสิ่งที่รับรู้ (perceptual discrimination) เช่น ตัวหนังสือ ตลอดจนการใช้เหตุผลในการตีความหมายสิ่งที่รู้เห็นจากสัญลักษณ์ต่าง ๆ (cognitive reasoning) Eleanor J. Gibson ได้จัดกระบวนการอ่านออกให้เห็นชัดเจนตามลำดับขั้นของพฤติกรรม ดังนี้

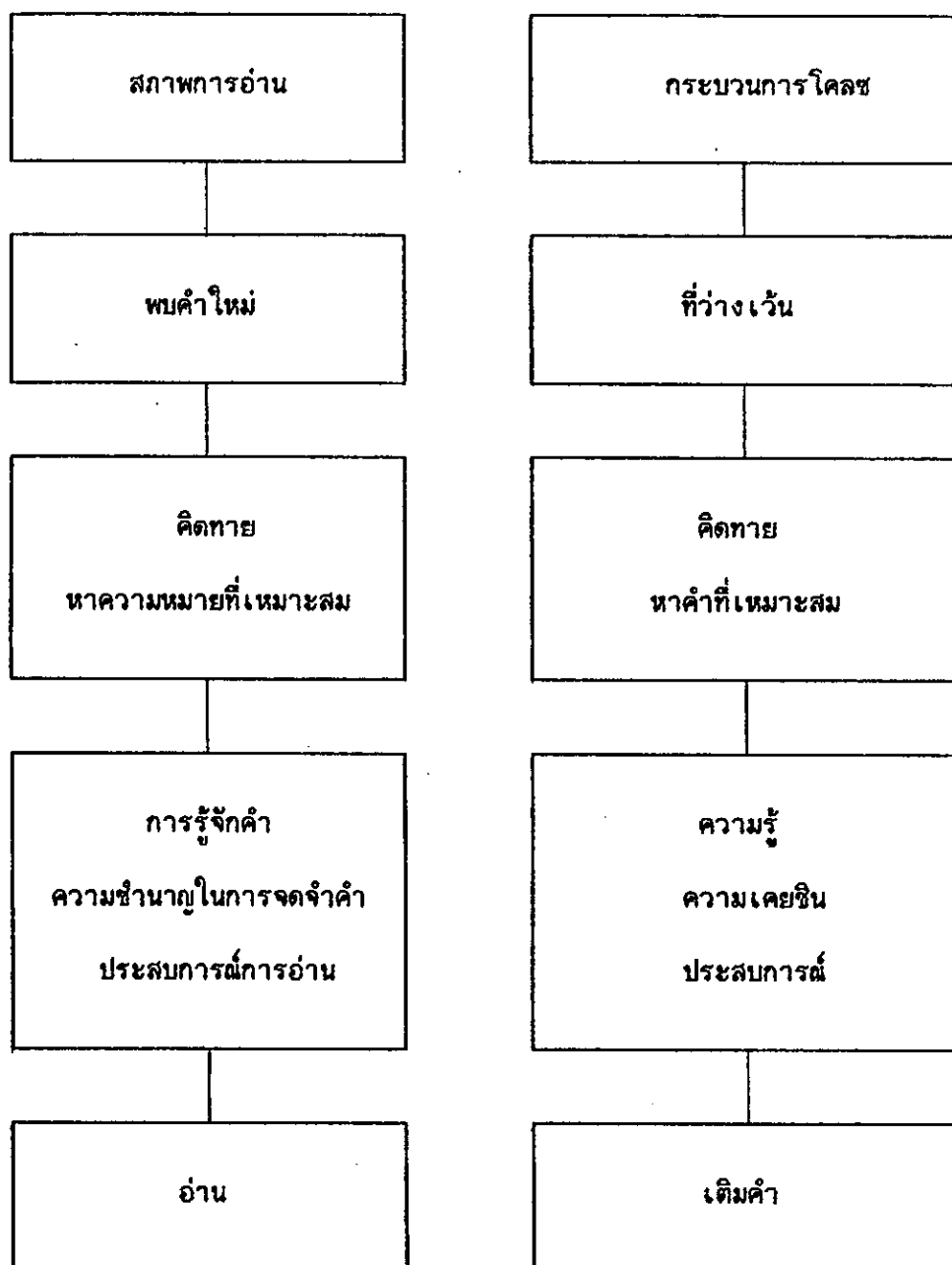
ขั้นแรก ได้แก่ การรับสื่อสาร (receiving communication) คือ เมื่อเห็นตัวหนังสือ หรือสัญลักษณ์พิมพ์

ขั้นที่สอง เป็นการแยกหรือเลือกตอบสนองตามตัวหนังสือหรือสัญลักษณ์ตีพิมพ์ (making discriminative response to graphic symbols)

ขั้นที่สาม เป็นการแปลสัญลักษณ์ตีพิมพ์หรือตัวหนังสือเป็นคำพูดเพื่อเข้าใจความหมาย (decoding graphic symbols to speech)

ขั้นที่สี่ เป็นการสัมพันธ์ความหมายจากคำพูดเข้ากับสัญลักษณ์ตีพิมพ์หรือ ข้อความที่อ่าน (getting meaning from the printed page)

จากลำดับขั้นตอนกระบวนการอ่านเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับกระบวนการโคลซ จะเห็นได้ว่า มีความคล้ายคลึงกันในส่วนที่ว่า การคิดและพยายามหาคำที่เหมาะสมมาเติมลงในช่องว่าง เพื่อแทนที่คำที่ขาดหายไป กระบวนการโคลซนั้นก็เหมือนกับการพบคำใหม่ในสภาพการอ่าน ผู้อ่านจะต้องคิดเสาะแสวงหา หรือทายความหมายที่เหมาะสมมาสัมพันธ์คำใหม่นี้เหมือนกับการหาคำมาเติมลงในช่องว่างให้ได้ความเหมาะสมเช่นกัน ซึ่งแผนภูมิต่อไปนี้จะแสดงให้เห็นถึงความคล้ายคลึงกับของสภาพการนี้ทั้งสอง

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิเปรียบเทียบสภาพการอ่านและกระบวนการโคลซ

2.3 ชนิดของการโคลซ

กระบวนการโคลซ แบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ (Oller. 1979 : 345-346)

1. แบบกำหนดสัดส่วนคงที่ (fixed - ratio method) เป็นแบบที่นิยมใช้กันแพร่หลายที่สุดและใช้ในการวิจัยมากที่สุดด้วย การสร้างโคลงแบบนี้ มีวิธีการคือ ตัดคำในข้อความที่กำหนด ณ ตำแหน่งที่ตายตัว เช่น ทุก ๆ คำที่ 5 อัตราส่วนที่เป็น 1 : 5 เป็นต้น โดยวิธีนี้จำนวนคำถูก (exact words) หรือคำใกล้เคียงซึ่งเป็นที่ยอมรับ (contextually appropriate words) ก็จะเป็นเครื่องชี้บอกความสามารถของผู้ทำแบบทดสอบได้

2. แบบไม่กำหนดสัดส่วนคงที่ (variable - ratio method) แทนที่จะตัดคำเป็นสัดส่วนตายตัวเหมือนแบบแรก แบบนี้กลับใช้วิธีการเลือกตัดคำเฉพาะที่ต้องการ เช่น ตัดเฉพาะคำที่มีความหมายในตัวเองซึ่งได้แก่ คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ เป็นต้น หรืออีกวิธีหนึ่ง อาจจะเว้นเฉพาะคำที่มีหน้าที่ตามหลักไวยากรณ์ เช่น คำบุพบท คำสันธาน คำนำหน้านาม ฯลฯ

3. แบบผสม (mixed method) แบบนี้อาจใช้วิธีการจากแบบที่ 1 ควบคู่ไปกับการพิจารณาของผู้สร้างโคลงว่าที่ใดสมควรจะตัดออก แบบนี้มักใช้สอนในชั้นเรียนทั่วไป แทนที่จะใช้วิธีการนับแล้วตัดคำที่อยู่ในลำดับที่ตายตัวก็ใช้วิธีนี้ แต่ก็ใช้เป็นเพียงแนวทางในการตัดคำเท่านั้น เพราะถ้าบังเอิญลำดับคำที่ต้องการตัดไปตรงกับคำที่ยากเกินไปสำหรับผู้เรียน เช่น วิสามานยนาม วัน เดือน ปี หรือคำอื่น ๆ ก็ให้ข้ามไปเลย

2.4 คุณสมบัติของแบบทดสอบโคลง

คุณสมบัติของแบบทดสอบโคลงมีดังนี้คือ (Oller, 1979 : 375-377)

1. แบบทดสอบโคลงไม่เหมือนกับแบบทดสอบเติมคำลงในประโยคแต่ละประโยคตามที่ปรากฏทั่วไป เพราะประโยคต่าง ๆ ในแบบทดสอบโคลงจะต้องมีความต่อเนื่องกันไปจนจบข้อความ

2. การเติมคำลงในช่องว่างให้ได้ความนั้น ทำได้โดยอาศัยคำซ้ำซ้อน (redundancy) จากเนื้อความที่ต่อเนื่องกันในข้อความที่ให้ และอาศัยความเข้าใจในระบบภาษานั้น ๆ ของผู้ทำแบบทดสอบ

3. แบบทดสอบโคลงสามารถทดสอบความเข้าใจและทดสอบความสามารถใน

การใช้ภาษาเกี่ยวกับเวลา (temporal) การลำดับข้อความ และการวางตำแหน่งอันเหมาะสมของคำที่เติมลงในช่องว่างที่กำหนด

4. กระบวนการโคลซเป็นวิธีที่ใช้วัดความสามารถในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความเที่ยงตรง (validity) และความเชื่อมั่น (reliability) สูง

5. คะแนนจากการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบโคลซสามารถใช้ประเมินผลประสิทธิภาพในการเรียนการสอนได้

6. คะแนนจากการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบโคลซสามารถใช้ประเมินพฤติกรรมในการเรียนของนักเรียนได้

2.5 การเลือกข้อความเพื่อทำแบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซ

การเลือกข้อความที่จะนำมาทำแบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซ ควรจะพิจารณาถึงสิ่งสำคัญ 2 ประการ คือ ความเหมาะสมของเนื้อหาและความยากง่ายของเนื้อเรื่อง

ในด้านความเหมาะสมของเนื้อหานั้นจะต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นหลัก จะต้องพิจารณาว่า นักเรียนกลุ่มนั้นใช้ภาษาอังกฤษประเภทใด เช่นภาษาอังกฤษทั่วไป (general English) หรือภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (English for specific purposes) ถ้าเป็นภาษาอังกฤษทั่วไป เนื้อหาที่ควรเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป เช่น เรื่องการท่องเที่ยว เรื่องทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับเมืองไทย ถ้าเป็นภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ก็ต้องพิจารณาว่านักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในสาขาวิชาใด ก็นำบทความที่เกี่ยวข้องกับสาขานั้น ๆ มาเป็นข้อทดสอบ แต่ถ้าหากว่ามีนักเรียนหลาย ๆ สาขาก็ต้องเข้าสอบโดยใช้ข้อสอบชุดเดียวกัน การออกข้อสอบหลายชุดย่อมเป็นการสิ้นเปลืองและไม่สะดวก ก็อาจหาวิธีเลี่ยงได้โดยเลือกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับหลายสาขาวิชา เช่น บทความที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม การที่ต้องคำนึงถึงเรื่องเหล่านี้ก็เพื่อความยุติธรรมต่อผู้เข้าสอบทุก ๆ คน ข้อควรระวังในการเลือกข้อความ คือ ไม่ควรเลือกเรื่องที่คลุมเครือหรือดึงดูดความสนใจของผู้ทำออกจากเรื่องที่อ่าน หรือเรื่องที่มีข้อขัดแย้งหรือเนื้อหาที่ผู้ทำอาจไม่เห็นด้วยเป็นอย่างมาก เช่น ด้านการเมือง อีกประการหนึ่งก็คือ ข้อความที่นำมาสร้างโคลซไม่ควรประกอบด้วยเนื้อหา

อันเป็นที่รู้จักโดยทั่วไปแล้ว กล่าวคือ ถึงไม่อ่านให้จบก็สามารถตอบได้

สำหรับความยากง่ายของเนื้อเรื่องนั้น ควรจะมีความยากง่ายในระดับปานกลาง จนถึงง่าย เพราะถ้าหากเนื้อเรื่องยากเกินไปแล้ว ก็จะไม่มีการสามารถทำได้หรือถ้าทำได้ก็เป็นเพียงส่วนน้อย ผู้สอนก็จะไม่สามารถจำแนกผู้ทำแบบทดสอบหรือไม่สามารถวัดอะไรได้เลย แต่ทั้งนี้ข้อสอบก็ไม่ควรจะง่ายจนกระทั่งทุกคนทำได้หมดเพราะจะไม่เป็นการท้าทายความสามารถของผู้ทำแบบทดสอบ

2.6 ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการทำแบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซ

เนื่องจากแบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซที่สร้างขึ้นโดยวิธีตัดคำออกจากข้อความ ผู้ทำแบบฝึกหัดจะต้องอ่านข้อความนั้นแล้วทลายคำที่ถูกตัดออกไป เพื่อจะได้นำคำดังกล่าวไปเติมลงในช่องว่างแทนที่คำที่ถูกตัดออก

การที่จะเข้าใจข้อความที่อ่านได้โดยตลอดจนสามารถคิดทลายคำที่ถูกตัดออกไปได้นั้น จากการวิจัยของฟรอสต์ (Frost, 1967 : 41-43) ในเรื่ององค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน พบว่าขึ้นอยู่กับพื้นฐานสำคัญ 3 ประการ คือ

1. word factor หมายถึงรูปคำและความหมายของคำนั้น ๆ
2. verbal factor หมายถึงความสามารถในการเชื่อมโยงความหมายของคำต่าง ๆ ที่อยู่โดยรอบ (contexts) โดยไม่ต้องใช้เหตุผลทางนามธรรม (abstract reasoning) มาก
3. abstract reasoning หมายถึงการใช้เหตุผลทางนามธรรมจากตัวอักษรที่ปรากฏในข้อความ

หรืออาจสรุปได้ว่า องค์ประกอบสำคัญขึ้นอยู่กับคำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ ความหมายทางวัฒนธรรม การลำดับขั้นตอนของเนื้อเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคต่าง ๆ และความคิดที่มีเหตุผล

การอ่านข้อความที่คำบางส่วนถูกตัดออกไปนั้นเป็นกระบวนการเลือกใช้ประโยชน์

จากตัวนะทางภาษาจำนวนน้อยที่สุด เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการรับรู้เรื่องราวทั้งหมด แล้วจึงใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจ ทำให้เกิดความมั่นใจ ไม่ยอมรับ หรือกลั่นกรองเรื่องในขณะที่ยังอ่าน และเรายังสามารถได้ความหมายจากเรื่องที่อ่านจาก 3 แหล่ง คือ เสียงของตัวอักษร ความสัมพันธ์ระหว่างประโยค และความหมาย ของแต่ละประโยค แต่การเข้าใจความหมายเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน เป็นเกมการเดาทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา ที่ใช้ปฏิกริยาร่วมระหว่างความคิดกับภาษา (Goodman. 1970 : 29)

ในการหาคำมาเติมนั้นขึ้นอยู่กับความรู้ที่มีอยู่ก่อน ความเข้าใจเนื้อเรื่องโดยทั่ว ๆ ไป ตัวนะจากเนื้อความ และความรู้เรื่องการใช้คำ รวมทั้งการใช้ภาษาด้านอื่น ๆ หลายด้านที่ต้องนำมาเกี่ยวข้อง (Culhane. 1970 : 410)

ความรู้ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตอบแบบทดสอบโคลสนั้น คือความสามารถในการแสดงให้เห็นถึงความหมายโดยตรงจากรูปลักษณะที่เห็น (visual feature) โดยไม่ต้องอาศัยการอ่านทุกคำ และความสามารถในการใช้คำซ้ำซ้อน (redundancy) ของความสัมพันธ์ของประโยค (syntactic) และความหมายที่อยู่ภายในลำดับของคำ (sequence of words) เพื่อประโยชน์ในการอ่าน (Smith. 1971 : 195)

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการโคลส

3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพของกระบวนการโคลส

งานวิจัยเกี่ยวกับแบบทดสอบโคลสส่วนใหญ่เป็นการศึกษาเพื่อที่จะดูว่าแบบทดสอบโคลสสามารถใช้วัดความเข้าใจในการอ่านได้เช่นเดียวกันแบบทดสอบเลือกตอบหรือไม่ ดังต่อไปนี้

หลังจากที่เทเลอร์ได้คิดกระบวนการโคลสขึ้นในปี 1953 ต่อมาเขาก็ได้ทดลองใช้วิธีการดังกล่าวเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน โดยให้เหตุผลว่า ถ้าผู้อ่านมีความเข้าใจในเรื่องราวที่อ่าน เขาควรสามารถที่จะเติมคำในแบบทดสอบโคลสได้ถูกต้อง เพราะการที่ผู้อ่านจะสามารถเติมคำได้ถูกนั้นเขาจะต้องเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านและสามารถทำนายได้ว่า คำที่

ขาดหายไปคืออะไร เทเลอร์ได้ทำการทดลองโดยการสร้างแบบทดสอบโคลซและแบบทดสอบความเข้าใจการอ่านแบบเลือกตอบจากบทความเกี่ยวกับเทคนิคการบิน แล้วนำไปทดสอบกลุ่มตัวอย่างที่กำลังฝึกงานที่ฐานบินแฮมลันน์ การทดลองแบ่งออกเป็น 2 ครั้ง คือ ครั้งแรกให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบโคลซ และแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบ เว้นระยะ 1 สัปดาห์ จึงทำการทดสอบครั้งที่ 2 โดยนำเนื้อเรื่องที่ใช้สร้างแบบทดสอบทั้ง 2 ชนิดนี้ไปให้กลุ่มตัวอย่างอ่าน แล้วให้ทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบ และแบบทดสอบโคลซทันที ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแบบทดสอบทั้ง 2 ชนิด ในการทดสอบครั้งแรกเท่ากับ .70 และในการทดสอบครั้งหลังเท่ากับ .80 และเมื่อหาความสัมพันธ์ของคะแนนแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบในการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลัง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .83 และความสัมพันธ์ของคะแนนแบบทดสอบโคลซในการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลังมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .88 จะเห็นว่าแบบทดสอบโคลซมีความสัมพันธ์กับแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบสูง ซึ่งแสดงให้เห็นความเที่ยงตรง (concurrent validity) ของแบบทดสอบโคลซ เทเลอร์ สรุปว่า แบบทดสอบโคลซสามารถวัดความเข้าใจในการอ่านได้ดีเช่นเดียวกับแบบทดสอบเลือกตอบ

ได้มีการวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพของโคลซ โดยนำข้อความ 9 ตอน มาแบ่งเป็น 3 พวก แต่ละพวกประกอบด้วยข้อความจากเนื้อหาวิชาต่างกัน และมีระดับความยากง่ายต่างกัน สร้างแบบทดสอบความเข้าใจจากข้อความที่เลือกไว้จำนวน 31 ข้อในแต่ละข้อความ และสร้างแบบทดสอบโคลซจากข้อความเดียวกันโดยตัดคำทุก ๆ 5 คำจนกระทั่งครบ 50 คำในแต่ละข้อความ นำแบบทดสอบทุกฉบับไปทดสอบนักเรียนเกรด 4, 5 และ 6 แล้วนำมาตรวจให้คะแนน ผลปรากฏว่าแบบทดสอบโคลซเป็นเครื่องมือที่วัดความสามารถทางความเข้าใจได้เที่ยงตรง เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบความเข้าใจกับคะแนนจากแบบทดสอบโคลซทั้งหมดสูงถึง .946 (Bormuth. 1962 : 4218-4219) หลังจากนั้นบอร์มูธ (Bormuth. 1967 : 291-299) ได้ทำการวิจัยอีกครั้งหนึ่งในปี 1967 ใช้ข้อความ 9 ตอนเช่นกัน แต่ละ

ตอนสร้างแบบทดสอบโคลซโดยวิธีตัดคำออกจากข้อความทุกคำที่ 5 รวมทั้งหมด 50 คำ และจากข้อความเดียวกันนั้น แต่ละตอนสร้างแบบทดสอบเลือกตอบจำนวน 31 ข้อ นำแบบทดสอบไปทดสอบนักเรียนเกรด 4 และ 5 จำนวน 100 คน โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบโคลซก่อนและไม่จำกัดเวลา หลังจากนั้นประมาณ 3 วัน ให้นักเรียนทำแบบทดสอบเลือกตอบ นักเรียนอ่านข้อความแล้วตอบคำถามโดยไม่ย้อนกลับไปอ่านข้อความอีก ต่อจากนั้นนำคะแนนจากแบบทดสอบทั้ง 2 ชุด มาเปรียบเทียบกัน บอร์มูร์สรุปว่า คะแนนจากแบบทดสอบโคลซร้อยละ 38 เทียบได้กับคะแนนแบบทดสอบเลือกตอบร้อยละ 75 หรือถ้านำคะแนนจากแบบทดสอบเลือกตอบมาคิดค่าแก้การเดาแล้วจะเทียบได้ว่า คะแนนจากแบบทดสอบโคลซร้อยละ 43 อยู่ในระดับเดียวกับคะแนนจากแบบทดสอบเลือกตอบร้อยละ 75 นอกจากนี้ในการวิจัยคราวเดียวกัน บอร์มูร์ได้ตรวจสอบว่า การใช้ข้อความเดียวกันในการสร้างแบบทดสอบทั้ง 2 ชุดนั้น การสอบครั้งแรกจะมีผลทำให้นักเรียนเข้าใจแบบทดสอบชุดหลังดีขึ้นหรือไม่ โดยสร้างแบบทดสอบโคลซและแบบทดสอบเลือกตอบจากข้อความต่างกัน แต่ได้ทำการวัดแล้วว่า ข้อสอบทั้งสองชุดมีประสิทธิภาพในการวัดได้เท่าเทียมกัน นำแบบทดสอบทั้งสองชุดไปทดสอบนักเรียนอีกกลุ่มหนึ่ง ปรากฏว่า การทดสอบด้วยแบบทดสอบสองชุดที่สร้างจากข้อความต่างกันและมีประสิทธิภาพในการวัดเท่าเทียมกันนั้น ไม่ได้มีผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญจากการทดสอบครั้งก่อนที่ใช้แบบทดสอบ 2 ชุดที่สร้างจากข้อความเดียวกัน

ต่อมาได้มีการวิจัยเพื่อทดสอบผลการวิจัยของบอร์มูร์โดยใช้กระบวนการวิจัยเช่นเดียวกัน มีการสร้างแบบทดสอบโคลซและแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบจากข้อความในหนังสือ World Book Encyclopedia โดยตัดข้อความมาตอนละประมาณ 275 คำ และใช้วิธีการตัดคำทุกคำที่ 5 ประโยคต้นและประโยคสุดท้ายของแต่ละตอนคงเหลือไว้ไม่ตัดคำ นำแบบทดสอบโคลซไปทดสอบกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนเกรด 5 วันต่อมาให้กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบ โดยให้กลุ่มตัวอย่างอ่านเนื้อเรื่องก่อนแล้วตอบคำถามและหามกลับไปอ่านเนื้อเรื่องเดิมอีก หลังจากวิเคราะห์ข้อมูลแล้วพบว่า แบบทดสอบทั้ง 2 ชุด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .68 จึงสรุปได้ว่า แบบทดสอบโคลซที่สร้างขึ้นมาสามารถ

วัดความเข้าใจในการอ่านได้เช่นเดียวกับแบบทดสอบแบบเลือกตอบ และสรุปว่า ผลการวิจัยสนับสนุนงานวิจัยของบอร์มูธ (Rankin and Culhane. 1969 : 193-198)

ได้มีการหาประสิทธิภาพของกระบวนการโคลซที่นำมาใช้เป็นเครื่องมือทำนายความสามารถของนักเรียนในด้านความเข้าใจเอกสารทางสังคมศึกษาซึ่งนำมาจากแบบเรียนประวัติศาสตร์ที่ใช้ในโรงเรียนมัธยมต้น และทำการทดลองกับนักเรียนเกรด 8 จำนวน 200 คน ให้นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบโคลซก่อน ต่อจากนั้นให้นักเรียนอ่านบทเรียนในหนังสือแบบเรียนชุดเดียวกับที่นำมาสร้างแบบทดสอบโคลซ แล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบเลือกตอบเกี่ยวกับข้อความที่อ่านมาแล้วนั้น นำข้อมูลที่ได้มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 พร้อมทั้งนำคะแนนจากแบบทดสอบระดับสติปัญญา (I.Q. Test) คะแนนวิชาสังคมศึกษาครั้งก่อนการทดลอง คะแนนจากแบบทดสอบการอ่านมาตรฐานมาประกอบการวิเคราะห์ด้วย ผลปรากฏว่า คะแนนจากแบบทดสอบโคลซสามารถทำนายความสามารถของนักเรียนในด้านความเข้าใจเอกสารทางสังคมศึกษาได้ใกล้เคียงกับคะแนนจากแบบทดสอบมาตรฐาน คะแนนจากแบบทดสอบระดับสติปัญญา และคะแนนสอบสังคมศึกษาก่อนการทดลอง นอกจากนี้ยังพบว่า ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบโคลซกับแบบทดสอบเลือกตอบอยู่ในระดับสูงมาก (Geyer. 1970 : 2002-A)

สำหรับเรื่องความเข้าใจในการอ่านของเด็กเชื้อชาติผสมนั้น ในปี 1971 ได้มีการวิจัยพบว่าแบบทดสอบโคลซเป็นแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านของเด็กเม็กซิกัน - อเมริกัน และแองโกลอเมริกัน เกรด 3 และเกรด 6 ได้เที่ยงตรงและเชื่อถือได้ (Crawford. 1971 : 3162-A)

จะเห็นได้ว่าการวิจัยที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดนั้นเป็นการวิจัยที่นำแบบทดสอบโคลซไปทดลองใช้วัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของตนเองทั้งสิ้น ดังนั้นในปี 1971 ออลเลอร์ (Oller. 1971 : 183-193) จึงได้ทดลองนำกระบวนการโคลซมาใช้กับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เพื่อศึกษาว่าคะแนนจากแบบทดสอบโคลซสามารถแยกแยะระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่หรือไม่ และ

เพื่อศึกษาว่ากระบวนการโคลซจะใช้วัดทักษะอะไรได้บ้าง โดยนำแบบทดสอบโคลซที่สร้างจากข้อความยาวประมาณ 350 คำ ตัดทุกคำที่ 7 ออกจากข้อความ แต่เว้น 3 ประโยคแรกไว้ให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ นำไปทดสอบผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของตัวเอง 2 กลุ่ม กับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจำนวนหลาย ๆ กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีประสิทธิภาพในการใช้ภาษาอังกฤษต่างกัน กลุ่มที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของตัวเองนั้นประกอบด้วยนักศึกษาระดับปีที่ 1 และนักศึกษาที่จบไปแล้วจากมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียลออสแอนเจลิส (UCLA) ส่วนกลุ่มที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองนั้น ประกอบด้วยนักศึกษา 102 คน จากมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียลออสแอนเจลิสเช่นกัน เป็นนักศึกษาต่างประเทศจาก 38 ประเทศ และใช้ภาษาของตัวเองต่างกัน 27 ภาษา แบ่งเป็น 5 กลุ่ม คือ กลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษขั้นต้น ขั้นกลาง และขั้นสูง และนักศึกษาที่เรียนวิชาการเขียนเรียงความขั้นสูง (advanced composition) กับนักเรียนที่เรียนการสอนภาษาอังกฤษแต่จบการศึกษาไปแล้ว ผลการวิจัยปรากฏว่า แบบทดสอบโคลซที่ให้คะแนนเฉพาะคำที่ตรงกับคำเดิม ไม่สามารถแยกความแตกต่างระหว่างความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ และผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง แต่อลลเลอร์พบว่า คะแนนจากแบบทดสอบ การจัดบุคคลเข้าเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียลออสแอนเจลิสนั้นมีความสัมพันธ์กัน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

ต่อมาได้มีการนำแบบทดสอบโคลซมาทดลองใช้กับภาษาไทยและภาษาเวียดนาม กลุ่มตัวอย่างประชากรมี 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาของตัวเอง และกลุ่มที่ใช้ภาษาเวียดนามเป็นภาษาของตัวเอง ซึ่งทั้งสองกลุ่มเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศอย่างน้อยที่สุด 6 ปี กับอีกกลุ่มหนึ่งประกอบด้วยผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของตัวเอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบทดสอบโคลซ 3 ตอน แต่ละตอนตัดคำออกทุกคำที่ 6 ตอนที่ 1 เป็นข้อความภาษาอังกฤษ ตอนที่ 2 ภาษาไทย ตอนที่ 3 ภาษาเวียดนาม ตอนที่ 4 เป็นข้อความภาษาไทยที่แปลจากภาษาอังกฤษ ตอนที่ 5 เป็นข้อความภาษาเวียดนามที่แปลมาจากภาษาอังกฤษ ตอนที่ 6 เป็นข้อความภาษาอังกฤษที่แปลจากภาษาไทย และตอนที่ 7 เป็นภาษาอังกฤษที่แปลจาก

ภาษาเวียดนาม รวมทั้งหมด 7 ชุด ผลการทดสอบปรากฏว่า การแปลเนื้อเรื่องที่นำมาสร้างแบบทดสอบโคลงจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง ทำให้ได้แบบทดสอบโคลง 2 ชุดที่มีความยากเท่ากันเป็นส่วนมาก และสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการทำนายความสามารถทางการอ่านระหว่างผู้อ่านที่ใช้ภาษาเดียวกับภาษาที่นำมาสร้างแบบทดสอบโคลงทั้งสองชุดนั้นได้ (Oller, 1972 : 1-14)

ในปีเดียวกันนั่นเอง ก็ได้มีการนำแบบทดสอบโคลงมาใช้กับนักเรียนไทยโดยเฉพาะ โดยทำการวิจัยกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 122 คน ที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนสุวรรณารามและโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี แบบทดสอบโคลงที่ใช้ประกอบด้วยข้อความ 4 ตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อความภาษาอังกฤษ ตอนที่ 2 เป็นข้อความภาษาไทย ตอนที่ 3 เป็นข้อความภาษาไทยที่แปลจากข้อความภาษาอังกฤษตอนที่ 1 และตอนที่ 4 เป็นข้อความภาษาอังกฤษที่แปลมาจากข้อความภาษาไทยตอนที่ 2 นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบโคลงคนละ 2 ตอน ภาษาอังกฤษ 1 ตอนและภาษาไทย 1 ตอน ข้อความที่ให้นักเรียนแต่ละคนทำจะมีข้อความไม่ซ้ำกัน แบบทดสอบโคลงทุกฉบับที่ใช้ในการวิจัยนั้นได้ตัดคำทุกคำที่ 6 จนครบ 40 คำ ใช้เวลาทดสอบประมาณ $1\frac{1}{2}$ ชั่วโมง และนำคะแนนสอบไล่ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมาประกอบการวิเคราะห์ด้วยโดยการหาค่าสหสัมพันธ์ นอกจากนี้ได้ให้นักเรียนอเมริกัน 35 คนที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมปลาย (senior high school) ทำแบบทดสอบโคลง 2 ตอน ที่เป็นภาษาอังกฤษซึ่งเป็นชุดเดียวกับที่ให้นักเรียนไทยทำ ผลปรากฏว่า นักเรียนโรงเรียนสุวรรณารามที่ได้คะแนนดีที่สุดในการสอบไล่ภาษาอังกฤษภาษาปลายปีได้คะแนนจากแบบทดสอบโคลงที่เป็นภาษาอังกฤษสูงสุดหรือเกือบจะสูงสุดด้วย แต่นักเรียนโรงเรียนพิบูลวิทยาลัยที่ได้คะแนนสอบไล่ภาษาอังกฤษดีที่สุดนั้น ได้คะแนนจากแบบทดสอบโคลงที่เป็นภาษาอังกฤษไม่ถึงระดับมัธย-
เลขคณิต (mean) ของกลุ่ม (Mason, 1972 : 31-39)

สำหรับในประเทศไทยนั้น การประเมินความสามารถในการอ่านโดยกระบวนการโคลงนี้ ได้มีผู้ทำการวิจัยไว้มากพอสมควร และจากการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยพบว่า ส่วนใหญ่เป็นการสร้าง

แบบทดสอบโคลซขึ้นเพื่อใช้วัดความเข้าใจในการอ่านโดยเปรียบเทียบกับแบบทดสอบแบบเลือกตอบ และการหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบโคลซ (จันทอ บวรบรรพต. 1972 ; นิรมล สกิตยทอง. 2516 ; พิมพรรณ สมหอม. 2517 ; สุวัฒน์ มุลสัน. 2517 ; กัลยา กาญจนารณ์. 2517 ; ดาราวดี นิตยศรี. 2518 ; เตือนใจ วัฒนา. 2518 ; สมปรารถนา ลายกนก. 2522.) ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า แบบทดสอบโคลซสามารถวัดความเข้าใจในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นเดียวกับแบบทดสอบแบบเลือกตอบ

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดคำในแบบทดสอบโคลซ

หลักการสร้างแบบทดสอบหรือแบบฝึกหัดแบบโคลซประกอบไปด้วยขั้นตอนดังนี้ คือ

1. เลือกข้อความที่มีความยาวระหว่าง 200 - 250 คำ หรือความยาวเหมาะสมกับระดับความสามารถของเด็ก
2. การตัดคำออกจากข้อความ อาจใช้วิธีการตัดคำแบบกำหนดสัดส่วนคงที่ การตัดคำแบบไม่กำหนดสัดส่วนคงที่ หรือการตัดคำแบบผสม
3. ชิดเส้นใต้แทนที่ช่องว่างของคำที่ตัดออกไป

วิธีตัดคำออกจากข้อความที่สร้างเป็นแบบทดสอบหรือแบบฝึกหัดโคลซนี้มีผลต่อลักษณะและคุณภาพของแบบทดสอบโคลซ (ดาราวดี นิตยศรี. 2517 : 18) ดังผลงานวิจัยที่จะนำมาเสนอ ดังต่อไปนี้

ในปี 1957 ได้มีการวิจัยเพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบโคลซ 3 ชนิด คือ แบบตัดคำใดก็ได้ (any - word deletion) แบบตัดเฉพาะคำง่าย (easy - word deletion) เช่น คำสันธาน คำสรรพนาม คำกริยานุเคราะห์ คำนำหน้านาม และแบบที่ตัดเฉพาะคำยาก (hard - word deletion) เช่น คำนาม คำกริยา และกริยาวิเศษณ์ ผลการวิจัยปรากฏว่า ความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบโคลซที่ตัดคำต่างกันสามแบบนี้กับแบบทดสอบเกณฑ์ความรู้ทาง การอ่านที่มีมาก่อน การนึกได้ทันที และความถนัด (criterion tests of pre - reading knowledge, immediate recalls, and aptitude) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

ความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบดังกล่าวกับแบบทดสอบที่ตัดเฉพาะคำง่ายต่ำที่สุด แต่ความสัมพันธ์กับแบบทดสอบโคลซที่ตัดคำใดก็ได้สูงที่สุด ส่วนแบบทดสอบโคลซที่ตัดเฉพาะคำยากมีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับความรู้ทางการอ่านที่มีมาก่อน และเทเลอร์แนะนำว่า แบบทดสอบโคลซที่ตัดคำใดก็ได้ใช้ได้ดีที่สุดกับการทดสอบความเข้าใจ ความถนัด และความยากง่ายของข้อความ (Taylor. 1957 : 19-26)

ต่อมาได้มีการวิจัยโดยใช้บทความจากตำราจิตวิทยา 2 บทความ และคัดเลือกจากบทความทางเทคนิคอีก 10 บทความ ตัดคำออกทุก ๆ คำที่ 5 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 100 คน การให้คะแนนให้ทั้งคำที่ถูกต้องตรงตามคำเดิมและคำที่ยอมรับ ผลการวิจัยพบว่า คะแนนโคลซแบบตัดคำทุก ๆ คำที่ 5 กับแบบที่ตัดเฉพาะคำกริยามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและสรุปว่า บทความที่ตัดคำกริยาประเภท active verbs นั้นจะทำให้ผู้อ่านเดาได้ดีกว่า (Coleman and Blumenfeld. 1963 : 651-654)

นอกจากนี้ยังได้มีการวิจัยเพื่อศึกษาการตัดคำ 4 ชนิด คือ คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และทั้งคำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์รวมกันในอัตราส่วนเท่า ๆ กัน จากบทความยาว 150 คำ จำนวน 4 บทความ และใช้เทคนิคการตัดคำแบบ 10% นำไปให้นักศึกษาหญิงจำนวน 24 คน แต่ละคนทำแบบทดสอบเพียงชนิดเดียวแล้วนำคะแนนมาคิดเป็นค่าร้อยละ ผลปรากฏว่า การตัดเฉพาะคำกริยามีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงที่สุด รองลงมาคือการตัดคำแบบรวม การตัดเฉพาะคำนามและการตัดเฉพาะคำคุณศัพท์ตามลำดับ (Luke. 1964 : 26-27)

ได้มีการวิจัยโดยนำบทความที่มีความยาว 600 คำ มาตัดเฉพาะ content words (ได้แก่คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และคำบุพบท) เปรียบเทียบกับการตัดคำแบบ 1 : 12 และแบบ 8% ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง 128 คน ผลการวิจัยพบว่า การตัดคำพวก content words ได้คะแนนสูงที่สุด (Greene. 1965 : 213-217)

ชเนเยอร์ (Schneyer. 1965 : 174-179) ได้สร้างแบบทดสอบโคลซ 2 ฉบับ แต่ละฉบับมีความยาว 200 คำ ฉบับแรกตัดทุก ๆ คำที่ 10 ส่วนอีกฉบับหนึ่งตัดเฉพาะคำนามและ

คำกริยา นำไปให้นักเรียนเกรด 6 จำนวน 66 คน ตอบแบบทดสอบ แล้วนำคะแนนไปเปรียบเทียบกับแบบสอบประสิทธิภาพทางสมองของแคลิฟอร์เนีย และแบบสำรวจการอ่านของนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลปรากฏว่า สถิติปัญหามีความสัมพันธ์กับคะแนนแบบทดสอบโคลซท์ที่ตัดทุก ๆ คำที่ 10 มากกว่าแบบที่ตัดเฉพาะคำนามและคำกริยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับในประเทศไทยนั้นได้มีการทดลองใช้แบบทดสอบโคลซท์ภาษาไทย 4 ฉบับ ซึ่งสร้างจากข้อความเดียวกัน ตัดคำออกแตกต่างกันคือ ตัดทุก ๆ คำที่ 7 ตัดเฉพาะคำนาม ตัดเฉพาะคำกริยา และตัดเฉพาะคำวิเศษณ์กับบุพบท นำไปใช้กับประชากรชั้นประถมปลาย 180 คน และระดับอุดมศึกษา 60 คน การตรวจให้คะแนนให้เฉพาะคำที่ตรงกับคำเดิม ผลการวิจัยพบว่าคะแนนของแบบทดสอบโคลซท์ทั้ง 4 ฉบับ ในระดับชั้นเดียวกันไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ภาวนา จันทวรรณ. 2517)

ผลการวิจัยที่กล่าวมานี้ สนับสนุนความเห็นเกี่ยวกับการตัดคำในแบบทดสอบโคลซท์ของ เทเลอร์ ที่ว่าการที่จะตัดเฉพาะคำที่สำคัญ (important words) ออกจากข้อความ เช่น ตัดคำนามและคำกริยา ออกจากข้อความมากกว่าตัดคำนานานาม หรือคำสันธานนั้นทำไม่ได้ เนื่องจากอาจพบว่า ข้อความ 1 ใน 2 ข้อความที่ยาวเท่ากัน คำในข้อความหนึ่งอาจมีความสำคัญกว่าคำในอีกข้อความหนึ่งถึง 2 เท่า เพราะความจำเป็นที่จะต้องบรรจุคำชนิดนี้เข้าไปในข้อความแตกต่างกัน จึงจำเป็นที่จะต้องให้คำชนิดนี้ปรากฏในข้อความตามสัดส่วนที่ควรจะปรากฏ การตัดคำอย่างมีสัดส่วนสามารถทำได้เป็นอย่างดีทั้งวิธีการตัดแบบสุ่ม และการตัดในช่วงความถี่ของคำเท่า ๆ กัน เพราะเมื่อตัดคำออกจากข้อความจำนวนหนึ่งแล้วจะเหลือคำเฉพาะ (specific word) ที่แตกต่างกันในข้อความเพียงพอสำหรับจะช่วยทำให้ข้อความสมบูรณ์ได้ อย่างไรก็ตาม การตัดคำในช่วงความถี่เท่า ๆ กัน เป็นวิธีที่ดีกว่า ด้วยเหตุที่ว่าสามารถเปรียบเทียบความยากง่ายของเรื่องราวที่มีเรื่องต่างกันได้โดยตรงอย่างเชื่อถือได้กับประชากรกลุ่มเดียวกัน

ช่วงความถี่ของการตัดคำในแบบทดสอบโคลซท์

ในปี 1953 ได้มีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบการตัดคำ 3 แบบ คือ การตัดคำแบบสุ่ม

(random deletion) การตัดคำทุกช่วงความถี่ของคำเท่า ๆ กัน (every nth word deletion) คือตัดทุกคำที่ 5 และคำที่ 10 การตัดคำเป็นเปอร์เซ็นต์ของข้อความคือ 10% และ 20% จากการวิจัยสำรวจ (pilot study) ครั้งที่ 1 กับผู้ทำแบบทดสอบ 6 คน ใช้แบบทดสอบที่ตัดทุกคำที่ 5 ตัดคำออกจากข้อความ 35 คำ เปรียบเทียบกับผลการวิจัยสำรวจครั้งที่ 2 ใช้ผู้ทำแบบทดสอบ 12 คน กับแบบที่ตัดคำทุกคำที่ 10 ตัดคำออกจากข้อความ 16 คำ ผลปรากฏว่าผลการวิจัยสำรวจครั้งที่ 1 ที่ใช้แบบทดสอบตัดทุกคำที่ 5 ได้ผลดีกว่าครั้งที่ 2 ที่ตัดทุกคำที่ 10 (Taylor. 1954 : 4)

ต่อมาได้มีการวิจัยเปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบโคลซจำนวน 9 ชุดที่ตัดตอนข้อความมาจากวิชาการคณิต ประวัติศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ตอนละประมาณ 275 คำ โดยใช้วิธีตัดคำทุกคำที่ 5 กับแบบทดสอบเลือกตอบที่สร้างจากข้อความเดียวกัน นำไปทดสอบนักเรียนระดับ 4 และ 5 จำนวน 100 คน โดยไม่จำกัดเวลาให้นักเรียนทำแบบทดสอบโคลซก่อน หลังจากนั้น 3 วัน จึงทำแบบทดสอบเลือกตอบ ผลการวิจัยปรากฏว่าคะแนนรวมของแบบทดสอบโคลซกับแบบทดสอบเลือกตอบไม่แตกต่างกัน (Bormuth. 1969 : 291-299)

นอกจากนี้ยังได้มีการวิจัยเปรียบเทียบแบบทดสอบโคลซที่ตัดทุกคำที่ 5 และทุกคำที่ 8 กับแบบทดสอบเลือกตอบวิชาอ่านเอาเรื่องภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 6 และ 7 จำนวน 207 คน พบว่าคะแนนจากแบบทดสอบโคลซที่ตัดทุกคำที่ 8 สูงกว่าคะแนนจากแบบทดสอบโคลซที่ตัดทุกคำที่ 5 ก็จริง แต่เมื่อเปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบโคลซทั้ง 2 ชุด กับคะแนนจากแบบทดสอบเลือกตอบแล้วพบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 (พิมพ์พรหม สมหอม. 2516)

ในปี พ.ศ. 2518 ได้มีการวิจัยเพื่อศึกษาว่า การตัดคำต่างกัน 5 ตำแหน่งคือ ตัดทุกคำที่ 5 ตัดทุกคำที่ 6 ตัดทุกคำที่ 7 ตัดทุกคำที่ 8 และตัดทุกคำที่ 9 จะมีผลต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 หรือไม่ โดยใช้ประชากรซ้ำกันทุกรายการ ผลปรากฏว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างสามารถทำคะแนนแบบทดสอบโคลซชนิดตัดทุก

คำที่ 8 ได้สูงสุดและทำคะแนนแบบทดสอบโคลซที่ตัดทุกคำที่ 6 ได้ต่ำสุด (ถาวรวิ นิตยศรี. 2518 : 42-44)

หลังจากนั้นก็ได้มีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบคะแนนจากทดสอบโคลซชนิดตัดทุกคำที่ 5 กับ ชนิดตัดทุกคำที่ 10 กลุ่มประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 240 คน ผลการวิจัย ปรากฏว่า นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบโคลซที่ตัดทุกคำที่ 10 ได้คะแนนสูงกว่า และเมื่อนำ คะแนนจากแบบทดสอบโคลซแต่ละฉบับไปหาความสัมพันธ์กับแบบทดสอบเลือกตอบแล้วพบว่า มีความสัมพันธ์กันสูงคือ .82 และ .94 (เตือนใจ วัฒนา. 2518 : 32-41)

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการตัดคำในแบบทดสอบโคลซดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ยังไม่มี เกณฑ์มาตรฐานที่จะตัดสินได้ว่า แบบทดสอบโคลซควรจะใช้การตัดคำในช่วงความถี่เท่าใด เพราะ ผลการวิจัยยังไม่สอดคล้องเป็นแนวเดียวกันทั้งหมด แต่พอจะสรุปได้ว่า ตำแหน่งการตัดคำออกจาก ข้อความมีผลต่อลักษณะและคุณภาพของแบบทดสอบโคลซ และแบบทดสอบโคลซยังสามารถจำแนก ความแตกต่างของความสามารถทางการอ่านของผู้ทำแบบทดสอบด้วย แต่อย่างไรก็ดีอลเลอร์ (Oller. 1973 : 107) กล่าวว่ายังไม่มีการศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับจำนวนความถี่ของคำ ระหว่างคำที่ถูกตัดออกจากข้อความกับผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของตนเอง

3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตรวจและให้คะแนนแบบทดสอบโคลซ

ในการตรวจและให้คะแนนแบบทดสอบโคลซนั้น สรุปง่าย ๆ ตามความเห็นของ ออลเลอร์ (Oller. 1979 : 367-375) มีอยู่ 3 วิธีดังนี้คือ

1. ตรวจและให้คะแนนเฉพาะคำตอบที่ถูกต้องตรงตามต้นฉบับ (The exact word method) วิธีนี้เป็นวิธีที่เทเลอร์ใช้โดยให้เหตุผลว่า ความสามารถของผู้อ่านในการที่จะ เติมคำให้ตรงกับผู้สร้างโคลซต้องการจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาษาของผู้ สร้างโคลซและของผู้อ่าน

2. ตรวจและให้คะแนนคำที่มีความเหมาะสมหรือใกล้เคียงกับต้นฉบับ (contextual appropriateness) วิธีนี้อนุโลมตรวจคำซึ่งสามารถเติมในช่องที่เว้นไว้ได้อย่าง

เหมาะสม คือ เหมาะสมทั้งทางหลักไวยากรณ์และความหมาย แม้ไม่ตรงกับคำที่ผู้สร้างโคลงระบุไว้ การจะพิจารณาว่าคำ ๆ นั้นเหมาะสมหรือไม่นั้นให้ทำดังนี้คือ เมื่อเห็นว่าคำนั้นไม่ใช่คำที่ถูกต้องตามต้นฉบับให้ดูว่าคำนั้นไปกันได้กับคำข้างเคียงหรือไม่ และคำนั้นทำให้ใจความเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากน้อยเพียงไร ถ้าไม่มีปัญหาก็ถือว่าคำนั้นถูกต้องเป็นที่ยอมรับ

3. การให้คะแนนแก่ระดับความเหมาะสม (weighting degrees of appropriateness) ในกรณีที่มีความรู้สึกว่ คำตอบหนึ่งจะมีความเหมาะสมกว่าคำตอบอื่น ๆ มีวิธีที่จะพิจารณาอยู่ 2 วิธี คือ วิธีแรกให้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างชนิดของความผิดที่มีต่อความสัมพันธ์ทางด้านภาษาในข้อความที่ให้ ส่วนวิธีหลังให้เปรียบเทียบคำตอบของผู้ทำแบบทดสอบกับคำตอบของเจ้าของภาษา

ในด้านที่เกี่ยวกับงานวิจัยนั้น พอตเตอร์ (Potter. 1968 : 13 - 15) ได้ทำวิจัยติดต่อกันถึง 3 ครั้ง ตั้งแต่ปี 1964 - 1965 เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการให้คะแนนในการทำแบบทดสอบโคลง พอจะสรุปได้ว่า เกณฑ์การให้คะแนนเฉพาะคำที่ตรงกับคำเดิมนั้นมีประมาณ 95% สำหรับความแปรปรวนของคะแนนโคลง ในขณะเดียวกันการให้คะแนนตามหลักไวยากรณ์ และตามคำที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำเดิม ก็จะมีความสัมพันธ์กับการให้คะแนนเฉพาะคำที่ตรงกับคำเดิมค่อนข้างสูง

ได้มีการวิจัยโดยใช้แบบทดสอบโคลงทั้งหมด 36 เรื่อง เรียงตามลำดับความยากง่าย แบบทดสอบโคลงแต่ละฉบับเป็นแบบตัดคำทุกคำที่ 5 ออกจากข้อความยาว 150 คำ การให้คะแนนให้เฉพาะคำที่ถูกไวยากรณ์โดยไม่คำนึงถึงความหมาย ผลการวิจัยพบว่า การให้คะแนนตามวิธีดังกล่าวไม่สามารถแยกความแตกต่างของความสามารถในการใช้ชนิดของคำ ระหว่างเด็กที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงกับเด็กที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำได้ และเขายังสามารถหาความสัมพันธ์ได้ถึง .99 ระหว่างการใช้คำเดิม และการใช้คำใกล้เคียงของผู้ทำแบบทดสอบ (Miller and Coleman. 1967 : 851-854)

ต่อมาได้มีการศึกษาวิธีการให้คะแนนแบบทดสอบโคลง 5 วิธี คือ

1. ให้คะแนนเฉพาะคำที่ตรงกับคำเดิม
2. ให้คะแนนคำที่เติมชนิดของคำถูกต้องแต่ไม่ตรงกับคำเดิม
3. ความสัมพันธ์ของคำในประโยคถูกต้อง
4. ถูกใจความ
5. คำตรงข้ามกับคำเดิม

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาปีสุดท้ายจำนวน 32 คน ใช้บทความที่มีความยาว 250 คำ ตัดคำออกทุก ๆ คำที่ 5 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบโคลซกับคะแนนจากแบบทดสอบมาตรฐาน 3 ฉบับคือ แบบทดสอบเชาว์ปัญญาของฮาฟเนอร์ (The Hafner intelligent test) แบบทดสอบทั่วไปของฮาฟเนอร์ (Hafner general information test) และคะแนนรายวิชา ผลปรากฏว่า คะแนนจากแบบทดสอบโคลซที่ให้คะแนนเฉพาะคำที่ตรงกับคำเดิมนั้นมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางบวกกับคะแนนจากแบบทดสอบมาตรฐานทั้ง 3 ฉบับสูงที่สุด

3.4 งานวิจัยเกี่ยวกับการนำกระบวนการโคลซไปใช้ในการสอนอ่าน

กระบวนการโคลซที่เกิดขึ้นครั้งแรกนั้นได้ใช้เป็นแบบทดสอบ ดังที่ปรากฏอยู่ในงานวิจัยส่วนใหญ่ซึ่งเน้นไปในด้านนี้ มีงานวิจัยหลายชิ้นที่ศึกษาเรื่องประสิทธิภาพของแบบทดสอบโคลซในด้านความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบโคลซที่ใช้วัดความเข้าใจในการอ่าน หรือการศึกษาในด้านการใช้วิธีการโคลซวัดระดับความยากง่าย (readability) หรือการใช้วิธีการโคลซวัดตัวแปรในภาษาด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน อย่างไรก็ตามคัลเฮน (Culhane, 1973 : 997-A) กล่าวว่า แบบทดสอบโคลซและแบบฝึกหัดโคลซมีความแตกต่างกันอยู่บ้างซึ่งขึ้นอยู่กับว่าจะนำกระบวนการโคลซไปใช้เพื่ออะไร ดังนั้น การใช้กระบวนการโคลซในการทดสอบกับกระบวนการโคลซในการสอนจึงมีความแตกต่างกันบ้างบางประการ จากการนำกระบวนการโคลซไปใช้ในการฝึกความเข้าใจในการอ่าน (Bloomer, 1962 : 173 - 181) พบว่า แบบฝึกหัดโคลซช่วยเพิ่มความเข้าใจในการอ่านได้ นอกจากนั้นยังสามารถฝึกทักษะการฟังได้ด้วย แต่การวิจัยที่เกี่ยวกับการนำกระบวนการโคลซไปใช้เป็นวิธีสอนนั้นยังมีน้อย จากการศึกษาการนำ

กระบวนการโคลงไปใช้ในการพัฒนาการอ่านมีดังนี้

บุคคลที่ได้ชื่อว่า เป็นผู้ริเริ่มในการนำกระบวนการโคลงไปใช้ในการสอนอ่านก็คือ รุสซิงค์ (Rossinck, 1962) เขาได้สร้างแบบฝึกหัดชนิดโคลงขึ้น 200 แบบฝึกหัด ในลักษณะ บทเรียนสำเร็จรูป คำศัพท์ต่าง ๆ อยู่ในระดับเกรด 4 แต่ความยากของข้อความนั้น เขาได้เขียนให้ยากขึ้น ในข้อความจะตัดเฉพาะคำที่สามารถวัดความเข้าใจในการอ่าน และได้นำไปทดลองกับ เด็กเกรด 6 จำนวน 18 คน พบว่านักเรียนสามารถเติมคำได้ถูกต้องร้อยละ 75 - 95 ในระดับเดียวกับเกณฑ์การทำบทเรียนสำเร็จรูป

ในปีเดียวกันนั้นเอง ก็ได้มีการนำแบบฝึกหัดโคลงไปใช้ในการสอนอ่านซ่อมเสริมกับนักศึกษา ระดับวิทยาลัย แบบฝึกหัดดังกล่าวแบ่งตามระดับความยากง่าย 10 ระดับ ประกอบด้วยข้อความที่มีความยาวเรื่องละ 500 คำ โดยตัดคำออกทุก ๆ คำที่ 10 และนำไปทดลองกับประชากรกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วยนักศึกษาที่เข้าเรียนวิชาการอ่านซ่อมเสริมแบบไม่นับหน่วยกิต 2 กลุ่ม กลุ่มละ 44 คน กลุ่มหนึ่งฝึกด้วยแบบฝึกหัดโคลงใช้เวลาฝึก 2 ชั่วโมงต่อ 1 สัปดาห์ นักศึกษาจะเลื่อนไปทำแบบฝึกหัดในระดับที่สูงขึ้นต่อเมื่อได้คะแนนในระดับนั้นร้อยละ 96 แต่ในกรณีที่ไม่สามารถทำคะแนนได้ตามเกณฑ์นี้จะทำแบบฝึกหัดที่มีความยากในระดับเดียวกันอีก 5 แบบฝึกหัดจึงจะเลื่อนระดับได้ ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งใช้แบบฝึกหัดการอ่านซ่อมเสริมแบบเดิม โดยใช้หนังสือฝึกการอ่านของ กิลเบอร์ต (Gilbert's Power and speed in Reading) ส่วนกลุ่มควบคุมเรียนวิชาอื่น ๆ ของวิทยาลัยตามปกติ ไม่ได้รับการช่วยเหลือเป็นพิเศษแต่อย่างใด และใช้แบบทดสอบการอ่านของ Diagnostic Reading Test, Form A และ Form B Form A สำหรับการทดสอบครั้งแรก และ Form B สำหรับการทดสอบครั้งหลังตามลำดับ ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการโคลงช่วยเพิ่มความเข้าใจในการอ่านได้และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ปลายปีของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมพบว่า กลุ่มทดลองได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอีกด้วย (Bloomer, 1962 : 173-181)

ได้มีการวิจัยเพื่อศึกษาผลของการใช้กระบวนการโคลงในการฝึกความเข้าใจในการอ่าน

ของเด็กเกรด 6 โดยใช้ข้อความยาว 200 คำ ตัดคำออกข้อความละ 20 คำ โดยใช้วิธีตัดคำ 2 แบบ คือ ตัดทุกคำที่ 10 และตัดคำนาม คำกริยา ตามแบบของแรงกิน (Rankin, 1957) กลุ่มทดลองได้รับการสอนอ่านตามโปรแกรมและให้ทำแบบฝึกหัดชนิดโคลชวันละ 1 ชุด กลุ่มควบคุมสอนวิชาต่าง ๆ ตามปกติโดยใช้เวลาประมาณ 17 สัปดาห์ และทดสอบความรู้ก่อนการใช้แบบฝึกหัดจากการทดสอบของ California Test of Mental Maturity, Gates Reading Survey และ Informal Word Recognition Test และใช้แบบทดสอบการอ่านภายหลังการใช้แบบฝึกหัดของเกทส์ (Gates Reading Survey) ผลของการวิจัยครั้งนี้พบว่า ความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่พบว่านักเรียนที่มีความสามารถจดจำคำ (word recognition) ในระดับสูงจะทำแบบฝึกหัดโคลชได้ดีกว่าผู้ที่มีความสามารถในการจดจำคำในระดับต่ำกว่า และอีกประการหนึ่ง แบบฝึกหัดโคลชทั้ง 2 ชนิด มีความสัมพันธ์กับสติปัญญาทางภาษาของเด็ก (language - I.Q. results) อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งแบบฝึกหัดโคลชที่ตัดทุกคำที่ 10 จะสัมพันธ์กับสติปัญญามากกว่าการตัดคำนามและคำกริยา การค้นพบครั้งนี้ได้สนับสนุนการวิจัยของแรงกิน (Rankin) ที่พบว่า การตัดคำในช่วงความถี่ที่มีจำนวนคำเท่า ๆ กัน มีความสัมพันธ์กับสติปัญญามากกว่าการตัดคำนามและคำกริยา (Schneyer, 1966 : 174-179)

หลังจากนั้นได้มีการวิจัยเพื่อศึกษาความแตกต่างของวิธีสอนการอ่าน การเขียน การฟัง ด้วยวิธีไวยากรณ์ปริวรรต (transformational grammar) และวิธีเติมคำในแบบฝึกหัดโคลช ตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาปีที่ 1 ของวิทยาลัย South Carolina State College แบ่งประชากรเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 50 คน และกลุ่มควบคุมอีก 1 กลุ่ม จำนวน 42 คน ในกลุ่มทดลอง กลุ่มแรกเรียนไวยากรณ์ 1 และไวยากรณ์ 2 แบบไวยากรณ์ปริวรรต เบื้องต้น และกลุ่มทดลองอีกกลุ่มหนึ่งทำแบบฝึกหัดโคลช 18 ชุด ข้อความชนิดโคลชมีเนื้อเรื่องต่าง ๆ กัน โดยตัดคำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และคำกริยาวิเศษณ์ ในระหว่างการฝึกทำแบบฝึกหัดโคลช ครูจะทำการสอนควบคู่ไปด้วย ใช้เวลาทำการทดลอง 9 สัปดาห์ ผลของการวิจัยพบว่ากลุ่มทดลองทำคะแนนแบบทดสอบการอ่านของ Iowa Silent Reading Test ได้มากกว่ากลุ่มควบคุม

อย่างมีนัยสำคัญและวิธีสอนทั้งสองแบบมีประสิทธิภาพไม่แตกต่างกัน ประการสุดท้ายคือ การให้นักเรียนอภิปรายถึงเหตุผลที่เลือกคำมาเติมในช่องว่างเป็นวิธีที่เหมาะสมในการสอนด้วยวิธีการโคลซ (Martin. 1968 : 13-15)

การศึกษาของมาร์ตินครั้งนี้ เป็นความพยายามที่จะนำกระบวนการโคลซไปใช้ในสภาพการสอนจริง ๆ คือนักเรียนมิได้เติมคำในแบบฝึกหัดอย่างเดี่ยว แต่มีโอกาสนอภิปรายเหตุผลในการเลือกเติมคำนั้น ๆ ด้วย

และในปีเดียวกันนี้ก็ได้มีการวิจัยเพื่อศึกษาว่านักเรียนที่ใช้วัสดุการสอนอ่านแบบโคลซจะมีสัมฤทธิ์ผลในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากหนังสือแบบเรียน (textbook) หรือไม่ การวิจัยใช้ประชากรจำนวน 89 คน แบ่งประชากร 47 คนแรกให้อ่านข้อความชนิดโคลซ และอีก 42 คนที่เหลืออ่านข้อความจากหนังสือแบบเรียน ทั้งสองกลุ่มได้รับการสอนจากผู้สอนคนเดียวกัน ผลการทดลองพบว่าการสอนด้วยกระบวนการโคลซไม่ได้มีประสิทธิภาพสูงหรือต่ำกว่าการสอนโดยใช้หนังสือแบบเรียนแต่อย่างใด (Stewart. 1969 : 61)

ต่อมาได้มีการวิจัยเพื่อศึกษาว่า แบบทดสอบโคลซมีความสามารถในการทำนายผลสัมฤทธิ์ในการอ่านหรือไม่ โดยได้ทดลองนำกระบวนการโคลซมาใช้ในการสอนอ่านขั้นต้นกับตัวอย่างประชากรเกรด 1 ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีความเสียเปรียบในด้านวัฒนธรรม (culturally disadvantaged first graders) ในการประเมินผลนั้นได้ใช้แบบทดสอบมาตรฐานแบบเลือกตอบหลายชนิดและแบบทดสอบเลือกตอบแบบโคลซที่ตัดคำต่างชนิดกัน พบว่า แบบทดสอบแบบโคลซทุกแบบสามารถทำนายสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนเกรด 1 ได้ดีกว่าแบบทดสอบมาตรฐานสำหรับวัดความพร้อมทุกชนิดและวิธีโคลซยังสามารถจูงใจเด็กซึ่งมีความเสียเปรียบด้านวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี (Jongsma. 1971 : 16-18 ; citing Kingston and Weaver. 1970)

หลังจากนั้นได้มีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนอ่านที่จะช่วยเพิ่มความเข้าใจในการอ่าน 2 วิธี คือ วิธีโคลซและวิธีใช้คำถาม กับตัวอย่างประชากรซึ่งเป็นนักเรียนเกรด 4 จำนวน 197 คน กลุ่มทดลองอ่านข้อความแล้วตอบคำถาม และอ่านข้อความแบบโคลซที่ตัดทุกคำที่ 10 จำนวน

10% ของข้อความ สำหรับกลุ่มควบคุมอ่านข้อความสมบูรณ์ที่ไม่มีการตัดคำ และไม่มีคำถามท้ายข้อความ ผลของการวิจัยพบว่า การใช้คำถามหรือการตัดคำแบบโคลซไม่สามารถเพิ่มความเข้าใจในการอ่านได้ (Daughterty, 1971 : 664-A) ต่อมาในปี 1972 ได้มีการวิจัยเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านในใจ อ่านออกเสียงและการฟังโดยใช้กระบวนการโคลซ ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนเกรด 2, 3 และ 4 จำนวน 324 คน และในแต่ละเกรดได้แบ่งนักเรียน เป็นนักเรียนระดับสูง (above average) ระดับปานกลาง (average) และระดับต่ำ (below average) อีกอย่างละเท่า ๆ กัน นักเรียนแต่ละเกรดได้รับเนื้อเรื่องสำหรับอ่านที่เหมาะสมกับระดับของตน และเนื้อเรื่องที่ใช้ในการอ่านในใจ อ่านออกเสียงและฟังเป็นเนื้อเรื่องเดียวกัน ปรากฏว่าวิธีการโคลซสามารถใช้ในการทดลองครั้งนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Swalm, 1972 : 3578-A)

นอกจากนั้นยังได้มีการทดลองนำวิธีการโคลซมาใช้ฝึกความเข้าใจในการอ่านและการฟังให้แก่เด็กที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านต่ำ โดยทำการทดลองกับนักเรียนเกรด 3 จำนวน 4 กลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มมีขนาดเฉลี่ย (mean) ของระดับการอ่านใกล้เคียงกัน กลุ่มทดลองกลุ่มแรกได้รับการฝึกอ่านด้วยวิธีการโคลซ กลุ่มทดลองที่สองได้รับการฝึกฟังด้วยวิธีการโคลซ ส่วนกลุ่มควบคุมกลุ่มแรกให้ฝึกการอ่านออกเสียงในระยะเวลาเท่ากับที่กลุ่มทดลองทั้งสองใช้ฝึก กลุ่มควบคุมอีกกลุ่มหนึ่งนั้นอยู่ในชั้นเรียนตามปกติไม่ได้รับการทดลองใด ๆ ทั้งสิ้น หลังจากการฝึกสิ้นสุดลงก็ได้มีการทดสอบการฟังและการอ่านของนักเรียนทุกกลุ่ม โดยทำการทดสอบทีละคน และใช้แบบฝึกหัดชุดการฟังและการอ่านเตอร์เรลระดับกลาง (Durrel Listening - Reading Series, Intermediate Level) ทดสอบนักเรียนเป็นกลุ่มทุกกลุ่มเช่นกัน ผลการทดลองปรากฏว่าความเข้าใจในการฟังและการอ่านของกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มดีกว่ากลุ่มควบคุมอีกสองกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญ จึงอาจสรุปได้ว่าการฝึกอ่านด้วยวิธีการโคลซให้ประโยชน์ด้านความเข้าใจในการอ่าน และการฝึกฟังด้วยวิธีการโคลซก็ให้ประโยชน์ในด้านความเข้าใจในการฟัง (Kennedy, 1972 : 6206-A)

ต่อมาได้มีการนำแบบทดสอบโคลซมาใช้ฝึกความเข้าใจในการอ่านเช่นกัน โดยผู้ทำการทดลองได้สร้างแบบฝึกหัดโคลซที่มีความยาวตอนละประมาณ 100 คำ ข้อความที่ใช้สร้างแบบฝึกหัด

กลุ่มมาจากหนังสือแบบเรียนสังคมศึกษา 10 บทเรียน แต่ละบทประกอบด้วยแบบฝึกหัดโคลซ 2 ตอน แบบฝึกหัดครึ่งหนึ่งตัดทุกคำที่ 5 และอีกครึ่งหนึ่งตัดคำที่ให้ความหมายทางโครงสร้าง (structure words) นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบฝึกหัดแบบโคลซทุกวัน นักเรียนกลุ่มควบคุมฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจจากข้อความที่สมบูรณ์และเป็นข้อความเดียวกับที่นำมาสร้างแบบฝึกหัดโคลซ ใช้เวลาติดต่อกัน 10 วัน หลังจากนั้นทำการทดสอบนักเรียนทั้งหมด ปรากฏว่าคะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ฝึกการอ่านด้วยแบบฝึกหัดโคลซแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญกับนักเรียนที่ฝึกการอ่านด้วยข้อความที่สมบูรณ์แล้ววัดความเข้าใจด้วยคำถามตามวิธีที่เคยใช้มา แสดงว่าแบบฝึกหัดโคลซใช้ฝึกการอ่านให้เกิดความเข้าใจได้เช่นเดียวกันแบบฝึกหัดที่ให้อ่านข้อความก่อนแล้วตอบคำถาม (Faubion. 1972 : 4486)

ในปีเดียวกันนั้นเอง ได้มีการประเมินผลแบบฝึกหัดโคลซว่าจะมีผลต่อการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนเกรด 6 หรือไม่ โดยการสร้างแบบฝึกหัดโคลซจากบทเรียนสังคมศึกษา ตัดคำนำหน้านาม (noun determiners) ออกจากข้อความแล้วนำไปฝึกนักเรียนเกรด 6 ที่สุ่มจากโรงเรียนตามชานเมือง 6 โรงเรียน การสุ่มนั้นใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเป็นเกณฑ์ จำนวนนักเรียนที่สุ่มได้มี 60 คน ใช้เวลาฝึก 6 สัปดาห์ หลังจากนั้นทำการทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบ 2 ชุดคือ แบบทดสอบโคลซที่ตัดคำทุกคำที่ 5 สร้างจากข้อความสังคมศึกษาที่นักเรียนไม่เคยเห็นมาก่อน และแบบทดสอบการอ่านในแบบทดสอบเบื้องต้นไอโอวา ฉบับที่ 1 (Iowa Test of Basic Skill, Reading, Form I) ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกหัดโคลซช่วยให้นักเรียนทำแบบทดสอบมาตรฐานที่วัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านได้ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ (Guscott. 1972 : 3861)

ได้มีการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของวิธีพัฒนาทักษะความเข้าใจในการอ่านหลาย ๆ วิธี รวมทั้งวิธีการโคลซ การทดลองได้ใช้แบบฝึกหัดโคลซกับแบบฝึกหัดที่ให้อ่านข้อความสมบูรณ์ก่อนแล้วให้ตอบคำถาม แบบฝึกหัดทั้งสองสร้างจากข้อความเดียวกัน นำไปฝึกนักเรียนเกรด 6 จำนวน 189 คน ที่สุ่มมาจากโรงเรียนระดับกลางย่านชานเมืองแหล่งอุตสาหกรรมของนิวยอร์ก นักเรียน

กลุ่มตัวอย่างถูกแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งจะมีนักเรียนชายและนักเรียนหญิงละกัน ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งแบ่งเป็นกลุ่มย่อย 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนเพศเดียวกัน ใช้เวลาทดลอง 5 สัปดาห์ หลังจากนั้นทำการทดสอบนักเรียนทั้งหมดด้วยแบบทดสอบการอ่านเกตส์และแมคจินิตี้ (Gates Mac Ginitie Reading Test) ผลการทดลองปรากฏว่า การฝึกด้วยแบบฝึกหัดโคลซให้ผลในระดับเดียวกันกับแบบฝึกหัดที่ใช้คำถาม ซึ่งเป็นวิธีเก่าที่ใช้วัดความเข้าใจในการอ่าน (Rynders. 1972 : 5676-5677)

ได้มีการวิจัยโดยการสร้างแบบทดสอบโคลซชนิดตัดทุกคำที่ 8 จำนวน 15 ชุด แบ่งเป็น 5 ระดับความยากง่าย ระดับละ 3 เรื่อง นำไปใช้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่สองจำนวน 42 คน ใช้เวลาในการทำแบบฝึกหัดครั้งละ 45 นาที เป็นเวลา 3 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังการทดลองนักศึกษาสามารถทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษแบบเลือกตอบได้สูงกว่าคะแนนความเข้าใจในการอ่านจากการทดสอบครั้งแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และยังพบว่า ในการตอบแบบทดสอบโคลซนั้นนักเรียนเติมคำที่ผิดไวยากรณ์กันมาก จึงเสนอแนะว่าน่าจะนำวิธีการโคลซไปใช้สอนโครงสร้างทางไวยากรณ์ได้ด้วย (จุริย์ แสงแก้ว. 2514 : 55-57)

ต่อมาได้มีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดโคลซกับแบบฝึกหัดแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนตรอนศรีลินธุ์ จังหวัดอุดรธานี จำนวน 60 คน ผลการทดลองปรากฏว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีสัมฤทธิ์ผลทางความเข้าใจภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (สายสมร จันทนุยา. 2525 : 45-46)

หลังจากนั้นได้มีการวิจัยเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการเขียนตามคำบอก การทำแบบฝึกหัดแบบโคลซ และการทำแบบฝึกหัดทำแบบเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคมน เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร จำนวน 114 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยการทำแบบฝึกหัดแบบโคลงมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (พรทิพย์ ตั้งไชยารวงศ์. 2527 : 43-44)

ในปี 2528 ได้มีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านด้วยวิธีการ อาร์ เอส เอ็ม และวิธีการโคลง เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างชายหญิง และเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านสูง ปานกลาง ต่ำ ที่เรียนการอ่านด้วยวิธีการ อาร์ เอส เอ็ม และวิธีการโคลง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวิไลเกียรติอุปถัมภ์ จังหวัดแพร่ จำนวน 84 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามระดับความสามารถในการอ่าน ผลการวิจัยปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแต่ละสมมติฐาน (กรรณิการ์ ทองทา. 2528 : 62)

ศรีสกุล ด่านยุทธศิลป์ (2529 : 104-106) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สมรรถภาพการอ่านเร็ว และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนอ่าน 3 วิธี คือ วิธีการโคลง วิธีการ SQ3R และวิธีการตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคลองหลวงวิทยาคม อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 120 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 40 คน แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เพื่อกำหนดเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สมรรถภาพการอ่านเร็ว และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่แล้วพบว่า

กลุ่มที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการโคลซ และวิธีการ SQ3R มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการโคลซและวิธีการ SQ3R

3. สมรรถภาพการอ่านเร็วระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่แล้วพบว่ากลุ่มที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการโคลซ และวิธีการ SQ3R มีสมรรถภาพการอ่านเร็วสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการโคลซและวิธีการ SQ3R

4. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่แล้วพบว่ากลุ่มที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการโคลซและวิธีการ SQ3R มีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และกลุ่มที่เรียนด้วยวิธี SQ3R มีเจตคติการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการโคลซอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่า เราสามารถนำกระบวนการโคลซมาใช้เป็นแบบทดสอบ เป็นเครื่องมือประเมินความยากง่ายของข้อความ และจำแนกความสามารถในการอ่านของนักเรียนได้ ส่วนการนำวิธีการโคลซมาใช้ฝึกความเข้าใจในการอ่านนั้น สิ่งที่ได้ค้นพบเหมือนกันในงานวิจัยที่ให้ผลขัดแย้งกับข้อค้นพบดังกล่าวคือ การฝึกการอ่านด้วยวิธีการโคลซไม่ได้เพิ่มความเข้าใจในการอ่านขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตามถึงแม้จะยังไม่อาจสรุปผลการใช้วิธีการโคลซได้แน่นอน แต่ก็เป็นที่สังเกตได้ว่า ในกลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกด้วยวิธีการโคลซนั้นได้รับผลดีในด้านอื่น ๆ เช่น การที่นักเรียนต้องใช้ตัวนะจากข้อความ และการใช้วิจารณ์อย่างรอบคอบจากคำที่ปรากฏโดยพิจารณาความหมายควบคุมไปกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ เพื่อหาคำมาเติมลงในช่องว่างจนช่วยให้เขาเข้าใจในสิ่งที่อ่านขึ้นได้ ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า กระบวนการโคลซอาจนำมา

ใช้เป็นวิธีสอนอ่านได้วิธีอื่นหนึ่ง

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัด
ปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกหัด
2. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัด
อ่านแบบโคลซสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกหัด
3. การใช้แบบฝึกหัดแบบโคลซทำให้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูง
ขึ้นมากกว่าการใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบแผนการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง
4. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
5. การดำเนินการทดลอง
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวใหญ่ อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 6 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 233 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียนที่ 1 (วิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์) โรงเรียนบัวใหญ่ อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 40 คน รวมทั้งสิ้น 80 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling)

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design ซึ่งมีแบบแผนการทดลองดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 219)

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
RE	T_1	X	T_2
RC	T_1	$\sim X$	T_2

ความหมายของสัญลักษณ์

E คือ กลุ่มทดลองซึ่งฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดแบบโคลซ

C คือ กลุ่มควบคุมซึ่งฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย

T_1 คือ การทดสอบก่อนการทดลอง

T_2 คือ การทดสอบหลังการทดลอง

X คือ การทดลองฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดแบบโคลซ

$\sim X$ คือ การทดลองฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย

R คือ การกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง

1. แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลงจำนวน 16 บท
2. แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยจำนวน 16 บท
3. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และได้หาคุณภาพแล้วจำนวน 40 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การสร้างและหาคุณภาพของแผนการสอนโดยใช้กระบวนการโคลง
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตร ขอบข่ายของเนื้อหาวิชาและจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาการอ่าน 2 (อ 432) ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524
 - 1.2 ศึกษารายละเอียด วิเคราะห์เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชาการอ่าน 2 (อ 432) เพื่อกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
 - 1.3 เลือกเนื้อหาการสอนอ่านจากแบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย
 - 1.4 ศึกษาและรวบรวมแนวคิดในการสอนตลอดจนการจัดกิจกรรมภาษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นจึงสร้างแบบฝึกหัดเป็นรายคาบ รวมทั้งหมด 16 คาบ
 - 1.5 นำแบบฝึกหัดพร้อมทั้งกิจกรรมที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม ตามเกณฑ์ เนื้อหา จุดประสงค์ วิธีสอนและกิจกรรม
 - 1.6 นำแบบฝึกหัดที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวใหญ่ อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 40 คน ซึ่งมี isnักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่องและเวลาที่เหมาะสมของลำดับขั้นในการสอนและนำมา

ปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะนำไปสอนจริง

2. การสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

2.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

2.2 ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาการอ่าน 2 (อ 432) จากแผนการสอนและกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการทดลองสอนกลุ่มตัวอย่าง

2.3 คัดเลือกเนื้อหาโดยให้มีระดับความยากง่ายของคำศัพท์และโครงสร้างภาษา เช่นเดียวกับเนื้อหาที่ใช้ในการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 16 คาบเรียน จากนั้นศึกษารายละเอียดของเนื้อหาแล้วสร้างแบบทดสอบตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

2.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาว่าข้อสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์รายวิชาหรือไม่โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนตามความคิดเห็นดังนี้

- 1 เท่ากับ ข้อคำถามที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการจะวัด
- 0 เท่ากับ ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการจะวัด
- 1 เท่ากับ ข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการจะวัด

(บุญเชิด ภิญโญนนัดพงษ์. 2526 : 88-91)

จากนั้นบันทึกผลการพิจารณาลงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละข้อ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ที่ต้องการจะวัด โดยผู้วิจัยจะคัดเลือกข้อทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ซึ่งแสดงว่าข้อสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยจะนำมาปรับปรุงแก้ไขใหม่

2.5 นำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว

แล้วไปทดลองเพื่อหาคุณภาพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมแพศึกษา อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 120 คน

2.6 นำผลการตรวจให้คะแนนของแบบทดสอบมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 27% ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (ชวาล แพรัตกุล. 2518 : 295-323) และเปิดตารางวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายชื่อของฟาน (Fan. 1952 : 1-32) จากนั้นคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

2.7 นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกแล้วไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมแพศึกษา อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 120 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR - 20 (ล้วน และอังคณา สายยศ. 2524 : 168-169)

การดำเนินการทดลอง

1. ทำการทดสอบก่อนการเรียน (pretest) กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
2. ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนกลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาในการสอน 16 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที ซึ่งมีกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับขั้นดังนี้

ขั้นตอนการใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลง	ขั้นตอนการใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย
1. ผู้สอนบอกจุดประสงค์การเรียนรู้และแนะนำการใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลง 2. ผู้สอนอธิบายโครงสร้างและศัพท์ยากแก่ผู้เรียน 3. ผู้สอนแจกแบบฝึกหัดอ่านแบบโคลงอธิบายการเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่องและสนับสนุนให้ผู้เรียนกล้าเดาคำตามความคิดของเขาจากการอ่าน 4. ผู้เรียนอ่านในใจอย่างรวดเร็วเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง 5. ผู้เรียนอ่านข้อความในใจโดยละเอียดอีกครั้งหนึ่ง เพื่อคิดหาคำมาเติมลงในช่องว่างให้เหมาะสมกับความหมาย และโครงสร้างภาษา 6. ผู้เรียนเติมคำลงในช่องว่างในแบบฝึกหัดอ่านแบบโคลง 7. ผู้สอนเฉลยโดยใช้แผ่นใส หรือพิมพ์ข้อความแจกแล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบงานของตน	1. ผู้สอนบอกจุดประสงค์การเรียนรู้และแนะนำการใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย 2. ผู้สอนอธิบายโครงสร้างและศัพท์ยากแก่ผู้เรียน 3. ผู้สอนแจกแบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยแก่นักเรียน และอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจถึงการอ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อหาใจความสำคัญของเรื่อง 4. ผู้เรียนอ่านในใจอย่างรวดเร็วเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง 5. ผู้เรียนอ่านข้อความในใจโดยละเอียดอีกครั้งหนึ่งพร้อมทั้งศึกษาคำศัพท์ และโครงสร้างภาษาด้วยในขณะเดียวกัน 6. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย 7. ผู้สอนเฉลยโดยใช้แผ่นใส หรือพิมพ์ข้อความแจกแล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบงานของตน

ขั้นตอนการใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซ	ขั้นตอนการใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่าน ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย
กับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกัน เกี่ยวกับคำที่ผู้เรียนเติมและความเป็นไปได้ ของคำตอบบางคำ	กับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกัน เกี่ยวกับเนื้อเรื่องและคำตอบในแบบฝึกหัด ปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย

3. ทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างหลังจากเสร็จสิ้นการทดลองทันที โดยใช้แบบทดสอบวัด
ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษชุดเดิม

การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความก้าวหน้าของคะแนนการทำ
แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 หาค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

1.2 หาค่าความแปรปรวนโดยใช้สูตร

$$S^2 = \frac{N \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N(N-1)}$$

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบเครื่องมือ

2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ในแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านโดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

2.2 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ตารางวิเคราะห์ข้อสอบของ จง เทห์ ฟาน

2.3 หาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สูตร

$$P = \frac{R}{N}$$

2.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สูตร KR - 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน

$$r_{kk} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S_c^2} \right\}$$

3. สถิติสำหรับการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อน
การทดลอง และหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้
สูตร t - test dependent group

$$t = \frac{\bar{D}}{S_{\bar{D}}} \quad (df = n-1)$$

เมื่อ $\bar{D}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่าง

$S_{\bar{D}}$ แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ D

หาได้จาก

$$S_{\bar{D}} = \sqrt{\frac{S_D}{N}}$$

และ

$$S_D = \sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมโดยใช้สูตร t - test ในรูป different score (Scott and Wertheimer, 1982 : 264)

$$t = \frac{MD_1 - MD_2}{\sqrt{\frac{SD_1^2}{n_1} + \frac{SD_2^2}{n_2}}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ

t แทน ค่าความแตกต่าง

MD_1 แทน คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่าง ระหว่างการทดสอบหลังการเรียนรู้ และก่อนการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง

MD_2 แทน คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่าง ระหว่างการทดสอบหลังการเรียนรู้ และก่อนการเรียนรู้ของกลุ่มควบคุม

SD_1^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบหลังการเรียนรู้และก่อนการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง

SD_2^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบหลังการเรียนรู้และก่อนการเรียนรู้ของกลุ่มควบคุม

n_1 แทน นักเรียนในกลุ่มทดลอง

n_2 แทน นักเรียนในกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการอ่านผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$\bar{D}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่าง
S_D	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ D
SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
t	แทน	ค่าอัตราส่วนวิกฤติของการแจกแจงแบบ t (t - distribution)
MD	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย
2. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลง
3. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยและแบบฝึกหัดอ่านแบบโคลง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการฝึกอ่าน โดยใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย ได้ผลดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

การทดสอบ	N	X	D	S_D	t
ก่อนการทดลอง	42	16.00	2.0476	0.192642	10.63136**
หลังการทดลอง	42	17.976			

** $P < .01$

จากตาราง 1 จะเห็นว่าความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ การฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยทำให้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1

2. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังการฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซ ได้ผลดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและ
หลังการทดลอง

การทดสอบ	N	X	D	S _D	t
ก่อนการทดลอง	41	15.53667	5.9268	0.677505	8.94798**
หลังการทดลอง	41	20.9756			

** $P < .01$

จากตาราง 2 จะเห็นว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลัง
การฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ
การฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซทำให้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูง
ขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2

3. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัด
ปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยและแบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซ

ตาราง 3 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุม

การทดสอบ	N	MD	SD	t
กลุ่มทดลอง	41	5.9268	1.454897	5.6397 ^{**}
กลุ่มควบคุม	42	2.0476	4.9911955	

^{**} $p < .01$

จากตาราง 3 จะเห็นว่าความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยกับนักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ การใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลง ทำให้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นมากกว่าการใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย และ
นักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ทำแบบฝึกหัดปฏิบัติการ
การอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยและนักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซ
2. เพื่อทราบแนวทางในการสร้างสื่อการสอนอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัด
ปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกหัด
2. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดอ่าน
แบบโคลซสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกหัด
3. การใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซทำให้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
สูงขึ้นมากกว่าการใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียนที่ 1 (วิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์) โรงเรียนบัวใหญ่ อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 6 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 233 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่ได้มาจากประชากรดังกล่าวข้างต้น ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยของการสุ่ม สุ่มออกมา 2 ห้องเรียน จากนั้นจับฉลากจัดแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองได้แก่ห้อง 4/2 มีนักเรียนจำนวน 41 คน และกลุ่มควบคุมได้แก่ห้อง 4/1 มีนักเรียนจำนวน 42 คน รวมนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 83 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.1 แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซซึ่งใช้ฝึกนักเรียนในกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยเลือกเนื้อหาจากแบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย ใช้เวลาในการฝึก 16 คาบ คาบละ 50 นาที

3.2 แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย ใช้ฝึกนักเรียนในกลุ่มควบคุมเป็นเวลา 16 คาบ คาบละ 50 นาที

3.3 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยที่สร้างขึ้นเพื่อวัดพฤติกรรมทางด้านการแปลความ ตีความ ขยายความ เรียงลำดับความและจับใจความสำคัญ เป็นแบบทดสอบที่ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ โดยมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง .20-.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.85

4. วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2533 โดยใช้แบบฝึกหัดจำนวนทั้งหมด 16 บท เป็นเวลา 16 คาบ คาบละ 50 นาที และมีการทดสอบวัดความเข้าใจในอ่านก่อนและหลังการทดลอง 2 คาบ

ขั้นตอนในการดำเนินการทดลองมีดังนี้ คือ

- 4.1 ก่อนการทดลองได้มีการชี้แจงวัตถุประสงค์ตลอดจนวิธีการฝึกให้แก่กลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 2 กลุ่ม
- 4.2 ทดสอบกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง
- 4.3 ดำเนินการสอนอ่าน โดยกลุ่มทดลองสอนด้วยแบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซและกลุ่มควบคุมสอนด้วยแบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย
- 4.4 ทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลอง
- 4.5 รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย โดยใช้ t-test แบบ dependent group
2. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซ โดยใช้ t-test แบบ dependent group
3. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยและแบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซ โดยใช้ t-test แบบ different score

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลงมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลงมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้นมากกว่านักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุดังต่อไปนี้ คือ

1.1 ลักษณะของเนื้อเรื่องที่อ่าน ผู้วิจัยได้คัดเลือกมาจากแบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยชุดไกลเดินเบอร์กของ เทต ไกลเดินเบอร์ก ซึ่งการสร้างแบบฝึกหัดชุดนี้ขึ้นมา ผู้สร้างมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น ปลุกฝังกิจนิสัยที่ดีในการอ่านให้แก่ผู้เรียน ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสนใจในการแสวงหาความรู้ และช่วยให้นักเรียนรู้จักติดตามเรื่องราวต่าง ๆ อย่างมีหลักการและเหตุผล ดังนั้นสื่อการอ่านที่เหมาะสมนั้น ควรมีระดับความสลับซับซ้อนทางโครงสร้าง (level of complexity)

และความน่าสนใจพอเหมาะกับความสามารถของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านคำศัพท์นั้น ถ้าเนื้อเรื่องที่นำมาให้นักเรียนอ่านมีคำศัพท์ยากมากเกินไปนักเรียนต้องอาศัยการอ่านแบบแปลคำต่อคำ หรือเปิดหาความหมายจากพจนานุกรมแทบทุกคำแล้วก็ถือว่าเนื้อเรื่องนั้นยากเกินไปสำหรับนักเรียน แต่ทั้งนี้นักเรียนก็ไม่จำเป็นต้องทราบความหมายของคำทุกคำที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องดังตัวอย่าง

- Suddenly the flangel swooped out of the sky and snatched an unsuspecting spider monkey from the midst of his companies.
- Suddenly the flangel gleeped out of the simmel and snatched an unsuspecting brill from the midst of his flibbelling companies.

จากประโยคแรก ถึงแม้เราจะไม่ทราบความหมายของ "flangel" แต่เราก็พอจะเดาความหมายได้จากคำที่อยู่แวดล้อม เช่น "flangel" จะต้องเป็นสัตว์ปีกและบินได้ (swooped out of the sky) "flangel" จะต้องจับสัตว์อื่นกินเป็นอาหาร (snatched a spider monkey) และ "flangel" จะต้องมีขนาดใหญ่ (it must fly with a monkey in its claws)

ส่วนในประโยคที่สองนั้น ประกอบด้วยคำศัพท์ยากที่นักเรียนไม่ทราบความหมายเป็นจำนวนมาก นอกจากนั้นบริบทก็ไม่เอื้อให้ผู้อ่านเดาความหมายได้ เช่นนี้เรียกว่า ตัวป้อนเข้าใจไม่เป็นที่เข้าใจ (incomprehensible input) นั้นเอง (Krashen and Terrell, 1983 : 132) สำหรับบทความที่เลือกมานั้น ได้มีการอธิบายความหมายของศัพท์ที่นักเรียนไม่เข้าใจไว้ด้วย และศัพท์ส่วนใหญ่ที่นักเรียนจะสามารถเดาความหมายได้จากบริบท (contexts) ที่แวดล้อมอยู่

ในเรื่องความยาวของสื่อการอ่านนั้น ผู้วิจัยได้พิจารณาคัดเลือกให้มีความยาวพอเหมาะกับช่วงความสนใจของนักเรียน คือประมาณ 120-180 คำ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านทำความเข้าใจ ทำแบบฝึกหัด อภิปราย และตรวจคำตอบให้เสร็จสิ้นภายใน 1 คาบเรียน เพราะ

ถ้าเนื้อเรื่องยาวเกินไปจนนักเรียนไม่สามารถทำความเข้าใจภายในเวลาที่กำหนดแล้ว เมื่อนักเรียนเริ่มเรียนใหม่ในคาบต่อไปก็จะเสียเวลาในการทบทวนถึงเนื้อเรื่องเดิม ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย และความสนใจลดน้อยลง แต่ถ้าความยาวของข้อความพอเหมาะ ทำให้นักเรียนสามารถอ่านจบ ทำแบบฝึกหัดเสร็จและรู้ผลทันที ก็จะช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะอ่านมากขึ้น

สิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งในการเลือกสื่อการอ่านที่ผู้วิจัยคำนึงถึงก็คือ เนื้อหาจะต้องเป็นสิ่งที่นักเรียนในระดับนั้นสนใจและเป็นเรื่องที่เขาไม่คุ้นเคยมาก่อนอันเป็นเหตุให้นักเรียนเจอเรื่องที่อ่านได้ทำให้ไม่สนใจในเรื่องนั้นเท่าที่ควร นอกจากนั้นบทความจะต้องมีเนื้อหาทางวัฒนธรรมไม่แตกต่างจากวัฒนธรรมที่นักเรียนคุ้นเคยมากจนเกินไป เพราะอาจทำให้เข้าใจสับสนและไม่สามารถวัดความเข้าใจในการอ่านจากข้อความนั้นได้

1.2 คำถามในแบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยที่มีหลายชนิด ทั้งแบบเลือกตอบ แบบเติมคำในช่องว่าง และชนิดตอบคำถามสั้น ๆ ซึ่งแต่ละชนิดมีความหลากหลาย ประกอบกับมีระดับความยากง่ายแตกต่างกันออกไป เหล่านี้เป็นสิ่งหนึ่งที่กระตุ้นให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างมีความกระตือรือร้นที่จะหาคำตอบ และคำถามเหล่านั้นทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดียิ่งขึ้น เพราะคำถามแต่ละข้อล้วนมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนสามารถแปลความ ตีความ ชยายความ เรียงลำดับความ และจับใจความให้ได้

1.3 การแบ่งกลุ่มย่อยเพื่อให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันและช่วยกันคิดหาคำตอบที่ถูกต้องเหมาะสม ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน คนเก่งมีส่วนได้ช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า ทำให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย และมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านมากขึ้น สังเกตได้จากในช่วงหลังของการทดลองซึ่งนักเรียนมักจะมาเชิญผู้วิจัยไปสอนในช่วงไม่ว่าง แต่ผลเสียอย่างหนึ่งในการแบ่งกลุ่มเพื่ออภิปรายก็คือ นักเรียนมักจะส่งเสียงดังมากจนก่อให้เกิดความรำคาญแก่ห้องข้างเคียง และนักเรียนบางคนที่ย่อภาษาอังกฤษและมีเจตคติไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ก่อนแล้วมักจะไม่มีสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ผู้วิจัยแก้ไขด้วยการเปลี่ยนกลุ่มนักเรียนเหล่านั้นใหม่

1.4 การเฉลยคำตอบโดยเร็วที่สุดหลังจากอ่านบทความและทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้ง ทำให้นักเรียนได้ทราบความก้าวหน้าของตนเองอยู่ตลอดเวลา เป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนเกิดการจูงใจและกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้มากขึ้น กล่าวคือ คะแนนจากแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบมีผลต่อการจูงใจและเจตคติของผู้เรียนนั่นเอง (Green and Petty, 1971 : 397)

จากข้อสรุปดังกล่าวทำให้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยสูงขึ้นหลังการทดลองผ่านไป 16 คาบ

2. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซ

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้คือ

2.1 ลักษณะของเนื้อเรื่องที่อ่าน ผู้วิจัยได้คัดเลือกมาจากแบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยชุดไกลเด็นเบอร์ก ของ เทด ไกลเด็นเบอร์ก ซึ่งการสร้างแบบฝึกหัดชุดนี้ขึ้นมา ผู้สร้างมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น ปลุกฝังกิจนิสัยที่ดีในการอ่านให้แก่ผู้เรียน ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสนใจในการแสวงหาความรู้ และช่วยให้นักเรียนรู้จักติดตามเรื่องราวต่าง ๆ อย่างมีหลักการและเหตุผล

2.2 แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซที่มีหลายชนิด ทั้งแบบเว้นช่องว่างไว้ให้นักเรียนเติมด้วยตนเอง แบบที่มีตัวเลือกให้ และแบบจับคู่ ซึ่งมีความหลากหลายประกอบกับมีระดับความยากง่ายแตกต่างกัน เหล่านี้ทำให้นักเรียนได้ทำในสิ่งที่แปลกใหม่ไปเรื่อย ๆ ไม่ซ้ำซาก จึงเป็นเหตุให้นักเรียนเกิดความสนใจและมีการจูงใจที่จะเรียนมากยิ่งขึ้น

2.3 การแบ่งกลุ่มย่อยเพื่ออภิปรายและหาคำตอบที่ถูกต้องเหมาะสมเป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เป็นการทบทวนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษไปด้วยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดียิ่งขึ้น และที่สำคัญก็คือ ทำให้นักเรียนรู้จักการคิดหาเหตุผล เพราะคำตอบในแบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซชนิดที่ให้นักเรียนคิดหาคำ

มาเติมเองนั้น อาจมีคำตอบได้หลายคำตอบ ทั้งคำตอบประเภทที่ถูกต้องตรงตามต้นฉบับ (exact words) และคำตอบที่เป็นที่ยอมรับ (appropriate contextually words)

2.4 การเฉลยคำตอบโดยเร็วที่สุดหลังจากอ่านบทความ และทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้ง ทำให้นักเรียนได้รับทราบผลย้อนกลับ (feedback) เป็นเหตุให้นักเรียนเกิดการสนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียนมากขึ้น

ข้อสรุปดังกล่าว คือ สาเหตุที่ทำให้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลงสูงขึ้นหลังการทดลองผ่านไป 16 คาบ

3. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยและนักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลง

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยและนักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลงมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลงมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย ทั้งนี้เนื่องมาจากประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดอ่านแบบโคลงซึ่งมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้ คือ

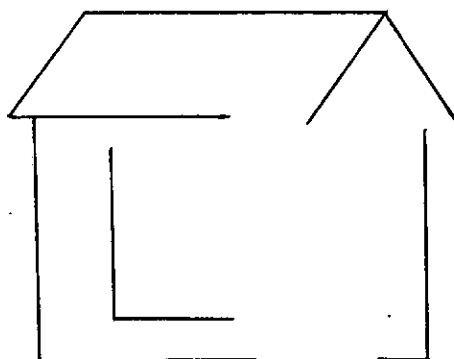
การเติมคำในแบบฝึกหัดอ่านแบบโคลง ผู้เรียนจำเป็นที่จะต้องทราบหลักการของวิธีนี้โดยตลอด เพื่อจะได้เข้าใจกระบวนการของวิธีการโคลง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการตีความหมายผลที่ได้มาจากการใช้วิธีนี้ให้ดียิ่งขึ้น กระบวนการการโคลงจะต้องอาศัยหลักการ 3 ประการ ดังนี้ คือ (จันทอร บวรบรรพต. 2515 : 14-17)

3.1 จิตวิทยาากลุ่มเกสตัลท์ (Gestalt psychology) ซึ่งมีความเชื่อเกี่ยวกับการรับรู้ว่าคุณคนมีแนวโน้มที่จะมองเห็นกระสวนต่าง ๆ เห็นความแตกต่างของสิ่งหนึ่งจากภูมิหลัง (background) ของสิ่งนั้น และทำภาพให้สมบูรณ์จากสิ่งนั้นเพียงเล็กน้อยได้ นอกจากนี้ยัง

เชื่อว่าพฤติกรรมของมนุษย์ไม่ได้เป็นเพียงผลผลิตของสิ่งเร้าที่ไม่สัมพันธ์กัน แต่บุคคลจะทำการใด ๆ เพื่อรวบรวมสิ่งเร้าต่าง ๆ ให้เป็นส่วนรวมทั้งหมด (whole or gestalt) นักจิตวิทยา กลุ่มนี้ ได้อธิบายกระบวนการของการรับรู้ด้วยหลักต่าง ๆ คือ หลักของความใกล้ชิด (proximity) หลักของความคล้ายคลึงกัน (similarity) หลักของความต่อเนื่อง (continuity) และหลักของความสิ้นสุด (closure)

การสอนโดยใช้กระบวนการโคลซได้ดัดแปลงมาจากหลักการของการรับรู้ตามแนวความคิดของนักจิตวิทยา กลุ่มเกสตัลท์ในเรื่องหลักของความสิ้นสุด (closure) กล่าวคือ บุคคลจะรับรู้ส่วนของสิ่งเร้าต่าง ๆ ในภาพรวมมากกว่าจะรับรู้ทีละส่วน เมื่อเราสังเกตสิ่งที่มีรูปร่างไม่สมบูรณ์ เรามีความโน้มเอียงที่จะมองข้ามสิ่งที่ไม่สมบูรณ์นั้นและรับรู้สิ่งที่สมบูรณ์แทน ดังนั้น closure จึงมีความหมายถึงแนวโน้มที่จะต่อเติมส่วนที่ขาดหายไปนั้นให้เป็นสิ่งที่สมบูรณ์ เช่น ในภาพประกอบที่ 1 คนส่วนมากจะไม่รู้สึกว่าเป็นเส้นหลาย ๆ เส้น แต่จะเห็นเป็นภาพบ้านหลังหนึ่ง หรือคำว่า AMERICA คนส่วนมากจะมองเห็นเป็น AMERICA โดยการเติมตัว E ที่ขาดหายไป หรือ   ที่มีบางส่วนขาดหายไป เราก็จะมองเห็นเป็น   ที่สมบูรณ์ เรียกได้ว่า ผู้รับทำให้เกิดการ closure นักเขียนการ์ตูนก็มักใช้หลักนี้ในการเขียนภาพล้อบุคคลสำคัญ โดยเขียนเฉพาะส่วนสำคัญที่สุดไว้เท่านั้น ส่วนอื่นเว้นไว้ไม่เขียน เป็นต้น (Hansen, 1977 : 143)

ภาพประกอบที่ 2 หลักของความสิ้นสุด

จากหลักการของ closure นี้เอง เทเลอร์ได้ดัดแปลงคำว่า cloze มาจาก closure

มาใช้ในการทดสอบทางภาษา เรียกว่า กระบวนการโคลซ วิธีการนี้ประกอบด้วยการตัดคำในข้อความออก โดยวิธีสุมตัดคำทางสถิติ และเว้นช่องว่างของคำที่ถูกตัดออกไปในช่วงความถี่เท่า ๆ กัน ให้กลุ่มตัวอย่างตอบสนองโดยการเติมคำที่ขาดหายไป (Templeton, 1977 : 292) ซึ่งเขาอธิบายไว้ว่า การเติมคำในกระบวนการโคลซอาศัยหลัก closure ดังที่กล่าวมาแล้ว คือเมื่อคนเรามองเห็นประโยคไม่สมบูรณ์ ก็จะพยายามทำให้เป็นประโยคสมบูรณ์ด้วยการเติมคำที่เหมาะสม และได้ใจความสมบูรณ์ (Taylor, 1957 : 19)

3.2 ทฤษฎีสารสนเทศ (Information Theory) หมายถึงการเติมคำที่ขาดไปในกระบวนการโคลซ การสรรหาคำมาเติมจะเป็นคำที่มีโอกาสถูกได้ง่ายหรือยากขึ้นอยู่กับการเว้นช่องว่างว่า เอื้อต่อการใส่คำต่าง ๆ ได้มากหรือน้อย ถ้าเป็นช่องว่างที่จะเติมคำต่าง ๆ ได้มากก็แสดงว่าในช่องว่างนั้นมีคำให้สารสนเทศ (information) มาก ส่วนช่องว่างใดที่มีข้อความประกอบเป็นเชิงบังคับหรือมีส่วนบอกล่วงหน้าว่า คำที่ตามมาควรเป็นคำอะไรหรือคำชนิดใดก็ถือว่าช่องว่างนั้นให้สารสนเทศน้อย นั่นคือ เกิดความซ้ำซ้อนมาก่อน (redundancy) จึงทำให้เกิดการทำนายคำที่ตามมาได้ง่ายขึ้นตามตัวอย่าง

"I went to buy yesterday"

มีคำเป็นจำนวนมากที่เติมลงในช่องว่างแล้วได้ใจความ เช่น อาจเป็นคำนาม พวก "presents, cookies, clothes, flowers, books etc." การที่จะทำนายหรือทายคำให้ถูกนั้นทำได้ยากเพราะมีคำให้เลือกมาก

"You are news from channel 7"

การทายคำว่า "watching" และ "T.V." ตรงช่องว่างทั้งสองตามลำดับ จะง่ายกว่าในตัวอย่างแรกเพราะข้อความที่มีอยู่ช่วยบอกหรือบังคับในคำว่า ควรจะเติมคำอะไรลงไป

จากประโยค "You are news from channel 7" นั้น การทายคำว่า "watching" และ "T.V." ตรงช่องว่างทั้งสองจะง่ายกว่าในตัวอย่างแรก เพราะมีข้อความที่เป็นตัวแนะ (context clues) ในบริบท กล่าวคือ คำว่า channel 7 จะเป็น

ตัวแนะให้ผู้อ่านทราบว่า เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับ T.V. และคำกริยาที่ใช้จะเป็นคำอื่นไปไม่ได้นอก จากคำว่า "ดู" หรือ "watch" และคำกริยาที่ใช้ในประโยคนี้นี้จะต้องอยู่ในรูป progressive present คือ "watching" เพราะคำดังกล่าวมากับ "verb to be" คือ "are" สรุปได้ว่า ผู้อ่านจะตัดสินใจใช้คำใด มีความหมายเช่นใดนั้นต้องจับใจความของประโยคให้ได้ เพราะการใช้ ข้อความที่เป็นตัวแนะนั้น ไม่ใช่การเอาอย่างไรเหตุผล

3.3 ลีอการคาดคะเนในเรื่องลำดับขั้นตอนในการตอบ (mediation hypothesis ในเรื่อง response hierarchy) หมายถึง การเลือกคำตอบตามลำดับขั้นตอนในการตอบ ทั้งนี้ จะขึ้นอยู่กับความรู้ของแต่ละคนที่มีต่อคำนั้น ๆ ในหลักการใช้ทางไวยากรณ์ แบบแผนการใช้ที่เกิด จากความเคยชินหรือจากประสบการณ์ที่ผ่าน ๆ มาในการใช้คำนั้น ๆ กับเนื้อหาที่อ่าน ดังตัวอย่าง

"Every morning the sound of makes me get out of bed."

คำที่นำมาเติม อาจจะเป็น "cocks, birds, cars, bell, horn, alarm clock" การเลือกคำใดคำหนึ่งจากคำเหล่านี้ก็ขึ้นอยู่กับความรู้ ความเคยชิน และ ประสบการณ์ของผู้ที่มีต่อคำดังกล่าว

ผลของการทดลองเรื่องประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดอ่านแบบโคลงในครั้งนี้อยู่ดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมาแล้ว ซึ่งได้ศึกษาการใช้กระบวนการโคลงเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านและพบว่า กระบวนการโคลงเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพ (จรียา จรียานุกูล, 2523 : 112-114) นอกจากนี้ยังได้มีการศึกษาพบว่า แบบทดสอบโคลงเป็นเครื่องมือที่เชื่อถือได้ในการวัดความเข้าใจในการอ่านของนิสิตนักศึกษาวิชาเอกและโทภาษาอังกฤษ (สุชา ฌ พัทลุง, 2516 : 3) กระบวนการโคลงสามารถนำไปใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านได้เป็นอย่างดี (Maxwell, 1978 : 5672-A ; Hinofotis, 1980 : 12)

นอกจากนี้ยังได้มีการทดลองพบว่า กระบวนการโคลงทำให้ความเข้าใจในการอ่านและ เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนปานกลาง และต่ำมี

ความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้นมากกว่าการใช้วิธีการอาร์ เอส เอ็ม หรือ reader selected miscues (กรรณิการ์ ทองทา. 2528) และนักเรียนที่เรียนโดยฝึกทำแบบฝึกหัดแบบโคลซจะมีสัมฤทธิ์ผลด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ทำแบบฝึกหัดแบบโคลซอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (จรรยา เรืองมาลัย. 2526)

ได้มีการเปรียบเทียบกระบวนการโคลซในการทดสอบกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่และกลุ่มที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ในการวิจัยผู้วิจัยได้นำเอาคะแนนที่ได้จากการทดลองของกลุ่มที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ไปเปรียบเทียบกับคะแนน English Language Battery ซึ่งเป็นแบบทดสอบความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับชาวต่างประเทศซึ่งมหาวิทยาลัยเอดินเบอร์กได้พัฒนาขึ้นมา ข้อทดสอบชุดนี้ใช้ทดสอบทักษะทางภาษาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ความสามารถในการแยกแยะเสียง
- 2) ความสามารถในการออกเสียงสูงต่ำในประโยค
- 3) ความสามารถในการออกเสียงหนักเบาในแต่ละคำ
- 4) ความสามารถในการฟัง
- 5) ความสามารถทางด้านไวยากรณ์
- 6) ความสามารถในการอ่าน

ในการตรวจแบบทดสอบโคลซนั้น ผู้วิจัยให้คะแนนทั้งแบบคำตอบที่ถูกต้องตามต้นฉบับและคำตอบที่ยอมรับ นอกจากนั้นบทความที่ใช้ยังแตกต่างกันเป็น 3 ระดับคือ ง่าย ปานกลาง และยาก ผลการทดลองปรากฏว่า ระดับความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละฉบับไม่แตกต่างกัน แต่พบว่ามีความสัมพันธ์กันสูงระหว่างความถี่ของการตัดคำและความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ดังนั้นจึงถือว่าการลดคำในตำแหน่งที่แตกต่างกันอาจจะทำให้ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย

การตรวจให้คะแนนโดยให้คะแนนคำที่เป็นที่ยอมรับ จะทำให้มีการกระจายของคะแนนสูงในกลุ่มที่อ่านบทความที่มีความยากปานกลางและยากมาก และการกระจายของคะแนนจะต่ำลงเมื่อ

การตรวจให้คะแนนให้เฉพาะคำที่ถูกต้องตามต้นฉบับ ส่วนในกลุ่มที่อ่านบทความที่มีเนื้อหาน่าสนใจนั้น การกระจายของคะแนนจะสูง เมื่อมีการตรวจให้คะแนนเฉพาะคำที่ถูกต้องตามต้นฉบับ (Alderson, 1978)

สำหรับการใช้แบบทดสอบแบบโมดิฟายด์โคลซในการคาดคะเนผลการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัยนั้น ได้มีการทดลองโดยเปรียบเทียบระหว่างคะแนนผลการเรียนเฉลี่ย ในระดับชั้น ม.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัยและคะแนนที่ได้จากการทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนที่เรียนจบชั้น ม.6 แล้ว จำนวน 528 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มเท่า ๆ กัน กลุ่มแรกกลุ่มมาจากพวกที่สอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยมหิดล และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ กลุ่มที่สองเป็นพวกที่สอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยของรัฐไม่ได้ เครื่องมือที่ใช้เป็นข้อสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ 3 ชนิด คือ

1) ข้อสอบที่ใช้วัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแบบมีเนื้อเรื่องให้อ่านแล้วตอบคำถาม (traditional reading test)

2) ข้อสอบโคลซแบบมีตัวเลือก (multiple choice cloze test)

3) ข้อสอบโคลซแบบจับคู่ (matching cloze test)

ผลการทดลองปรากฏว่า ข้อสอบโคลซแบบจับคู่สามารถใช้วัดและทำนายผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ดีที่สุด ทั้งการวัดในระดับทักษะรวมและทักษะย่อยทางด้านความหมายของคำ ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคและความเข้าใจในเนื้อเรื่อง นอกจากนี้ข้อสอบโคลซแบบจับคู่ยังสามารถสร้างขึ้นได้ง่าย นักเรียนเดาคำตอบได้ยากหากไม่เข้าใจเนื้อเรื่อง และข้อสอบดังกล่าวยังสามารถจำแนกนักเรียนเก่งและนักเรียนอ่อนออกจากกันได้ สามารถใช้อธิบายพื้นความรู้เดิม และทำนายความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษในอนาคตได้เป็นอย่างดี (Prapphal, K.K. Pas and S Tanapongpipat. 1984)

สำหรับการใช้กระบวนการโคลซกับนักศึกษาที่มีความรู้สูงกว่าระดับปริญญาตรีนั้น ได้มีการวิจัยเปรียบเทียบการใช้แบบทดสอบโคลซในการวัดความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา

ระดับปริญญาโทในประเทศไทย (Chavanachat. 1986) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักศึกษาปริญญาโท จำนวน 59 คน ที่เรียนหลักสูตรการฝึกฝนภาษาอังกฤษแบบเร่งรัด ซึ่งจัดขึ้นที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA) แบ่งนักศึกษาเหล่านี้ออกเป็น 3 กลุ่ม ตามระดับคะแนนที่ได้ในการสอบ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองเป็นแบบทดสอบ 2 ชนิด คือ

1. แบบทดสอบโคลซซึ่งนำมาจากหนังสือ English for Academic Use : A Writing Workbook ของ Judith - Anne Adam and Margaret Awyer ซึ่งมีความยาว 474 คำ โดยคงประโยคแรกและประโยคสุดท้ายของบทความไว้ ประโยคตัดไปตัดคำออกทุก ๆ คำ ที่ 7 รวมจำนวนคำที่ถูกตัดออกทั้งสิ้น 60 คำ การให้คะแนนให้เฉพาะคำที่ถูกต้องตามต้นฉบับและคำที่เป็นที่ยอมรับ
2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ (The English Proficiency Test) ใช้เพื่อการจัดลำดับคะแนนในการจัดบุคคลเข้าเรียนในหลักสูตรการฝึกฝนภาษาอังกฤษแบบเร่งรัด ข้อสอบชุดนี้ใช้วัดความสามารถ 5 ด้าน คือ การทดสอบความสามารถในการฟัง, ความรู้ทางด้านคำศัพท์, ความรู้ทางด้านโครงสร้างไวยากรณ์, ความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถทางด้านการเขียน

ผลการทดลองปรากฏว่าคะแนนจากแบบทดสอบโคลซมีความสัมพันธ์กันสูงกับคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถทางด้านการฟัง กล่าวคือในขณะที่กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบโคลซและแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังนั้น ข้อสารบางส่วนจะถูกตัดทอนหรือขาดหายไป ดังนั้นการทำแบบทดสอบทั้งสองชนิดจึงต้องใช้ความสามารถในการเดาความหมายจากบริบทเพื่อช่วยให้เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านหรือฟัง ฉะนั้นทักษะที่ใช้ในการทำแบบทดสอบทั้งสองชนิดจึงมีลักษณะคล้ายคลึงกัน ซึ่งเราจะเห็นได้ว่า แบบทดสอบโคลซทำให้นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างสามารถทำแบบทดสอบในการฟังได้ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า ควรจะได้มีการทดลองและปรับปรุงคุณภาพของแบบทดสอบโคลซให้ดียิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต

ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษหลายท่านกล่าวว่า ถึงแม้ว่าแบบทดสอบโคลซชนิดที่

ให้ผู้ทำคิดหาคำมาเติมลงในช่องว่างเองจะมีประสิทธิภาพสูงในการทดสอบความสามารถของผู้เรียนก็ตาม แต่เราก็ควรจะพัฒนาแบบทดสอบชนิดนี้ให้เป็นทดสอบแบบมีตัวเลือก (multiple-choice) ด้วย เพราะการให้นักเรียนคิดหาคำมาเติมลงในช่องว่างนั้น ความสนใจของนักเรียนจะมุ่งไปที่การคิดหาคำตอบมาเติม ทำให้ความสนใจในการอ่านเพื่อจุดประสงค์ต่าง ๆ เช่น อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ อ่านเพื่อเก็บข้อมูลข่าวสาร หรืออ่านเพื่อความเพลิดเพลินลดน้อยลง (Aitken, 1977 ; Ozete, 1977 ; Porter, 1976) การสร้างแบบทดสอบโคลงแบบมีตัวเลือกจะเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาดังกล่าว นอกจากนี้การตรวจให้คะแนนก็ทำได้ง่ายกว่า มีความเป็นปรนัยมากกว่า และสามารถให้กับนักเรียนจำนวนมาก ๆ ได้ (Jonz, 1976)

การสร้างแบบทดสอบโคลงแบบมีตัวเลือกนั้น แทนที่จะเว้นช่องว่างไว้เลย ๆ เราก็อาจคิดหาคำมาใส่แทนที่ช่องว่างละ 2-4 คำ เพื่อให้ผู้ทำแบบทดสอบเลือกคำที่เหมาะสมที่สุดเพียงคำเดียว วิธีการดังกล่าวมีผลดี 2 ประการ คือ

ประการแรก แบบทดสอบโคลงแบบมีตัวเลือกถือได้ว่าเป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดความเข้าใจในการอ่านอย่างแท้จริงเพราะผู้ตอบไม่ต้องไปพะวงกับการหาคำมาเติมหรือการสะกดคำให้ถูกต้องซึ่งเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่แยกต่างหากจากทักษะทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ประการที่สอง แบบทดสอบโคลงแบบมีตัวเลือกเป็นแบบทดสอบที่ง่ายต่อการให้คะแนนและใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก ๆ ได้

สำหรับผลเสียของแบบทดสอบโคลงแบบมีตัวเลือกก็คือ การสร้างแบบทดสอบดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพดีนั้นเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก แต่เราก็สามารถทำได้โดยการใช้แบบทดสอบโคลงแบบคิดหาคำมาเติมเองเป็นหลัก ได้มีผู้ทำการทดลองโดยการสร้างแบบทดสอบโคลงแบบปลายเปิด (open-ended) ขึ้นมาก่อน แล้วนำไปให้นักเรียนจำนวน 125 คน ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองทำแบบทดสอบนั้น จากนั้นนำคำตอบที่ได้ไปวิเคราะห์และจัดเรียงลำดับตามระดับของความถี่ (จากการตรวจให้คะแนนกับคำที่เป็นที่ยอมรับ) ส่วนตัวลงอีก 3 ตัวที่เหลือ ได้มาจากคำตอบที่นักเรียนตอบมากรองลงมา

ได้มีการวิจัยและวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการตอบแบบทดสอบโคลซเพื่อให้ทราบถึงระดับความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับวิทยาลัยครูว่า เก่งหรืออ่อนในด้านใดบ้าง (Ketchart. 1984) ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทำให้ทราบว่า การที่นักศึกษาไม่สามารถหาคำมาเติมลงในแบบทดสอบโคลซได้นั้นมีสาเหตุเนื่องมาจากอะไร เป็นเพราะไม่เข้าใจระบบไวยากรณ์หรือไม่เข้าใจเนื้อเรื่องโดยส่วนรวม หรือเป็นเพราะนักศึกษามีความรู้ทางด้านคำศัพท์ไม่เพียงพอ วิธีแก้ไขข้อบกพร่องดังกล่าวในขั้นแรกก็คือครูจะต้องจัดแบ่งกลุ่มข้อผิดพลาดเหล่านั้นเสียก่อน ดูว่าสาเหตุแห่งข้อผิดพลาดเหล่านั้นเป็นเพราะการขาดความเป็นเหตุเป็นผล ความผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์โครงสร้างหรือการใช้คำผิดความหมาย

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับวิทยาลัยครูในประเทศไทยยังขาดความชำนาญในการใช้ปริบทที่ช่วยในการเดาคำเพื่อเติมลงในช่องว่าง นักศึกษาจะต้องฝึกทักษะในการเลือกใช้คำ การเรียงคำเข้าในประโยค และการมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ในภาษา นอกจากนี้นักศึกษาจะต้องตระหนักถึงข้อจำกัดของคำศัพท์แต่ละคำว่าจะต้องใช้ในความหมายและสถานการณ์ที่แตกต่างกันอย่างไร

ในการทำแบบทดสอบโคลซนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่นักศึกษาจะต้องเรียนรู้ไวยากรณ์ที่คาดหวัง (grammatical expectation) เพราะถ้านักศึกษาสามารถบ่งบอกแบบแผนของการเรียงคำในประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์แล้ว เขาก็จะสามารถหาใจความหลักของแต่ละเรื่องได้ นักศึกษาจะต้องพัฒนาความสามารถทางด้านคำศัพท์ซึ่งมีจุดมุ่งเน้นที่ความสามารถในการเดาความหมายของคำจากปริบท และครูก็สามารถฝึกฝนทักษะดังกล่าวให้นักศึกษาได้โดยการใช้แบบฝึกโคลซแบบที่เลือกตัดเฉพาะคำที่ต้องการออกจากประโยค เช่น ตัดคำนำหน้านาม คำนาม คำกริยา คำบุพบท ฯลฯ ในกระบวนการเรียนการสอนนั้น คำตอบที่นักศึกษาเติมลงในช่องว่าง อาจเป็นคำใหม่ ๆ ที่ครูผู้สอนนึกไม่ถึง และคำนั้นก็จะเป็นคำตอบที่ถูกต้องด้วยในการเฉลยแบบทดสอบแบบโคลซ ครูควรให้นักศึกษابอกเหตุผลในการเลือกเติมคำนั้น ๆ ต่อจากนั้นก็อภิปรายร่วมกันว่า คำดังกล่าวเหมาะสมกับปริบทที่

แวดล้อมหรือไม่เพียงไร การอภิปรายนี้ถือได้ว่าเป็นขั้นตอนสำคัญในการนำกระบวนการโคลสมาประยุกต์ใช้เพื่อการเรียนการสอน

ในการใช้โคลสเพื่อวินิจฉัยและปรับปรุงข้อผิดพลาดของนักศึกษา เพื่อการเรียนการสอนในห้องเรียน เพื่อทดสอบความน่าอ่านของหนังสือ (readability) และเพื่อทดสอบความเข้าใจนั้น ครูควรจะต้องเตรียมแบบฝึกโคลสไว้เป็นชุด ๆ ชุดการสอนเหล่านี้ควรมีจัดแบ่งตามระดับความรู้ของนักศึกษาออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับต้น ระดับปานกลางและระดับสูง ทั้งนี้เพื่อความสะดวกของผู้เรียนในการเลือกเรียนได้ตามระดับความสามารถและความเร็วของแต่ละบุคคล บทบาทที่ผู้ใช้ในการสร้างโคลสเหล่านี้อาจจะนำมาจากหนังสือพิมพ์ หนังสือ นิตยสาร หรือแม้แต่เรื่องที่นักศึกษาแต่งขึ้นเอง ในการนำไปใช้ขั้นแรกผู้เรียนจะต้องอ่านบทความโดยตลอดแล้วเติมคำที่คิดว่าเหมาะสมลงในช่องว่าง หลังจากนั้นก็ตรวจสอบคำตอบจากเฉลยที่ให้ ซึ่งเฉลยนี้จะมีทั้งคำเติมที่ถูกตัดออกไปและคำเหมือนหรือคำที่ถูกต้องเป็นที่ยอมรับวิธีนี้จะเน้นที่ความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งผู้เรียนจะสามารถพัฒนาทักษะในการใช้ปรับบทความประกอบบทความและคำที่นักศึกษาไม่รู้ความหมายเพื่อหาคำที่เหมาะสมเติมลงในช่องว่างได้ วิธีการอ่านดังกล่าวนี้เรียกว่า การอ่านแบบเอกัตภาพ (individualized programme) ซึ่งเป็นวิธีที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามระดับความรู้ จะเรียนช้าหรือเร็วได้ตามความต้องการ เป็นการช่วยให้ นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อความก้าวหน้าและความสำเร็จของตัวเองอันเป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนาความสามารถทางการอ่าน ดังนั้นในงานวิจัยชิ้นนี้ผู้วิจัยจึงเลือกใช้สื่อการอ่านจากแบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย สร้างขึ้นโดยเทด โกลเด็นเบอร์ก ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อใช้เป็นสื่อการอ่านแบบเอกัตภาพดังกล่าวมาแล้วนั่นเอง

ได้มีการทดลองใช้แบบทดสอบโคลสในลักษณะต่าง ๆ กัน และเป็นที่ยอมรับกันว่า แบบทดสอบโคลสจะเป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในอนาคตอันใกล้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างแบบทดสอบโคลสเพื่อจุดประสงค์ในการวัดทักษะรวม (integrative skills) นอกจากนั้นการแปลแบบทดสอบโคลสจากภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่งจะทำให้ได้แบบทดสอบ 2 ชุดที่มีระดับความยากง่ายเท่ากัน จึงควรจะได้มีการวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพของแบบทดสอบโคลสซึ่งละคำในตำแหน่ง

ต่างกันในภาษาต่าง ๆ และในกลุ่มคนที่ใช้ภาษาแม่แตกต่างกันทั้งนี้เพราะแบบทดสอบโคลซเป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นได้ง่าย ใช่ง่าย และตรวจให้คะแนนง่าย และนับว่าแบบทดสอบโคลซก็จะยิ่งมีบทบาทมากขึ้นในการทดสอบเพื่อจัดระดับความสามารถ การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การทดสอบเพื่อวินิจฉัยและแก้ไขข้อผิดพลาดในการเรียนการสอนภาษาต่าง ๆ ขณะนี้มีการวิจัยหลายชิ้นที่เกี่ยวกับกระบวนการโคลซเพื่อใช้ในการวัดความรู้ทางการรับภาษาที่ 1 (language acquisition) เช่น ความสามารถทางด้านไวยากรณ์ ความสามารถในการใช้คำได้เหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ ความสามารถในการเขียนประโยคให้ได้ความต่อเนื่องกันและความสามารถในการอ่าน บุคคลใดที่มีความสามารถในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผู้มีความรู้ไวยากรณ์คาดหวัง ดังที่ได้มีผู้ทำการทดลองเกี่ยวกับเรื่องไวยากรณ์คาดหวังหลายคน ซึ่งได้ทำการทดสอบความสามารถของนักเรียนต่อการรับรู้และเข้าใจภาษาในสถานการณ์ที่มีสิ่งรบกวน เช่น เสียงดัง อึกทึกที่แทรกขึ้นมา เสียงที่ได้ยินเบาเกินไป หรือการอ่านหนังสือที่มีบางส่วนของคำหายไปไม่ปะติดปะต่อกัน ผลการทดลองสรุปได้ว่า ผู้ที่มีความรู้ทางด้านภาษาดี หรือรู้ไวยากรณ์ที่คาดหวังนั้นจะสามารถเข้าใจภาษาที่ผู้สื่อต้องการจะสื่อได้ท่ามกลางภาวะการณ์ที่ไม่เอื้ออำนวย (Spolsky, 1975 ; Upshur, 1975) นั่นก็คือนักเรียนสามารถทำแบบทดสอบโคลซได้ถูกต้องนั่นเอง

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาแล้วแสดงให้เห็นว่า การใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซมีส่วนเพิ่มความเข้าใจในการอ่านให้สูงขึ้นเพราะการคิดหาคำมาเติมลงในช่องว่างแทนที่คำที่ขาดหายไปนั้นสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจทางภาษา ทำให้เกิดความเข้าใจและสามารถนำประโยคโครงสร้างภาษาอังกฤษไปใช้ได้ถูกต้องในสถานการณ์จริง ๆ เป็นการแก้ปัญหาจุดอ่อนของนักเรียนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เนื่องจากนักเรียนไทยส่วนมากเรียนไวยากรณ์อังกฤษโดยวิธีท่องจำ จึงไม่สามารถนำภาษาที่เรียนรู้อยู่ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างถูกต้อง การใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซจะช่วยให้มองเห็นความซ้ำซ้อนทางไวยากรณ์และความหมายที่ปรากฏในประโยค รู้จักพิจารณาเหตุผลของการใช้ไวยากรณ์นั้น ๆ นอกจากนี้ยังช่วยในการเชื่อมโยงความหมายของคำต่าง ๆ ที่เรียงกันในประโยคซึ่งจะนำไปสู่การเข้าใจความหมายใน

ประโยคและความสัมพันธ์ระหว่างประโยคหรือความเข้าใจในเรื่องที่อ่านซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ในการอ่านได้ สำหรับครูผู้สอนนั้นแบบฝึกหัดอ่านแบบโคลงจะเป็นเครื่องวัดความรู้ความเข้าใจในแต่ละบทเรียนของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ทำให้ทราบว่านักเรียนส่วนมากมีปัญหาในด้านใด และเรื่องใดที่นักเรียนจำต้องใช้เวลามากน้อยต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยขอเสนอความคิดเห็นที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

เนื่องจากผลการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่าการใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลงทำให้ความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น ผู้วิจัยขอเสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษดังต่อไปนี้

1.1 แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลงเป็นแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นได้ง่าย ประหยัดค่าใช้จ่าย

และเวลา

1.2 สามารถใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลงทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชนิดของคำ (parts of speech) ได้ด้วยในตัว ในขณะที่แบบฝึกหัดชนิดอื่นไม่มีความสมบูรณ์ในข้อนี้

1.3 ในการทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้ง ครูจะต้องเฉลยทันทีเพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับ (feedback) ให้นักเรียนทราบผลและใช้เป็นเครื่องกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนในครั้งต่อไป

1.4 เนื้อเรื่องที่นำมาให้นักเรียนฝึกอ่านนั้นควรเป็นเนื้อเรื่องที่น่าสนใจ มีความยาวและความยากง่ายพอเหมาะกับวัยและระดับความรู้ของนักเรียน ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายในบทเรียน

1.5 การทดลองทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้งควรจะได้มีการอภิปราย เพื่อแสดงเหตุผลว่า ทำไมคำตอบนั้นจึงถูก เพื่อให้นักเรียนจะได้ฝึกฝนในการใช้เหตุผลพิจารณาเลือกคำตอบ

ให้เหมาะสมกับคำที่ถูกตัดออกไป และกล้ำที่จะเดาคำสลับในช่องว่างที่ตนเองไม่แน่ใจ เพราะมีเหตุผลในการเลือกคำนั้น ๆ เป็นภูมิหลังสนับสนุนอยู่

1.6 ครูอาจใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซเป็นเครื่องมือทดสอบความเข้าใจ โครงสร้างคำศัพท์และการสะกดคำภาษาอังกฤษที่สอนไปแล้วได้ โดยรวบรวมข้อผิดพลาดหรือสิ่งที่เข้าใจผิดของนักเรียนแต่ละคน และนักเรียนทั้งหมดมาแก้ไขเพื่อให้เกิดความเข้าใจถูกต้องและดียิ่งขึ้นต่อไป

1.7 ครูอาจใช้แบบทดสอบโคลซเป็นเครื่องมือสำหรับเลือกข้อความมาใช้ให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนทั้งหมดหรือแต่ละบุคคลตามความต้องการต่าง ๆ กันได้เป็นอย่างดี

1.8 ครูอาจใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซที่ตัดส่วนของคำหมดยกเว้นตัวแรกหรือตัวสุดท้ายหรือตัดส่วนที่เป็นวิภัติปัจจัย (inflectional endings) หรืออุปสรรค (prefix) เมื่อต้องการสอนในเรื่องนั้น ๆ

1.9 ครูอาจใช้ข้อความที่ตัดคำต้นประโยคหรือคำท้ายประโยค เพื่อสอนการเรียงคำ

1.10 อาจจะทำข้อความเพื่อสอนโครงสร้างต่าง ๆ ของภาษาได้

จะเห็นได้ว่า กระบวนการโคลซช่วยในการสอนอ่านโดยใช้ตัวแนะในข้อความและสามารถสอนในโปรแกรมการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการวิเคราะห์คำ (word analysis) การพัฒนาคำศัพท์ (vocabulary development) และความรู้ในด้านโครงสร้างในภาษาอังกฤษได้ จากผลการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใคร่เสนอแนะว่า กระบวนการโคลซสามารถใช้เป็นวิธีสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพเช่นเดียวกับวิธีอื่น ๆ ที่ใช้ในปัจจุบัน

อีกประการหนึ่ง จากประสบการณ์ในการสอนผู้วิจัยเห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถอ่านข้อความหรือหนังสือภาษาอังกฤษด้วยตนเองได้ ยังต้องการให้ครูแปลเนื้อเรื่องอยู่เสมอ ซึ่งการฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซจะมีประโยชน์ในการฝึกทักษะการอ่านด้วยตนเองได้ ถ้ามี

การสอนอย่างจริงจัง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ระหว่างการใช้กระบวนการโคลซและวิธีการอ่านแบบอื่น เพื่อดูว่าวิธีการสอนอ่านแบบใดจะมีผลทำให้ความคงทนในการเรียนรู้ดีกว่ากัน

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซชนิดต่าง ๆ เช่น แบบฝึกโคลซชนิดสี่ตัวเลือก แบบจับคู่ หรือแบบที่ให้นักเรียนคิดหาคำมาเติมลงในช่องว่างด้วยตนเอง เพื่อศึกษาว่าแบบฝึกโคลซชนิดต่าง ๆ เหล่านี้จะมีผลทำให้ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนเพิ่มขึ้นมากน้อยต่างกันอย่างไร

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลของการตัดคำตำแหน่งละหนึ่งคำกับการตัดคำตำแหน่งละหลายคำ (multiple words) ออกจากข้อความว่าจะมีผลแตกต่างกันอย่างไร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ ทองทา. การเปรียบเทียบความเข้าใจและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนด้วยวิธีการ อาร์ เอส เอ็ม และวิธีการโคลซ.
ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
อัสสัณนา.
- กัลยา กาญจนภรณ์. การเปรียบเทียบวิธีการโคลซแบบเต็มคำและแบบเลือกตอบในการอ่านเอาเรื่อง
ภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.
อัสสัณนา.
- กาญจนาวัลย์ ชุ่มใจ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างการใช้
แบบทดสอบโมติฟายด์โคลซชนิดเลือกตอบและชนิดจับคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2525. อัสสัณนา.
- จริยา จรรย์กุล. การใช้แบบทดสอบโคลซประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม จังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัสสัณนา.
- จันทอร บรมบรรพต. "การใช้วิธีการโคลซประเมินความสามารถในการอ่าน," ครูศาสตร์.
2(5 - 6) : 12 - 19 ; สิงหาคม - ตุลาคม 2515.
- จุรีย์ แสงแก้ว. การใช้แบบฝึกหัดชนิดโคลซเพื่อฝึกความเข้าใจในการอ่านสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยครู
ปีที่สอง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518. อัสสัณนา.
- ชาวล แพรัตกุล. เทคนิคการเขียนข้อทดสอบ. โรงพิมพ์คุรุสภา, 2520.
- ดาราวดี นิตยศรี. ผลของการละคำแบบทดสอบโคลซนำชนิดต่อคะแนนความเข้าใจการอ่านภาษา
อังกฤษ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518. อัสสัณนา.

เตือนใจ วัฒนา. การเปรียบเทียบแบบทดสอบแบบเลือกตอบและแบบทดสอบโคลซซึ่งละคำต่างกัน
ในการวัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518. อัดสำเนา.

นิรมล สถิตย์ทอง. การเปรียบเทียบแบบทดสอบโคลซและแบบทดสอบเลือกตอบในการวัดความ
เข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย, 2516. อัดสำเนา.

บุญเชิด ภิญญอนันต์พงษ์. การทดสอบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2516.

พรทิพย์ ตั้งไชยรวงศ์. การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกเขียนตามคำบอก การทำแบบฝึกหัดแบบโคลซ และการ
ทำแบบฝึกหัดทำยบทเรียน. ปริญญาโท ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

พรพรรณ ศิริจุฑาวงศ์. การเปรียบเทียบแบบทดสอบโคลซและแบบทดสอบแบบเลือกตอบในการวัด
ความเข้าใจในการอ่านภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในเขตการศึกษา 11.
 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.

พิมพ์พร สมหอม. การใช้วิธีการโคลซวัดความเข้าใจในการอ่าน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. อัดสำเนา.

รัชนิกร สุทธิจิตต์. ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบโคลซและแบบทดสอบเลือกตอบ
เพื่อวัดสมรรถภาพในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษ
ชั้นสูง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
 บริษัท ศึกษาพร จำกัด, 2531.

ศรีสกุล ด้านยุทธศิลป์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สมรรถภาพ
การอ่านเร็วและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โดยการสอนอ่าน 3 วิธี โคลซ SQ3R และตามคู่มือครู. ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
 ศิริรัตน์ นิละคุปต์. "สารระบบจำแนกการอ่านเพื่อความเข้าใจ," จันทร์เกษม. 174 :
 15 - 30 ; กันยายน - ตุลาคม 2526.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ :
 กรมวิชาการ, 2520.

สมปรารถนา ลายกนก. การเปรียบเทียบแบบทดสอบโคลซและแบบทดสอบแบบเลือกตอบ
ในการวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน
สาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522. อัดสำเนา.

สระรัช บุญยะรัตพันธุ์. คู่มือครูภาษาอังกฤษ Improve Your Reading Book One. กรุงเทพฯ :
 อักษรเจริญทัศน์, 2524.

สุชา ๗ พัทลุง. การศึกษาผลการใช้วิธีสอนอ่านแบบเติมคำ (Cloze Procedure)
กับนิสิตนักศึกษาวิชาเอกและโทภาษาอังกฤษ วิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร.
 วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษาพระนคร, 2516. อัดสำเนา.

สุพรรณ มุลลัน. การพัฒนาและหาความตรงของแบบทดสอบโคลซเพื่อใช้ทดสอบโครงสร้าง
ภาษาอังกฤษ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.
 อัดสำเนา.

Aitken, Kenneth. "Using Cloze Procedure as an Overall Language,"
TESOL Quarterly. 11(1) : 59 - 67 ; 1977.

Alderson, J.A. "A Study of Cloze Procedure with Native and Nonnative
 Speakers of English," Ph.D. Thesis. University of Edinburg,
 1978.

- Anderson, Jonathan. Psycholinguistic Experiments in Foreign Language Testing. Queensland : University of Queensland Press, 1976.
- Bastidas, Jesus A. "The Cloze Procedure as a Teaching Technique to Improve Reading Comprehension," English Teaching Forum. 22 : 20 - 24 ; April, 1984.
- Beil, Drake. "A Study of the Effectiveness of the Cloze Procedure in Developing Reading Comprehension," Dissertation Abstracts International. 42 : 5009-A ; June, 1982.
- Bloomer, R.H. "The Cloze Procedure as a Remedial Reading Exercise," Journal of Developmental Reading. 173 - 181 ; May, 1962.
- Boey, Lim Kiat. "A Look at the Teaching of Reading in ESL," RELC Journal. 7(1) : 8 - 12 ; June, 1976.
- Bormuth, John R. "Cloze Tests as Measures of Readability and Comprehension Ability," Dissertation Abstracts International. 23(10) : 4218 - 4219 ; April - June, 1963.
- Carrell, Patricia L. and Joan C. Eisterhold. "Schema Theory and ESL Reading Pedagogy," in Methodology in TESOL. edited by Michael H. Long and Jack C. Richards. p.218 - 232. Newbury House Publishers, 1987.
- Cates, Ward Mitchell. A Practical Guide to Educational Research. N.J. : Prentice - Hall, 1985.
- Chavanachat, Pongsawan. "The Use of a Cloze Test as a Measure of English Proficiency for Thai University Graduate," PASAA. 16(1) : 26 - 39 ; 1968.
- Coleman, E.B. and J.P. Blumenfeld. "Cloze Scores of Nominalization and Their Grammatical Transformation Using Active Verbs," Psychological Reports. 13 : 651 - 654 ; 1963.
- Crawford, Alan Neal. "The Cloze Procedure as a Measure of the Reading Comprehension of Elementary Level ; Mexican - American and Anglo-American Children," Dissertation Abstracts International. 31(7) : 3162-A ; January, 1971.

- Culhane, Joseph W. "Cloze Procedure and Comprehension," The Reading Teacher. 23(5) : 410 - 413 ; February, 1970.
- Culhane, Joseph William. "The Use of an Iterative Research Process to Study the Adaptation of Cloze for Improving the Reading Comprehension of Expository Materials," Dissertation Abstracts International. 34 : 997-A ; September, 1973.
- Daughterty, Joan. "The Effect of the Cloze Procedure and Interspersed Questions as an Aid to Reading Comprehension," Dissertation Abstracts International. 32 : 664-A ; August, 1971.
- Fan, Chung-Teh. Item Analysis Table. Educational Testing Service, Princeton, 1952.
- Faubion, Norma Nell. "The Effect of Training in the Use of Cloze on the Ability of Fourth Grade Pupils to Gain Information from Written Discourse," Dissertation Abstracts International. 32(8) : 4486-A ; February, 1972.
- Finocchiaro, Mary. English as Second Language ; From Theory to Practice. New York : New York Regents Publishing Company, Inc., 1974.
- Frost, Lee L. Issue and Innovations in the Teaching of Reading. Illinois : Scott Foresman and Company, 1967.
- Geyer, James Rush. "The Cloze Procedure as a Predictor of Comprehension in Secondary Social Studies Material," Dissertation Abstracts International. 31(5) : 2002-A ; November, 1970.
- Goldenberg, Ted. The English Reading Laboratory for Thai Students. n.d.
- Goodman, Kenneth S. "Psycholinguistic Universals in the Reading Process," in The Psychology of Second Language. Quinn University Press, 1971.
- . "Reading : A Psycholinguistic Guessing Game," in Perspective of Elementary Reading. edited by Robert Karlin. p.30 - 40. New York : Harcourt Brace Jovanovich, Inc., 1973.
- Goodman, Metta M. and others. Reading Miscue Inventory : Alternative Procedures. New York : Richard C. Owen Publisher, Inc., 1978.

- Green, Dewaundee C. "The Effectiveness of the Cloze Procedure as an Instructional Technique for Improving Reading Comprehension and Enhancing Divergent Production," Dissertation Abstracts International. 24 : 2341-A ; February, 1984.
- Greene, F.P. "Modification of the Cloze Procedure and Change in Reading Test Performance," Journal of Educational Measurement. 2 : 213 - 217 ; 1965.
- Guscott, Charles Edger, "The Effect of Cloze Procedure Exercises on the Improvement of Reading Achievement and of Reading Comprehension of Selected Sixth Grade Students," Dissertation Abstracts International. 32(7) : 3861-A ; January, 1972.
- Hansen, James C., Richard R. Stevic and Richard W. Warner, Jr. Counseling Theory and Process. Boston : Allyn and Bacon, 1977.
- Hinofotis, Frances Butler. "Cloze as an Alternative Method of ESL Placement and Proficiency Testing," in Research in Language Testing. Massachusetts : Newbury House Publishers Inc., 1980.
- Jongsma, Eugene. The Cloze Procedure as a Teaching Technique. Delaware : International Reading Association, 1971.
- Jonz, Jon. "Improving on the Basic Eng : The M.C.Cloze," Language Learning. 26(2) : 255 - 265 ; 1976.
- Kennedy, Delores Kessler. "Training with the Cloze Procedure, Visually and Auditorially, to Improve the Reading and Listening Comprehension of Third Grade under Achieving Readers," Dissertation Abstracts International. 32 : 6206-A ; May, 1972.
- Krashen, Stephen and Tracy Terrell. The Natural Approach : Language Acquisition in the Classroom. Oxford : Pergamon, 1983.
- Luke, M. "Form Class and Cloze Procedure," Unpublished Manuscript. University of Michigan. 26 - 27 ; 1964.
- Marley, Bernard Michael. "The Use of the Cloze Procedure in Affecting Reading Comprehension and the Role of Principal in the Experimentation," Dissertation Abstracts International. 43 : 2187-A ; January, 1983.

- Maxwell, Levenia Lee. "The Cloze Procedure and Reading Achievement of College Freshmen," Dissertation Abstracts International. 39 : 5672-A ; May, 1979.
- Miller, G.R. and E.B. Coleman. "A Set of Thirty-six Prose Passages Calibrated for Complexity," Journal of Verbal Learning and Verbal Behavior. 851 - 854 ; 1967.
- Miller, Wilma H. Diagnosis and Correction of Reading Difficulties in Secondary School Students. New York : Center for Applied Research in Education, Inc., 1973.
- Oller, John. "Language Testing Today : An Interview with John Oller," English Teaching Forum. 14 : 22 - 27 ; July, 1976.
- Oller, John W. and Christine A. Conrad. "The Cloze Technique and ESL Proficiency," Language Learning. 21 : 183 - 193 ; December, 1971.
- Oller, John W. and others. "Cloze Tests in English, Thai, and Vietnamese : Native and Nonnative Performance," Language Learning. 22 : 1 - 14 ; June, 1972.
- Oller, J.W. "Cloze Tests of Second Language Proficiency and What They Mean," Language Learning. 23 : 105 - 118 ; 1979.
- Ozete, Oscar. "The Gloze Procedure : A Modification," Foreign Language Annals. 10(s) : 565 - 568 ; 1977.
- Pett, James. "Reading and ESL Skill at the University," English Teaching Forum. 20(3) : 17 - 19 ; 1982.
- Porter, D. "Modified Cloze Procedure : A More Valid Reading Comprehension Test," English Language Teaching Journal. 30(2) : 151 - 155 ; 1976.
- Prappal K., K. Pas and S. Tanapongpipat. "Modified Cloze Tests as Predictive Measures of Language Acquirers and Academic Achievers," PASAA. 15(2) : 75 - 82 ; 1984.
- Potter, T.C. A Taxonomy of Cloze Procedure, Part I : Readability and Reading Comprehension. Calif : SRLERD, 1968.

- Rankin, Earl F. and Joseph W. Culhane. "Comparable Cloze and Multiple Choice Comprehension Test Scores," Journal of Reading. 13(3) : 193 - 198 ; December, 1969.
- Rankin, Earl F. Jr. "An Evaluation of the Cloze Procedure as a Technique for Measuring Reading Comprehension," in Unpublished Doctoral Dissertation. p.146. Michigan : University of Michigan, 1957.
- Robinnett, B. Teaching English to Speakers of Other Language : Substance and Technique. University of Minnesota Press and McGraw-Hill, 1980.
- Rogers, Edward James. "Increasing Comprehension Through Specific Skill Instruction, Cloze Procedure, and Discussion," Dissertation Abstracts International. 43 : 287-A ; March, 1983.
- Rynders, peter. "Use of the Cloze Procedure to Develop Comprehension Skill in the Intermediate Grades," Dissertation Abstracts International. 32(10) : 5676 - 5677-A ; April, 1972.
- Schneyer, Wesley J. "Use of the Cloze Procedure for Improving Reading Comprehension," The Reading Teacher. 19 : 174 - 179 ; March, 1966.
- Smith, Frank. Reading. 2nd ed. Cambridge : Cambridge University Press, 1985.
- Spolsky, Bernard, and others. Testing Language Proficiency. Virginia : Center for Applied Linguistics, 1976.
- Stewart, E.W. "A Comparative Study of the Effectiveness of Cloze and Textbook Procedures in the College Reading Program," Journal of Reading. 13 : 61 ; October, 1969.
- Swalm, James F. "Comparison of Oral Reading, Silent Reading, and Listening Comprehension Assessed by Cloze," Dissertation Abstracts International. 32 : 3578-A ; January, 1972.
- Taylor, William L. "Application of Cloze and Entropy Measures to the Study of Contextual Constraint in Samples of Continuous Prose," Unpublished Doctoral Dissertation, University of Illinois. 4 ; 1954.
- . "Cloze Procedure : A New Tool for Measuring Readability," Journalism Quarterly. 30 : 415 - 416 ; 1953.

- Taylor, William L. "Cloze Readability Scores as Indices of Individual Differences in Comprehension and Aptitude," Journal of Applied Psychology. 41(1) : 19 - 20 ; February, 1957.
- Templeton Huge. "A New Technique for Measuring Listening Comprehension," English Language Teaching. 31 : 292 - 293 ; 1953.
- Tinker, Miles A. Teaching Elementary Reading. New York : Appleton Century Craft Inc., 1952.
- Upshur, John A. Problem in Foreign Language Testing : Proceedings of a Conference Held at the University Michigan September, 1987, ed. J.A. and Julia Fata. Ann Arbor, Mich. Research Club in Language Learning, 1968.
- Winters, Joanne Marie. "The Effects of a Cloze Training Procedure upon Third Grade Students Reading Comprehension," Dissertation Abstracts International. 44 : 1045-A ; October, 1983.

การคำนวณ

- แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย
- แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซ
- แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
- ตารางแสดงค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย

OUR LITTLE OWL

owl : นกเค้าแมว strange : แปลก fear : เกรงกลัว stare : จ้องดู
upside down : คว่ำ beak : จงอยปากนก clung : past time ของ cling : ยึด

We found the baby owl near our house. He could not fly and could not see well and had no mother so we took him home. We gave food to the little owl and he made a strange "chirr" noise. He could walk around quickly, but often fell off the edge of the table before he learned to be careful. The little owl feared nothing. When he met our cat, the owl stared fiercely with his big yellow eyes and the cat walked away. Soon our owl learned to see well, fly, and catch insects. He liked people to rub his beak. But if we tried to take something from him, he "chirr"-ed loudly and clung to it upside down.

1. What kind of noise did the owl make ?
 - a. careful
 - b. strange
 - c. "whirr"
2. Was the owl afraid of our cat ?
 - a. He was sick.
 - b. He had no mother
 - c. He had no house.
3. Owls have.....eyes.
 - a. small yellow
 - b. large fierce
 - c. strange loud
4. Why did we take him home ?
 - a. He was sick.
 - b. He had no mother
 - c. He had no house.

5. When did the owl make a loud noise ?
- a. when he could walk around quickly
 - b. when we took something from him
 - c. when he flew and caught insects
6. How did the owl walk ?
- a. upside down
 - b. loudly
 - c. quickly
7. Where did we find the owl ?
- a. in the forest
 - b. on the table
 - c. near our home
8. Our owl liked people...
- a. very much
 - b. with big beaks
 - c. to rub him
9. Why did the owl fall off the table ?
- a. He could not see well.
 - b. He did not learn quickly.
 - c. He feared nothing.
10. What did our owl like to eat ?
- a. cats
 - b. insects
 - c. people

DO I LIVE IN THIS ROOM ?

bureau : ตู้ trouble : ความลำบาก drawer : ลิ้นชัก feel : คลำ
flashlight : ไฟฉาย appear : ปรากฏแก่ตา either : ก็เหมือนกัน

During the war. I stayed in a large hotel, where all the rooms appeared the same. They all had the same kind of bed, chairs and bureau, in the same place in each room. At night we could not turn on the lights so we often had trouble finding our rooms. One night I returned late and became lost. I could not see. But I remembered that I put a pen in the left drawer of my bureau. I went into two or three rooms, feeling with my fingers inside the left bureau drawers of each room. In the last room a voice shouted from the bed. "You! What are you doing here?" I explained rapidly, but I heard the soldier coming towards me in the dark room. Then he turned on a small flashlight, looked in the drawer, and said, "Oh! Let's leave quickly! This isn't my room either!"

1. How could I find my room ? 4. Whose room did I find ?
 - a. by finding the pen a. the soldier's room
 - b. by finding the bureau b. my room
 - c. by looking at the drawer c. I don't know.
2. was sleeping in the room.
3. Did each room have different things ?

5. When did the owl make a loud noise ?
- a. when he could walk around quickly
 - b. when we took something from him
 - c. when he flew and caught insects
6. How did the owl walk ?
- a. upside down
 - b. loudly
 - c. quickly
7. Where did we find the owl ?
- a. in the forest
 - b. on the table
 - c. near our home
8. Our owl liked people...
- a. very much
 - b. with big beaks
 - c. to rub him
9. Why did the owl fall off the table ?
- a. He could not see well.
 - b. He did not learn quickly.
 - c. He feared nothing.
10. What did our owl like to eat ?
- a. cats
 - b. insects
 - c. people

DO I LIVE IN THIS ROOM ?

bureau : ตู้ trouble : ความลำบาก drawer : ลิ้นชัก feel : คลำ
flashlight : ไฟฉาย appear : ปรากฏแก่ตา either : ก็เหมือนกัน

During the war. I stayed in a large hotel, where all the rooms appeared the same. They all had the same kind of bed, chairs and bureau, in the same place in each room. At night we could not turn on the lights so we often had trouble finding our rooms. One night I returned late and became lost. I could not see. But I remembered that I put a pen in the left drawer of my bureau. I went into two or three rooms, feeling with my fingers inside the left bureau drawers of each room. In the last room a voice shouted from the bed. "You! What are you doing here?" I explained rapidly, but I heard the soldier coming towards me in the dark room. Then he turned on a small flashlight, looked in the drawer, and said, "Oh! Let's leave quickly! This isn't my room either!"

1. How could I find my room ? 4. Whose room did I find ?
 - a. by finding the pen a. the soldier's room
 - b. by finding the bureau b. my room
 - c. by looking at the drawer c. I don't know.
2. was sleeping in the room.
3. Did each room have different things ?

5. How could the soldier see ?
- a. He felt with his fingers.
 - b. He had a flashlight.
 - c. He had a pen in the drawer.
6. Why did he shout at me ?
- a. He didn't know why I entered the room.
 - b. He thought that I couldn't hear well.
 - c. He thought that I was a friend.
7. Did the soldier want to stay in the room ?
8. Where was the soldier in the room ?
- a. yes
 - b. in bed
 - c. near the bureau
9. The dark hotel often caused us...
10. Why couldn't I see ?
- a. It was dark.
 - b. The light was on.
 - c. He had flashlight.

DREAMING

deep sleep : นอนหลับสนิท mind : จิต nightmare : ผันร้าย rugby : รักบี้ฟุตบอล
surprised : ประหลาดใจ dove : past time ของ dive : จิกหัวลงมา

Do you have good dreams or bad dreams ? Every night you dream four or five times between times of deep sleep. Usually you can not remember your dreams, but sometimes, if you feel too hot or if you have a cold and can not breathe well, you might have bad nightmare. But a nightmare can not hurt you.

During deep sleep, if you feel worried about something, your mind may cause you to talk. Perhaps you know someone who gets out of bed and walks around while sleeping. This should not be dangerous. Usually the person returns to bed. But one night, in England, a young rugby player had a nightmare. He shouted, then he jumped out of bed, ran through the room, dove out the window, and fell into the garden eighteen feet below. Then he ran into the road, woke up, and stopped, very surprised, but not hurt.

1. Why did the boy run from his bed ? 2. Can you walk while sleeping ?
- a. He liked to play rugby.
- b. He was afraid.
- c. He had a bad dream.

3. Where did the boy wake up ? 7. When do you dream ?
- a. in the road a. more than 5 times every night
- b. in his room b. between sleeping
- c. in the garden c. at night
4. Why do you have nightmares ? 8. If you feel worried, you might
- a. feel too cold. while sleeping.
- b. stop breathing 9. What makes you talk when you sleep ?
- c. feel hot a. a cold
5. Do bad dreams hurt ? b. the mind
6. How did the rugby player feel ? c. can't remember

10. Sleep - walking is usually....

HELEN KELLER

darkness : ความมืด

silence : ความเงียบ

palm : ฝ่ามือ

Less than two years old, Helen Keller had a bad fever. Afterwards, she could not hear. She lived in unhappy darkness and silence for four years. Then a young teacher, Miss Ann Sullivan, tried to teach Helen to write in the palm of her hand. But Helen did not understand that everything had a name and that she could write the name with her fingers. Then one day Ann poured water on Helen's hand and spelled W-A-T-E-R on her hand at the same time. Helen understood and quickly began to learn the names of many things. Soon she could read with her fingers and write. Afterwards she learned to speak. She studied hard, went to a university, and became very famous.

1. What was the first word that Helen Keller understood ?
 - a. hand
 - b. name
 - c. water
2. How could Helen read ?
 - a. with her fingers
 - b. with a book
3. At first, did Helen understand Ann ?
 - a. with her eyes
4. When did Helen become sick ?
 - a. afterwards
 - b. when she was 4 years old
 - c. when she was a baby

5. Who taught her to read ?
- a. a young woman
 - b. an old teacher
 - c. Miss Helen Keller
6. For four years, Helen was...
- a. unhappy
 - b. sick
 - c. fever
7. Why couldn't Helen hear ?
- a. Nobody spoke to her.
 - b. She had a bad fever.
 - c. She lived in silence.
8.helped Helen very much.
- a. her mother
 - b. Ann Sullivan
 - c. the university
9. What did Helen first learn to do ?
- a. write
 - b. speak
 - c. read
10. Was Helen a good student ?

ADVERTISING

believe : เชื่อ advertising : โฆษณา, แจ้งความ alcohol : เหล้า, สุรา
 smoke : สูบ (บุหรี่) fool : หลอกหลวง

Should you believe all advertising ? Advertising helps companies sell things. Pictures in most newspapers show beautiful people smoking cigarettes and riding on fast motorcycles. You want to seem like the beautiful people by smoking and riding but you might not understand that both cigarettes and motorcycles can kill you. Advertising makes you want things that you do not need. You do not need alcohol to become happy, but advertising might make you want it. But many people become angry or sad when they drink alcohol. Advertising can easily fool you, so you should try to think when you read something and before you buy anything. You need only good food, a home, work and some friends to make you happy.

1. Should you believe all advertising ?
2. What do you need to be happy ?
 - a. cigarettes
 - b. friends
 - c. pictures
3. Why should you think when you read advertising ?
 - a. It is difficult to read.
 - b. It is sometimes in English.
 - c. It can fool you.

4. All people.....to work.
 - a. want
 - b. need
 - c. try
5. How does advertising help companies ?
 - a. Companies can sell more.
 - b. People don't believe it.
 - c. Companies must buy things.
6. What does advertising make you do ?
 - a. want things
 - b. buy things
 - c. need things
7. Do people become sad when they drink alcohol ?
8. When should you buy something ?
 - a. after thinking
 - b. after seeing advertising
 - c. when you need it
9. People in advertising pictures are usually.....
 - a. friends
 - b. riding motorcycles
 - c. beautiful
10. How can cigarettes kill you ?
 - a. They are very expensive.
 - b. People who smoke don't eat.
 - c. They are dangerous to lungs.

TO LIVE ON MARS

Mars : ดาวพระอังคาร planet : ดาวพระเคราะห์ Earth : โลก
 useful : เป็นประโยชน์ space : ที่ว่างเปล่า mineral : แร่
 important : สำคัญ

In about ten years men will begin to visit the planets nearest to Earth. Two space ships will carry twelve people to Mars. They must travel for three months. One ship will fly to the ground on Mars, to stay one month. Scientists hope to find useful things on Mars. Perhaps they can get minerals which we do not have on Earth. The scientists will study Mars plants and animals, if they find some. But, most important, scientists want to learn how men can live on Mars. If they find enough air and water and they can grow or make enough food, then people can move to Mars to work and build new homes, about twenty years from now.

1. What do men want to learn about Mars ?	2. How long will the first ship stay on Mars ?
a. most important	a. about 10 years
b. how to live there	b. 3 months
c. about going to Mars and returning	c. 1 month

3. Does Mars have the same minerals as Earth ?
4. When will men build homes on Mars ?
 - a. in about 10 years
 - b. in about 20 years
 - c. never
5. Men want to find.....on Mars.
 - a. water
 - b. space
 - c. people
6. Why do men want to go to other planets ?
 - a. to learn new things
 - b. to get gold
 - c. to find air
7. How can men go to Mars ?
 - a. by boat
 - b. by airplane
 - c. by space ship
8. Men want many...things from Mars.
 - a. old
 - b. important
 - c. expensive
9. Which planet is near Earth ?
 - a. the ground
 - b. Saturn
 - c. Mars
10. Will men find plants and animals on Mars ?

INDIA AND CASTE

caste : วรรณะ would : น่าจะ touch :แตะ
 hate :เกลียด custom : ประเพณี parliament : รัฐสภา

For more than two thousand years Indian people had five castes. High castes hated the lowest caste and would not touch them. These low caste people could not find good work and they could not read or write. They and their children could never become a higher caste. But customs change in India and many people do not think about caste. Ten per cent of the lowest caste can read and write now and more than two thousand study in universities. They usually win about fifty seats in the Indian Parliament. But most of the eighty million people in this caste stay very poor. They have only a few farms, shops and schools. They must try hard many more years.

1. How many Indians are of the lowest caste ?
 - a. more than 2,000
 - b. 10 per cent
 - c. 80,000,000
2. How many of them can read ?
 - a. 8,000,000
 - b. about 50,000,000
 - c. 80,000,000
3. Do they have a lot of schools ?

4. Why are they poor ?
 - a. They stay poor.
 - b. They can't find good work.
 - c. They don't try hard.
5.did not like to touch the lowest caste.
 - a. High castes
 - b. Indian people
 - c. Children
6. When could they change to higher castes ?
 - a. never
 - b. sometimes
 - c. usually
7. When did India begin castes ?
 - a. many more years
 - b. more than 2,000 years ago
 - c. 5
8. Are caste customs changing now ?
9. How can the lowest caste get more farms and shops ?
 - a. yes
 - b. try hard
 - c. many years
10. The lowest caste has 2,000 people in.....
 - a. Parliament
 - b. higher castes
 - c. universities

THE AGRICULTURE STUDENT

province : จังหวัด agriculture : เกษตร dormitory : ห้องนอนรวมกัน
 raise : เลี้ยง soil : พื้นดิน

Many provinces have agriculture schools now. But a lot of students want to go to them, so the students must pass an examination to enter. Agriculture students have a lot of fun. They usually live together in a dormitory. They play sports and visit different places. But they must work and study hard too. They study about raising cows, pigs and chickens, because people can make a lot of money by raising these animals. Agriculture students learn Soil Science and new ways to grow vegetables, fruit and rice. After they finish at the school, some return home to work. Some continue studying and try to enter universities. And many become teachers, work in agricultural banks, companies, and for the government.

1. At the agriculture school, they must work a. sometimes b. always c. hard	2. Why do agriculture students learn to raise chickens ? a. Chickens make money. b. Chickens are easy to raise. c. People like to look at chickens.

3. Can agriculture students go to a university ?
4. How can a student go to an agriculture school ?
 - a. pass an examination
 - b. a lot of fun
 - c. by playing sports
5. Where can agriculture students work after they finish school ?
 - a. only on a farm
 - b. for the government only
 - c. many places
6. What do students learn about rice ?
 - a. how to eat it
 - b. new ways to grow it
 - c. new ways to sell it
7.agriculture students return home to work.
 - a. Most
 - b. Many
 - c. Some
8. Where can students find agriculture school ?
 - a. in the village
 - b. in the province
 - c. in Bangkok
9. Do they study about the ground ?
10. How do agriculture students have fun ?
 - a. They grow vegetables.
 - b. They visit places.
 - c. They pass examinations.

POLISH BRIDE

bride : เจ้าสาว groom : เจ้าบ่าว paid : past time ของ pay : จ่าย
 wedding : การสมรส veil : ผ้าคลุมหน้าผู้หญิง drop : หยด
 life : ชีวิต future : อนาคต

Years ago in Poland, men paid to dance with the bride. People in Polish villages had little money, but they celebrated weddings happily. The bride wore a new white blouse and a skirt of many colours, the same as the other girls. But the bride had flowers and a wedding veil, presents from the groom. After they prayed, the bride took off her veil and danced with the men who had no wives. Each man dropped a gold dollar into a thin plate. The man who broke the plate won the wedding veil. He kept it for his future bride. But the bride and groom got about fifteen dollars, usually the only money they had to begin their life together.

1. Who gave flowers to the bride ?
 - a. the men
 - b. the groom
 - c. the other girls
2. What did the men pay to dance ?
 - a. the bride
 - b. a veil
 - c. a dollar

3. How could a man get the veil ?
 - a. dance quickly
 - b. break the plate
 - c. win the dollar
4. Did the village people have a lot of money ?
5. What did the other girls wear ?
 - a. blouse and skirt
 - b. wedding veil
 - c. many flowers
6. When did the bride dance ?
 - a. before the wedding
 - b. after she prayed
 - c. after they celebrated
7. The men danced with.....
 - a. the bride
 - b. their wives
 - c. their future wives
8. Was fifteen dollars the only money they had ?
9. Why did the man keep the veil ?
 - a. to sell for 15 dollars
 - b. to give to his bride
 - c. to wear to his wedding
10. Polish people had ... weddings.
 - a. happy
 - b. expensive
 - c. big

THE COLD SEASON

merit : บุญ	crop : พืชผล	extra : พิเศษ
parade : แห่	opera : ลิเก	

People like the cold season most of all. After working hard all year, they can have fun and make merit. Before the Phansa season ends in October, usually farmers finish harvesting their rice and other crops. Then after Phansa, they give extra food to the monks, on a day when many people go to the market and wait for the monks to come in a long parade. In the afternoon, river towns often have boat races.

Later in the month, and in November, everyone tries to give new robes to the monks. The monks make merit too, during this season. Some of them travel far into the forest to visit small villages, and to think alone and pray. Most monasteries have big fairs to make money for new buildings. Many schools have fairs too, and people go to watch the boxing, the dancing and the opera.

1. Where do the monks go during the cold season ?
 - a. All of them travel.
 - b. Most of them go to the small villages.
 - c. Most of them stay in the monastery.

2. Do river towns have boat races every year ?
3. How do people have fun ?
 - a. give food to monks
 - b. go to the fair
 - c. harvest the crops
4. The people and the monks have a in the market.
5. What do people like to see at fairs ?
 - a. harvesting
 - b. working
 - c. dancing
6. Why does a monk go alone into the forest ?
 - a. to walk
 - b. to think
 - c. to travel
7. Wats need money to build.....
8. Which time of the year do people like most ?
9. Why do people give new robes to the monks ?
 - a. for merit
 - b. to make money
 - c. to have fun
10. Can people hear singing at the fair ?

SAILING HOME

repair : ซ่อม dried : แห้ง harbor : ท่า
hole : ช่อง swift : รวดเร็ว dawn : อรุณ
lizard : ลีซาร์ด เลื้อยคลานจำพวกจิ้งจก ตึกแก กิ่งก่า

The first night we slept on the little boat in the harbor.

Early in the morning we sailed. We did not go very fast because the wind blew against us. At noon we reached a small island five kilometers from the harbor and we stopped to eat some rice and a dried fish. We continued, but that night we stopped again, because the old sail had a hole in it. The next morning we repaired the sail and continued. That day the wind did not blow and we rowed for many hours to try to find a wind. But at night a North wind came and we raced over the waves and under the stars. We saw a long dark island near us, a place where giant black lizards lived. But by dawn we could only see sky, clouds and waves. We moved swiftly and reached our home island at noon.

1. How many days did we travel ?
 - a. the first day
 - b. the second day
 - c. the last day
2. Did we see some lizards ?
 - a. many islands
 - b. the sea and the sky
 - c. our home island
3. When did we sail fast ?
 - a. the first day
 - b. the sea and the sky
 - c. our home island
4. At dawn we saw.....
 - a. many islands
 - b. the sea and the sky
 - c. our home island

5. Where do we live ?
 - a. on a boat
 - b. in a harbor
 - c. on an island
6. Why did we go slow the first day ?
 - a. no wind
 - b. wind against us
 - c. North wind
7. Were we far from a dark island one night ?
8. What caused us to row the boat ?
 - a. no wind
 - b. wind against us
 - c. North wind
9. How far did we sail by noon the first day ?
10. We repaired our sail because it had a.....

A NEW KIND OF HUNTER

hunter : ผู้ล่า rhinoceros : แรด wild : ป่า
antelope : กวางชนิดที่มีเขาเป็นเกลียว

The hunter slowly and quietly moves nearer and nearer to the big rhinoceros. Thirty meters from the dangerous animal the hunter stops. The rhinoceros does not see, hear or smell him. The hunter shoots. He shoots again and again. Then the rhinoceros walks away and the hunter returns to his car to get more film for his camera. People now like to shoot animals with cameras more than with guns. The animals do not die and the hunter gets beautiful pictures. Many thousand people visit Africa each year to take photographs of the wild animals in the big parks. They can easily see lions, giraffes, many kinds of antelopes and birds, and also beautiful mountains, trees, flowers and waterfalls.

1. How many animals do cameras kill ?
 - a. many
 - b. some
 - c. none
2. What can we make with cameras ?
 - a. animals
 - b. pictures
 - c. beautiful

3. ...like to take photographs of animals.
 - a. All people
 - b. Many people
 - c. Few people
4. How does the hunter go near a wild animal ?
 - a. quickly
 - b. slowly
 - c. nearer
5. Can people see many kinds of elephants in Africa ?
6. A can not see well.
 - a. hunter
 - b. rhinoceros
 - c. camera
7. How do hunters usually shoot animals ?
 - a. with a gun
 - b. with a camera
 - c. with a knife
8. Why do people like pictures of animals ?
 - a. They are dangerous.
 - b. They are beautiful.
 - c. They are big.
9. Where do many African animals stay ?
 - a. in parks
 - b. in pictures
 - c. 30 meters away
10. Is it safe to go near a rhinoceros ?

D.D.T.

spray : ฉีด (ยาต้นไม้)	mosquito : ยุง	disease : โรค
shell : เปลือก	especially : โดยเฉพาะ	liver : ตับ
forbid : ห้าม		

D.D.T. helps us stay healthy and it helps us grow food. We spray D.D.T. around our houses to kill mosquitoes, which carry diseases. We spray D.D.T. on our plants to kill the insects which eat them. But now scientists know that D.D.T. kills animals too, especially birds and fish. Birds live in the fields and near houses, where we spray D.D.T. They breathe D.D.T. in the air and eat D.D.T. in insects. The D.D.T. causes the birds to have eggs with very thin shells, which break easily.

The rain washes D.D.T. off plants and into the rivers, canals, lakes and the sea. The D.D.T. goes into the fish and people eat the fish. Scientists do not feel sure, but many think that if too much D.D.T. goes into our livers, it can hurt us or our children. Some countries forbid using D.D.T. and people must kill insects in other ways.

1. How does D.D.T. go to the sea ?

a. It washes off the plants.	b. It sprays from the rivers.
c. The insects carry it to the sea.	

2. Insects like to eat.....
3. What makes the bird eggs break ?
 - a. The eggs are too big.
 - b. They fall from the tree.
 - c. The shells are too thin.
4. Does D.D.T. hurt people ?
5. Where can't people use D.D.T. ?
 - a. in Thailand
 - b. in the canals
 - c. in some countries
6. Why do we want to kill mosquitoes ?
 - a. They eat the plants.
 - b. They carry diseases.
 - c. We spray them with D.D.T.
7. How does D.D.T. help us be healthy ?
 - a. It grows food.
 - b. It kills mosquitoes.
 - c. It kills animals
8. If people eat fish with D.D.T. in them, where will the D.D.T. go ?
 - a. to the head
 - b. to the liver
 - c. to the fish
9. A...might eat D.D.T. in insects.
10. Can D.D.T. kill animals ?

JUSTICE BY TRIAL

Justice : ยุติธรรม	trial : พิจารณา	combat : ต่อสู้
Judge : ผู้พิพากษา	innocence : ไม่มีความผิด	decide : ตัดสิน
Jury : กรรมการสำหรับตัดสินการแข่งชัน		

Different countries have different ways to find justice for its people. More than a thousand years ago, people in Europe had trial by combat. The man who won showed his innocence. Now the British have Jury trials. Twelve people sit on the Jury. After the trial, the Jury must think and then decide about innocence. Thailand and many other countries have no juries. A Judge, or sometimes two or three Judges, decide about innocence. But in Thailand and most other countries, if someone does not like how a Judge or a jury decides, he can ask a higher Judge to think about the trial. Sometimes the higher Judges will decide differently. For Thai people, the King is the highest Judge of Innocence.

<p>1. In Britain, who decides
innocence ?</p> <p>a. judge</p> <p>b. jury</p> <p>c. combat</p> | <p>2. ...is a higher Judge than the
King of Thailand.</p> <p>a. Nobody</p> <p>b. A jury</p> <p>c. One man</p> |
|---|---|

3. Why do people want trials ?
 - a. to get a jury
 - b. to find justice
 - c. to give judges work
4. When does a jury think about innocence ?
 - a. 1000 years ago
 - b. before the judge
 - c. after the trial
5. Do higher judges decide differently ?
 - a. many
 - b. some
 - c. none
6. How many trial juries does Thailand have ?
 - a. many
 - b. some
 - c. none
7. How could a man show innocence in Britain 100 years ago ?
 - a. yes
 - b. win in combat
 - c. trial by jury
8. Do all countries find justice in the same way ?
 - a. 3
 - b. 11
 - c. 12
9. In Britain,.....people decide innocence.
 - a. 3
 - b. 11
 - c. 12
10. Where can people get the best justice ?
 - a. trial by combat
 - b. trial by jury with higher judges
 - c. trial by judge and no higher judges

H/A
THE GOVERNOR OF PICHAI

kingdom : อาณาจักร sword : พันทาบ defeat : ชนะ
robber : ขโมย governor : เจ้าเมือง fought : past time ของ fight
caught : past time ของ catch

Almost four hundred years ago. Pichai became an important town in the north of the Ayutaya Kingdom of Thai people. Afterwards, Pichai had famous monasteries where many young men went to learn boxing and sword-fighting. One of these young men, named "Joi", studied at the monasteries, and nobody could defeat him because he fought very fiercely. Once Joi caught some robbers and another time he killed a tiger. Later, Joi went to live in Tak, where the governor saw him defeat many strong men in boxing. The governor took Joi to work with him. After the Burmese defeated Ayutaya in 1767, the governor and Joi fought the Burmese many times before the Burmese left the country. The King made Joi the governor of Pichai, his home town. And when the Burmese came again in 1772, the new governor, still a strong man, led his people to defeat them near Pichai.

1. Why could "Joi" fight well ?

- a. He was big. b. He studied hard.
- c. He had a strong name.

2. Did Joi fight the Burmese often ?
3. When did Joi fight the Burmese ?
 - a. after Ayutaya fell
 - b. after 1776
 - c. after the governor fought
4. In 1772, fought the Burmese.
5. Was Joi afraid of tigers or robbers ?
6. How did the governor of Tak know Joi ?
 - a. Joi killed many men.
 - b. The governor took Joi to work.
 - c. He saw Joi box.
7. Where did Burma and Thailand fight in 1772 ?
8. Many years ago, Pichai was.....
9. What kind of teachers did old Pichai's monasteries have ?
 - a. boxers
 - b. Burmese
 - c. sword-eaters
10. Who became the new governor of Pichai ?
 - a. the King
 - b. a man from Tak
 - c. a Pichai man

THE SNAIL

desert : ทะเลทราย skeleton : โครงกระดูก appear : ปรากฏแก่ตา
 pair : คู่ tiny : เล็กน้อย antenna : ทวนของสัตว์ใช้เป็นเครื่องสัมผัส

Snails live in all places in the world, on mountains, in deserts, in forests and towns. The eighteen thousand different kinds of snails appear very beautiful and strange. They have no inside skeleton, only a soft body and a big shell which they use as a house. But a snail can carry things which weigh twelve times the snail, and it can pull things 200 times its weight. Snails like to sleep during cold or dry weather. A desert snail sometimes sleeps three or four years.

A snail moves slowly but very gracefully. It can smell food very far away and it also has two pairs of antenna, short ones to feel things and long ones with a pair of weak eyes on top. It has 25,600 tiny teeth to eat food. Some kind of snails become food too. The French grow, boil and eat 250 million of them every year.

1. How does the snail find food ?	2. Which kind of snail sleep for the longest time ?
a. by smelling it	a. 3 or 4 years
b. with its eyes	b. All kinds like to sleep
c. It uses antenna	c. a desert snail

3. Does the snail have many teeth ?
4. Which snails appear strange ?
 - a. the big ones
 - b. all kinds
 - c. 1,800 kinds
5. A 100-gram snail can pull... kilograms.
6. Where do snails stay ?
 - a. everywhere
 - b. usually in the towns
 - c. in most places
7. Are snails strong ?
8. Who like to eat snails ?
9. How many antenna does a snail have ?
 - a. two
 - b. to feel things
 - c. four
10. A snail sleep in its.....

แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลง

OUR LITTLE OWL

owl : นกเค้าแมว strange : แปลก fear : เกรงกลัว stare : จ้องดู
upside down : คว่ำ beak : จงอยปากนก clung : past time ของ cling : ยึด

Direction : Choose the correct words to fill in the blanks.

We found the baby owl near our house. He could not fly and could not see 1 and had no mother so we took him 2. We gave food to the little owl and 3 made a strange "chirr" noise. He could walk 4 quickly, but often fell off 5 edge of the table before he learned to be careful. The 6 owl feared nothing. When he met our cat, the 7 stared fiercely with his big yellow eyes 8 the cat walked away. Soon our owl learned 9 see well, fly, and catch insects. He liked 10 to rub his beak. But if we tried to take something from him, he "chirr"-ed loudly and clung to it upside down.

1.	a) well	b) far	c) high
2.	a) home	b) back	c) altogether
3.	a) she	b) he	c) it
4.	a) along	b) ahead	c) around
5.	a) that	b) the	c) a
6.	a) little	b) small	c) tiny

7.	a) animal	b) cat	c) owl
8.	a) that	b) but	c) and
9.	a) about	b) to	c) how
10.	a) people	b) cat	c) owl

DO I LIVE IN THIS ROOM ?

bureau : ตู้ trouble : ความลำบาก drawer : ลิ้นชัก feel : คลำ
flashlight : ไฟฉาย appear : ปรากฏแก่ตา either : ก็เหมือนกัน

Direction : Fill in the blanks with appropriate words which are
grammatical correct and meaningful.

During the war. I stayed in a large hotel, where all the rooms appeared the same. They all had the same kind of bed, chairs and bureau, in the same place in each room. 1 night we could not turn on the lights 2 we often had trouble finding our rooms. One night 3 returned late and became lost. I could not see. 4 I remembered that I put a pen in 5 left drawer of my bureau. I went into two or 6 rooms, feeling with my fingers inside the left bureau 7 of each room. In the last room a 8 shouted from the bed. "You! What are you doing 9 ?" I explained rapidly, but I heard the soldier coming towards 10 in the dark room. Then he turned on a small flashlight, looked in the drawer, and said, "Oh! Let's leave quickly! This isn't my room either!"

DREAMING

deep sleep : นอนหลับสนิท mind : จิต nightmare : ฝันร้าย rugby : รักบี้ฟุตบอล
 surprised : ประหลาดใจ dove : past time ของ dive : จิกหัวลงมา

Direction : Fill in the blanks with the given words.

Do you have good dreams or bad dreams ? Every night you dream four or five times between times of deep sleep. Usually you can not remember your dreams, but 1, if you feel too hot or if you 2 a cold and can not breathe well, you 3 have bad nightmare. But a nightmare can not 4 you.

During deep sleep, if you feel worried 5 something, your mind may cause you to talk. Perhaps 6 know someone who gets out of bed and walks 7 while sleeping. This should not be dangerous. Usually 8 person returns to bed. But one night, 9 England, a young rugby player had a nightmare. 10 shouted, then he jumped out of bed, ran through the room, dove out the window, and fell into the garden eighteen feet below. Then he ran into the road, woke up, and stopped, very surprised, but not hurt.

you

have

of

take

he

sometimes

in

the

every time

might

around

hurt

about

HELEN KELLER

darkness. : ความมืด

silence : ความเงียบ

palm : ฝ่ามือ

Direction : Choose the correct words to fill in the blanks.

Less than two years old, Helen Keller had a bad fever. Afterwards, she could not hear. She lived in unhappy darkness 1 silence for four years. Then a young teacher, Miss Ann Sullivan, 2 to teach Helen to write 3 the palm of her hand. 4 Helen did not understand that 5 had a name and that she could write the name with 6 fingers. Then one day Ann 7 water on Helen's hand and 8 W-A-T-E-R on her hand at the 9 time. Helen understood and quickly 10 to learn the names of many things. Soon she could read with her fingers and write. Afterwards she learned to speak. She studied hard, went to a university, and became very famous.

1.	a) or	b) and	c) but
2.	a) tried	b) stopped	c) used
3.	a) on	b) with	c) in
4.	a) Now	b) Then	c) But
5.	a) everything	b) everyone	c) everywhere
6.	a) some	b) her	c) those
7.	a) put	b) poured	c) made

8.	a) spelled	b) put	c) drew
9.	a) last	b) following	c) same
10.	a) used	b) began	c) knew
-)

ADVERTISING

believe : เชื่อ advertising : โฆษณา, แจ้งความ alcohol : เหล้า, สุรา
 smoke : สูบ (บุหรี่) fool : หลอกหลวง

Direction : Choose the correct words to fill in the blanks.

Should you believe all advertising ? Advertising helps companies sell things. Pictures in most newspapers show beautiful 1 smoking cigarettes and riding on fast 2. You want to seem like the 3 people by smoking and riding but you might not understand that both cigarettes 4 motorcycles can kill you. Advertising makes you want things that you do not 5. You do not need alcohol to 6 happy, but advertising might make you 7 it. But many people become angry 8 sad when they drink alcohol. Advertising 9 easily fool you, so you should 10 to think when you read something and before you buy anything. You need only good food, a home, work and some friends to make you happy.

1. a) students	b) people	c) children
2. a) motorcycles	b) bicycles	c) vans
3. a) rich	b) beautiful	c) lovely
4. a) with	b) or	c) and
5. a) know	b) think	c) need

6. a) become	b) stay	c) live
7. a) take	b) want	c) do
8. a) or	b) and	c) then
9. a) will	b) can	c) shall
10. a) learn	b) know	c) try

TO LIVE ON MARS

Mars : ดาวพระอังคาร planet : ดาวพระเคราะห์ Earth : โลก
 useful : เป็นประโยชน์ space : ที่ว่างเปล่า mineral : แร่
 Important : สำคัญ

Direction : Fill in the blanks with the given words.

In about ten years men will begin to visit the planets nearest to Earth. Two space ships will carry twelve people to Mars. They must travel for three 1. One ship will fly to 2 ground on Mars, to stay 3 month. Scientists hope to find 4 things on Mars. Perhaps they 5 get minerals which we do 6 have on Earth. The scientists 7 study Mars plants and animals, 8 they find some. But, most 9, scientists want to learn how 10 can live on Mars. If they find enough air and water and they can grow or make enough food, then people can move to Mars to work and build new homes, about twenty years from now.

months

men

many

the

can

able

important

not

no

if

one

will

useful

INDIA AND CASTE

caste : วรรณะ would : น่าจะ touch : แตะ
 hate : เกลียด custom : ประเพณี parliament : รัฐสภา

Direction : Fill in the blanks with suitable words which are
 grammatical correct and meaningful

For more than two thousand years Indian people had five castes. High castes hated the lowest caste and would not touch them. These low caste people could not 1 good work and they 2 not read or write. They and 3 children could never become 4 higher caste. But customs change 5 India and many people do 6 think about caste. Ten per 7 of the lowest caste can read and write now and more 8 two thousand study in universities. 9 usually win about fifty seats in the Indian Parliament. But most 10 the eighty million people in this caste stay very poor. They have only a few farms, shops and schools. They must try hard many more years.

THE AGRICULTURE STUDENT

province : จังหวัด agriculture : เกษตร dormitory : ห้องนอนรวมกัน
 raise : เลี้ยง soil : พื้นดิน

Direction : Choose the correct words to fill in the blanks.

Many provinces have agriculture schools now. But a lot of students want to go to them, so the students must pass an examination to enter. Agriculture students have a lot of 1. They usually live together in a 2. They play sports and visit different 3. But they must work and study 4 too. They study about raising cows, 5 and chickens, because people can make 6 lot of money by raising these 7. Agriculture students learn Soil Science and 8 ways to grow vegetables, fruit and 9. After they finish at the school, 10 return home to work. Some continue studying and try to enter universities. And many become teachers, work in agricultural banks, companies, and for the government.

1.	a) money	b) difficulties	c) fun
2.	a) dormitory	b) condominium	c) house
3.	a) places	b) schools	c) provinces
4.	a) joyously	b) hard	c) well
5.	a) horses	b) dogs	c) pigs
6.	a) such	b) a	c) the
7.	a) cattles	b) animals	c) things
8.	a) new	b) cheap	c) high
9.	a) forests	b) flowers	c) rice
10.	a) any	b) some	c) anyone

POLISH BRIDE

bride : เจ้าสาว groom : เจ้าบ่าว paid : past time ของ pay : จ่าย
 wedding : การสมรส veil : ผ้าคลุมหน้าผู้หญิง drop : หยด
 life : ชีวิต future : อนาคต

Direction : Fill in the blanks with suitable words which are
 grammatical correct and meaningful

Years ago in Poland, men paid to dance with the bride. People in Polish villages had little money, but they celebrated weddings happily.

___ 1 ___ bride wore a new white blouse ___ 2 ___ a skirt of many colours, the ___ 3 ___ as the other girls. But the ___ 4 ___ had flowers and a wedding veil, presents ___ 5 ___ the groom. After they prayed, the bride ___ 6 ___ off her veil and danced ___ 7 ___ the men who had no wives.

___ 8 ___ man dropped a gold dollar into ___ 9 ___ thin plate. The man who broke the ___ 10 ___ won the wedding veil. He kept it for his future bride. But the bride and groom got about fifteen dollars, usually the only money they had to begin their life together.

THE COLD SEASON

merit : บุญ crop : พืชผล extra : พิเศษ parade : แห่
opera : ลิเก

Direction : Fill in the blanks with the given words.

People like the cold season most of all. After working hard all year, they can have fun and make merit. Before the Phansa season ends in October, usually farmers 1 harvesting their rice and other crops. Then after Phansa, 2 give extra food to the monks, on a day 3 many people go to the market and wait for 4 monks to come in a long parade. In the 5 river towns often have boat races.

Later in the 6, and in November, everyone tries to give new robes 7 the monks. The monks make merit too, during this 8. Some of them travel far into the forest to 9 small villages, and to think alone and pray. Most 10 have big fairs to make money for new buildings. Many schools have fairs too, and people go to watch the boxing, the dancing and the opera.

visit

when

finish

monasteries

travel

to

they

churches

night

afternoon

month

season

SAILING HOME

repair : ซ่อม	dried : แห้ง	harbor : ท่า
hole : ช่อง	swift : รวดเร็ว	dawn : อรุณ
lizard : ลีเมอร์เลี่ยนจิ้งจก ตุ๊กแก กิ้งก่า		

Direction : Choose the correct words to fill in the blanks.

The first night we slept on the little boat in the harbor.

Early in the morning we sailed. We did not go very fast because the
 ____ 1 ____ blew against us. At noon we reached a small ____ 2 ____ five
 kilometers from the harbor and we ____ 3 ____ to eat some rice and a dried
 fish. ____ 4 ____ continued, but that night we stopped again, because
 ____ 5 ____ old sail had a hole in it. The ____ 6 ____ morning we repaired
 the sail and continued. That ____ 7 ____ the wind did not blow and we
 rowed ____ 8 ____ many hours to try to find a wind. ____ 9 ____ at night a
 North wind came and we ____ 10 ____ over the waves and under the stars.

We saw a long dark island near us, a place where giant black lizards
 lived. But by dawn we could only see sky, clouds and waves. We moved
 swiftly and reached our home island at noon.

1.	a) wave	b) wind	c) rain
2.	a) market	b) island	c) house
3.	a) continued	b) decided	c) stopped
4.	a) We	b) I	c) It
5.	a) an	b) the	c) some
6.	a) late	b) last	c) next
7.	a) noon	b) day	c) night
8.	a) for	b) to	c) in
9.	a) But	b) Then	c) And
10.	a) swam	b) flew	c) raced

A NEW KIND OF HUNTER

hunter : ผู้ล่า

rhinoceros : แรด

wild : ป่า

antelope : กวางชนิดที่มีเขาเป็นเกลียว

Direction : Fill in the blanks with suitable words which are grammatical correct and meaningful.

The hunter slowly and quietly moves nearer and nearer to the big rhinoceros. Thirty meters from the dangerous animal 1 hunter stops. The rhinoceros does not see, hear 2 smell him. The hunter shoots. He shoots 3 and again. Then the rhinoceros walks away 4 the hunter returns to his car to 5 more film for his camera. People now 6 to shoot animals with cameras more than 7 guns. The animals do not die and 8 hunter gets beautiful pictures. Many thousand people 9 Africa each year to take photographs of the wild 10 in the big parks. They can easily see lions, giraffes, many kinds of antelopes and birds, and also beautiful mountains, trees, flowers and waterfalls.

D.D.T.

spray : ฉีด (ยาต้นไม้) mosquito : ยุง disease : โรค
 shell : เปลือก especially : โดยเฉพาะ liver : ตับ
 forbid : ห้าม

Direction : Fill in the blanks with the given words.

D.D.T. helps us stay healthy and it helps us grow food. We spray D.D.T. around our houses to kill mosquitoes, which carry diseases. We spray D.D.T. on our plants to kill the 1 which eat them. But now scientists know that D.D.T. 2 animals too, especially birds and fish. Birds live 3 the fields and near houses, where we spray D.D.T. They 4 D.D.T. in the air and eat D.D.T. in insects. The 5 causes the birds to have eggs with very thin shells, which break easily.

The rain washes D.D.T. off 6 and into the rivers, canals, lakes and the sea. 7 D.D.T. goes into the fish and people eat the 8. Scientists do not feel sure, but many think that 9 too much D.D.T. goes into our livers, it can 10 us or our children. Some countries forbid using D.D.T. and people must kill insects in other ways.

D.D.T.	in
on	the
plants	eat
if	insects
fish	hurt
animal	breathe
kill	

JUSTICE BY TRIAL

Justice : ยุติธรรม trial : พิจารณา combat : ต่อสู้
 Judge : ผู้พิพากษา innocence : ไม่มีความผิด decide : ตัดสิน
 jury : กรรมการสำหรับตัดสินการแข่งขัน

Direction : Fill in the blanks with the given words.

Different countries have different ways to find justice for its people. More than a thousand years ago, people in Europe had trial by combat. The man who won showed his innocence. 1 the British have jury trials. Twelve 2 sit on the jury. After the trial, the 3 must think and then decide about innocence. Thailand 4 many other countries have no juries. A 5 , or sometimes two or three judges, decide 6 innocence. But in Thailand and most other 7 , if someone does not like how a judge 8 a jury decides, he can ask 9 higher judge to think about the trial. 10 the higher judges will decide differently. For Thai people, the King is the highest judge of innocence.

judge	sometimes
now	jury
women	people
or	a
about	always
and	countries

THE GOVERNOR OF PICHAI

kingdom : อาณาจักร sword : พันทาบ defeat : ชนะ
 robber : ขโมย governor : เจ้าเมือง fought : past time ของ fight
 caught : past time ของ catch

Direction : Fill in the blanks with the given words which are grammatical correct and meaningful.

Almost four hundred years ago. Pichai became an important town in the north of the Ayutaya Kingdom of Thai people. Afterwards, Pichai had famous monasteries where many young 1 went to learn boxing and sword-fighting. One 2 these young men, named "Joi", studied at the 3, and nobody could defeat him because he fought 4 fiercely. Once Joi caught some robbers and another 5 he killed a tiger. Later, Joi went to 6 in Tak, where the governor saw him defeat 7 strong men in boxing. The governor took Joi 8 work with him. After the Burmese defeated Ayutaya 9 1767, the governor and Joi fought the Burmese many 10 before the Burmese left the country. The King made Joi the governor of Pichai, his home town. And when the Burmese came again in 1772, the new governor, still a strong man, led his people to defeat them near Pichai.

THE SNAIL

desert : ทะเลทราย skeleton : โครงกระดูก appear : ปรากฏแก่ตา
 pair : คู่ tiny : เล็กน้อย antenna : หนวดของสัตว์ใช้เป็นเครื่องสัมผัส

Direction : Choose the correct words to fill in the blanks.

Snails live in all places in the world, on mountains, in deserts, in forests and towns. The eighteen thousand different kinds of snails appear very beautiful and strange. They have no inside-skeleton, only a soft 1 and a big shell which they use 2 a house. But a snail can carry 3 which weigh twelve times the snail, and 4 can pull things 200 times its weight. Snails 5 to sleep during cold or dry weather. 6 desert snail sometimes sleeps 7 or four years.

A snail moves slowly but very 8. It can smell food very far away and it also has two pairs of antenna, 9 ones to feel things and long ones 10 a pair of weak eyes on top. It has 25,600 tiny teeth to eat food. Some kind of snails become food too. The French grow, boil and eat 250 million of them every year.

1.	a) body	b) skin	c) face
2.	a) such	b) for	c) as
3.	a) food	b) things	c) marbles
4.	a) she	b) it	c) he

5.	a) seem	b) know	c) like
6.	a) A	b) The	c) Some
7.	a) two	b) five	c) three
8.	a) clumsy	b) gracefully	c) joyously
9.	a) short	b) big	c) thin
10.	a) of	b) with	c) for

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เวลา 60 นาที

คำชี้แจง : ข้อสอบทั้งหมดมี 9 หน้า จำนวน 40 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 (Part I) : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (x) กับตัวอักษร
a, b, c หรือ d ในกระดาษคำตอบ

ตอนที่ 2 (Part II) : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเหมาะสมทั้งทางด้าน
ไวยากรณ์และความหมายกับช่องว่างที่เว้นไว้ แล้วเขียนคำตอบลงใน
กระดาษคำตอบ

หมายเหตุ : ห้ามนักเรียนขีดเขียนข้อความใด ๆ ลงในแบบทดสอบโดยเด็ดขาด

Part I

directions : Read the passage and answer the questions.

Passage 1

How long could you live without food, one or two days may be ?

Well, there is an animal that can go many days without food or drink.

It is called a camel. Most camels live in a very dry part of the world.

You might think that a camel is a strange looking animal. It has a hump on its back and big flat feet. Each part of its body helps keep the camel alive in a place where little else can live. A camel can store extra food or fat in its hump. This food can keep it alive for many days. The flat feet of a camel do not sink in soft sand. And its hard mouth can even chew on sharp desert plants! Long eyelashes keep sand out of the camel's eyes.

Camels do not really like people, but they are a big help to them just the same. Desert people use camels the way we use cars. They ride on camels and use them to carry things across the hot sand. Camels are sometimes called "ships of the desert".

1. This story is mainly about.....

a. life and desert.

c. food and life.

b. desert and animals.

d. camels and desert.

2. Which is true ?

- a. Camel has a hump on its head and big flat feet.
- b. Camel can store extra water in its hump.
- c. Camel can live in a hot and dry place.
- d. Camel will die easily if there is not enough food and water.

3. What helps the camel still alive in a very dry place ?

- a. The strong big body.
- b. The food in its hump.
- c. The big black eyelashes.
- d. The soft sensitive mouth.

4. Deserts are mostly in.....

- a. Africa.
- b. Europe.
- c. America.
- d. Australia.

5. What is the advantage of the camel's long eyelashes?

- a. They help the camel to see better.
- b. They protect the eyes from the sand.
- c. They protect the eyes from the rain.
- d. They protect the eyes from the strong sunlight.

6. A camel couldn't eat desert plants without.....

a. a hump.	c. sharp teeth.
b. flat teeth.	d. a hard mouth.

7. Camels are called "ships of the desert" because

- a. people can ride on them.
- b. They can live in the desert.
- c. They can carry heavy things.
- d. They travel well in the desert.

8. If you are a prisoner driven into the desert without knowing when you can come back, and you are allowed to choose the vehicle.

What kind of vehicles will you choose ?

- a. a jeep.
- b. a horse.
- c. a camel.
- d. a motorcycle.

Passage 2

We must protect our forests. We should not cut down all the trees in the forest to sell the wood or to build farms. We need our trees for the future. The Forestry Department tries to teach people how to harvest the trees. Every time someone cut down a tree, he should plant some new trees. But if he cut too many trees from one hill, the ground will become loose and it cannot hold water. Then it becomes dry and washes away in the rain.

The number of our teak trees decreases every year. Many people like the strong, hard wood and they cut more than the Forestry Department allows. Thieves enter the forest and take many trees. The Forestry Department does not have enough police to catch them all. But the Forestry Department has a lot of scientists to study new ways to grow better trees and to protect the wild animals and beautiful birds of the forest. The scientists try to find ways to stop insects and diseases which kill the trees. But careless people and wild thieves are still the biggest danger to our forests.

9. What should we do after cutting down a tree ?

- a. build a farm.
- b. make a house.
- c. send to a company.
- d. plant some new trees.

10. Which is true ?

- a. We have more teak trees now than we had last year.
- b. We have less teak trees now than we had last year.
- c. We had less teak trees last year than we have now.
- d. We had as many teak trees last year as we have now.

11. Who destroy the forests most?

a. insects.	c. wild animals.
b. diseases.	d. careless people

12. What should we do ?

- a. plant the trees in our land.
- b. cut down only the small trees.
- c. build the house with teak trees.
- d. decorate the house with antler deer.

13. How does a hill become dry?

- a. The rain washes it away.
- b. There is not enough rain.
- c. It has no trees to hold the water.
- d. We should not cut all the trees.

14. What is not the necessity of protecting the forests ?

- a. to keep the water sources.
- b. to increase the exportation of wood.
- c. to have enough places for wild animals.
- d. to keep beautiful and peaceful nature.

15. What should we do ?

- a. help the police to catch the thieves.
- b. cut down many trees to sell the wood.
- c. hunt wild animals as an exciting game.
- d. make a modern resort among the beautiful nature.

Passage 3

Before Columbus, most people thought that the earth was shaped like a large disk, with Europe and Asia in the center . Around the

edges were vast deserts, swamps, or the Sea of Darkness. This name did not mean that the ocean was dark in color, but that it was mysterious and dangerous.

Sailors had noticed that as they went north the weather became colder, and as they went south it gradually warmed up. So they guessed that if they sailed far north enough they would reach a mountain of ice, and that if they went south they would meet a sea of flame and boiling water. If they went too far east or west, naturally they would fall off the disk's rim.

Not everyone had these notions. Some people believed that the earth was a globe, but this idea had never been tested.

16. Before Columbus, most people believed that.....

- a. the earth was shaped like a globe.
- b. there were vast oceans
- c. Europe and Asia were at the south of the large disk.
- d. There were mysterious and dangerous swamps around the edges of the earth.

17. People thought that the north of the earth was a

- a. sea of flame.
- b. dragon's den.
- c. vast desert.
- d. mountain of ice.

18. They thought someone sailing too far east would....

- a. fall off the rim.
- b. freeze to death.
- c. meet a wall of flame.
- d. be eaten by sea monsters.

19. People believed that

- a. the weather was warmer if we went north.
- b. the weather was colder if we went south.
- c. There was a mountain of ice if we went far east enough.
- d. There was a sea of flame if we went far south enough.

20. Which is true ?

- a. Columbus discovered the mountain of ice.
- b. Columbus discovered the Sea of Darkness.
- c. Columbus found that the earth was shaped like a disk.
- d. Columbus found that the earth was shaped like a glove.

Part II

Directions : Read the passage and fill in the blanks with the given words.

Passage 4

If you go into the forest at night, you will hear many animals moving, calling and hunting. But you cannot see them because your eyes

do not have special cells which magnify light from the moon and stars. But more than sixty percent of 21 the world's mammals have these cells. 22 mammals sleep during the day and look for 23 and play at night. Many kind of 24 and birds hunt for insects at night 25 kinds of snakes have special cells to 26 the heat which mammals make with their 27. These snakes catch small mammals at night 28 easily.

But how can you watch the 29 animals ? Some zoos have special houses 30 they keep night animals. The houses have red light inside 31 use during the days. The animals cannot 32 the red light, so they think 33 is night. But you can see the animals run and fly in the trees and over the rocks. After you go home, the zoo turns on white lights inside the houses, the animals think it is day, and they sleep.

Answers : see bodies frogs
 mammals too feel
 all it food
 they very some
 night to these
 where

Passage 5

A farmer once had a large white goose. He was very surprised when one day 34 laid a golden egg. Every morning 35 went to the goose's nest and found another 36 egg. He soon became rich.

But one day he said to himself, "I'm getting 37 too slowly. If I killed the goose and cut it open, I could get all 38 eggs. Then I would be the richest man in the country".

So he killed the 39 and cut it open. He did not find 40 golden eggs inside the goose. He found nothing.

"I was greedy, and now I am a very unhappy man," the farmer said to himself.

Answers

and

man

rich

goose

he

they

it

golden

the

any

ตาราง 4 แสดงค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความเข้าใจ
ในการอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	.82	.21	21	.30	.30
2	.75	.30	22	.27	.22
3	.59	.27	23	.57	.35
4	.75	.27	24	.78	.25
5	.68	.25	25	.21	.25
6	.45	.36	26	.55	.30
7	.53	.35	27	.25	.20
8	.57	.35	28	.47	.55
9	.50	.70	29	.33	.35
10	.40	.40	30	.55	.20
11	.30	.20	31	.68	.35
12	.62	.35	32	.82	.25
13	.47	.45	33	.82	.35
14	.45	.20	34	.45	.50
15	.25	.30	35	.78	.45

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
16	.25	.30	36	.45	.24
17	.68	.35	37	.45	.55
18	.60	.50	38	.23	.25
19	.53	.65	39	.78	.35
20	.27	.36	40	.33	.35

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวมลิวลย์ ชื่อสกุล ค่ายสงคราม
 เกิดวันที่ 19 เดือน มิถุนายน พุทธศักราช 2505
 สถานที่เกิด อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 64 ถนนเทศบาล 8 อำเภอบัวใหญ่
 จังหวัดนครราชสีมา 30120
 ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 4
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนบัวใหญ่ อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา
 30120

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2523 มัธยมศึกษาปีที่ 5 (แผนกศิลปะ - ภาษาฝรั่งเศส)
 จากโรงเรียนสุนารีวิทยา
 จังหวัดนครราชสีมา
 พ.ศ.2527 ศศ.บ. (เกียรตินิยมอันดับสอง วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโทภาษาฝรั่งเศส)
 จากมหาวิทยาลัยขอนแก่น
 จังหวัดขอนแก่น
 พ.ศ.2534 กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ)
 จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างการทำแบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนไทยกับกระบวนการโคลซ

ปริญาทิพนธ์
ของ
มลิวัลย์ คำยสงคราม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ

มีนาคม 2534

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ทำแบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยและนักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้กระบวนการโคลซ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนบัวใหญ่ อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 83 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 41 คน และกลุ่มควบคุม 42 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้กระบวนการโคลซ และกลุ่มควบคุมฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนและหลังการทดลองด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมโดยใช้ t -test dependent group และทดสอบความแตกต่างระหว่างความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สูตร t -test different score

ผลการทดลองพบว่า

1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย และนักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคลซแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A COMPARATIVE STUDY OF THE STUDENTS' PERFORMANCE IN
DOING THE EXERCISES OF ENGLISH READING LABORATORY FOR
THAI STUDENTS AND CLOZE PROCEDURE

AN ABSTRACT

BY

MALIWAN KAISONGKRAM

Presented in Partial Fulfilment of the Requirements
for the Master of Education Degree in English
at Srinakharinwirot University

March 1991

The purpose of this study was to compare the students' English reading performance in doing the exercises of English Reading Laboratory for Thai students and cloze procedure.

The subject for this study consisted of 83 students in Mathayom Suksa 4 in the second semester of the scholastic year 1990 from Buayai School, Amphoe Buayai, Nakornrajsima. They were selected by simple random sampling and divided into the experimental and control groups. The randomized control group pretest - posttest design was used in the study. The cloze procedure was used in the experimental group and the exercises of English Reading Laboratory for Thai Students were used in the control group. Each group was taught within sixteen 50 minutes' periods.

The reading performance test constructed by the researcher was administered before and after the experiment. The t-test dependent group and t-test different score were used for data analysis.

The findings revealed that :

1. The English reading performance of the control group before and after the study was significantly different at the .01 level.
2. The English reading performance of the experimental group, before and after the study was significantly different at the .01 level.
3. The English reading performance between the experimental and control groups were significantly different at the .01 level.